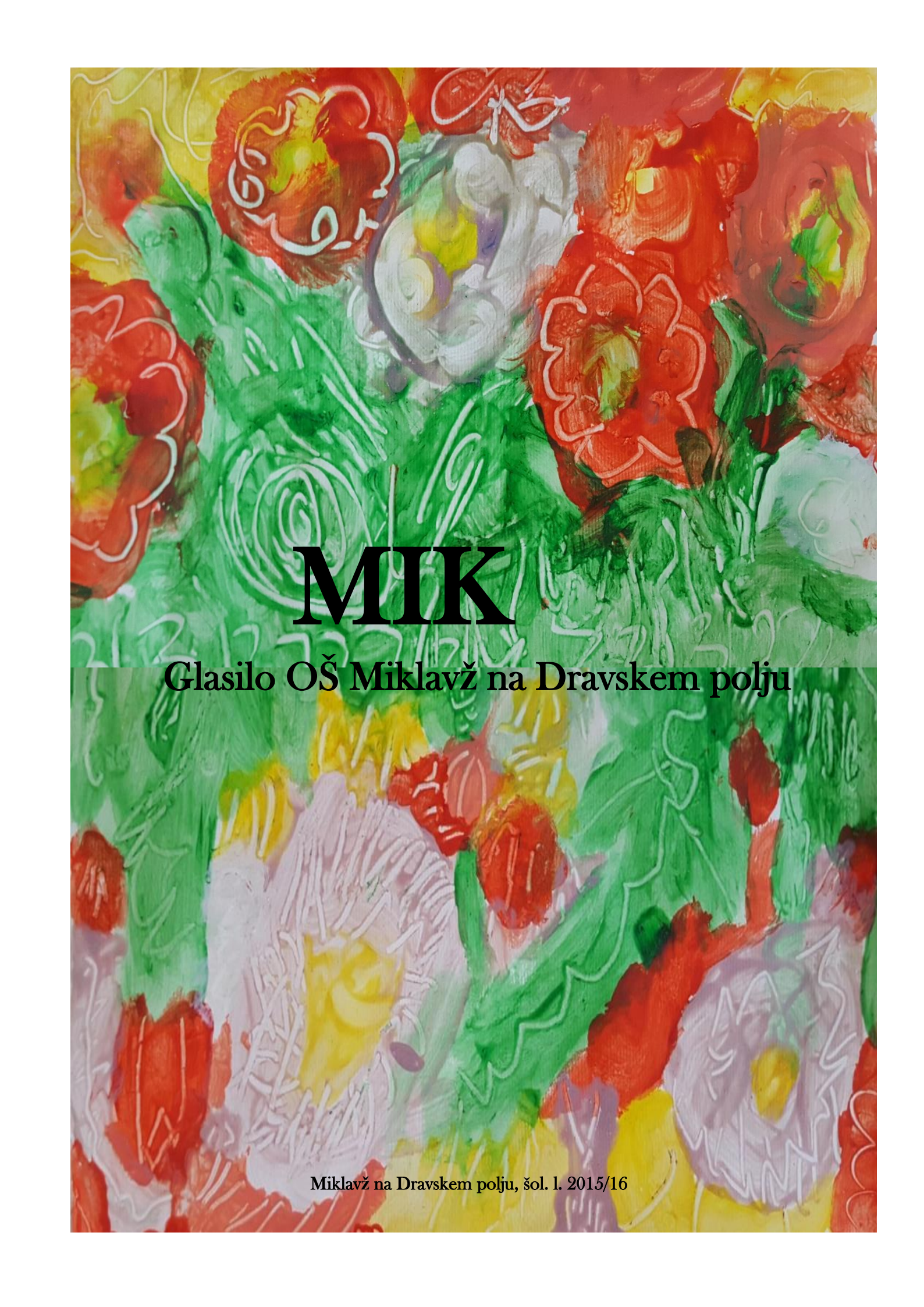

MIK

Glasilo OŠ Miklavž na Dravskem polju

Miklavž na Dravskem polju, šol. l. 2015/16

Namesto kolofona in kazala

V drvečem vsakdanu že vsi nestrpno pričakujete počitnice, bolj ali manj zaslužene. Skozi šolsko leto ste se učili in počeli marsikaj zanimivega. Veliko ste tudi ustvarjali, del tega smo zbrali v našem glasilu. Tako glasilo prinaša utrip različnih dejavnosti, ki so potekale na naši šoli, vtise iz šol v naravi, ekskurzij ... Berete lahko tudi vaše literarne prispevke, občudujete likovne izdelke ...

Več vam ne bomo izdali – bolj mikavno se je prepustiti popotovanju po neznanem in ga odkrivati, zato tudi ni kažipota – kazala.

Naj bo branje vznemirljiva pustolovščina, počitnice pa dolge in lepe!

Ana Koritnik,

glavna oblikovalka in odgovorna urednica šolskega glasila

Želim, da ljudje na svetu nikoli ne bi bili žalostni. Tudi, če zunaj pada dež, smo lahko veseli, da imamo drug drugega. Zato želim, da bi bili vsi na vsem svetu vedno srečni in veseli.

Neža Gračner, 2. a

Glasila brez vaših prispevkov, dragi učenci, ne bi bilo.

Prav tako ne brez soustvarjalcev. To so:

- zbiranje gradiva: Katarina Germšek, Ana Koritnik, Marija Petko in ostali/-e učitelji/-ce
- pomoč pri pretipkavanju besedil: Manca Šerbinek, 8. a, Oktobrina Peterin, 8. a, Marija Petko, Ana Koritnik in ostali posamezni učitelji/-ice
- priprava prispevkov: Marija Petko, Ana Koritnik
- računalniško oblikovanje: Marija Petko, Ana Koritnik
- oblikovanje naslovnice: Ana Koritnik
- lektoriranje: Ana Koritnik
- likovni izdelki učencev: razredne učiteljice in druge strokovne delavke v prvem razredu, Albin Lorber
- tiskanje in vezava: Matjaž Žuran

In, hvala naši ravnateljici Dušanki MIHALIČ MALI, ki nas je podpirala pri nastajanju glasila in tudi sicer, da je MIK sploh ugledal dan.

Likovni predlogi za naslovnico: Aljaž Hmelak, 1. c (zgoraj), Tilen Radislav, 1. c (spodaj)

NE ODLOČAJTE SE VEDNO PO PAMETI

... .. vsako šolsko leto traja enako dolgo, a zapušča različne stopinje tega časa. Pred koncem leta, kot že običajno, izdamo glasilo MIK, na katerega smo zelo ponosni in v katerega vsak prispeva svoj delež.

Vsak dan hodim v »osnovno« šolo. Še vedno.

Moja šola ni zgradba, v katero vstopam, ampak ljudje, ki jo oživljajo.

Posebna življenjska šola so otroci. V šolo rada hodim zaradi otrok. Oni so moji največji učitelji. Tako vsi tisti v šoli kot tudi moji lastni doma. Pa še babica sem.

Včasih se zbojim in ujamem zbegana v razmišljanju, da ljudje, ki niso v družbi otrok, verjetno sploh ne vedo, da ne živijo. Da verjetno še sreča, da nam podaljšujejo delovno dobo, da ne bomo pri šestdesetih uveneli od neme tišine in dolgočasne rutine.

Kar je najboljšega na otrocih, je to, da nas ves čas prisiljujejo k odkritosti, spontanosti in neverjetni prilagodljivosti – fleksibilnosti.

Če nisi lastnik *teh treh lastnosti*, med otroki ne preživiš oziroma sklepam, da ti začnejo močno najedati živce.

Seveda nam vsem najedajo živce, če bi trdila nasprotno, bi se pošteno zlagala. Gre pa za drobne nianse v tem, kaj se z nami zgodi ponoči – si napolnimo baterije in si zjutraj rečemo: »*Juhu, spet bo nekaj novega!*« ali pa še pred odpiranjem oči godrnjamo v skrbah (ali strahu), da bo to še en naporen dan. Nianse so v tem, kako se naša napolnjenost z otroško energijo obdela v našem telesu: ali nas regenerira ali degenerira.

Ker otroci berejo med vrsticami, je naše delo še toliko odgovornejše (lahko si dodate tudi zabavnejše ali zahtevnejše). Govorim tako o starših kot tudi o strokovnjakih.

Lahko lažemo prijatelju, možu, šefu ..., otroku ne moremo. No, ja, seveda v principu lahko lažemo, a otrok razbere pravo resnico med vsemi našimi socialno zglednimi potezami. Je najbolj izpopolnjena različica poligrafa. Če resnice ne izlušči na verbalno zavednem nivoju, jo zagotovo na energetske. Čeprav bo na nek način morda verjel našim besedam, ga bo nekaj pri nas motilo – neko vedenje, s katerim se izdajamo. Pa čeprav gre za mikro gibe – trzljaj z levim kotičkom ustnice ali tike z obušesno mišico.

Ker smo v stiku z otroki, smo ves čas na odru. Ves čas smo opazovani in ves čas smo glavni igralci, ki si ne smejo privoščiti banalnih napak. Zgolj tiste simpatične, ob katerih se občinstvo malce nasmehne.

Ko otrok z razdalje enega metra strmi v nas in vpraša, če na njem opazimo kakšno spremembo, ni časa za razum. Naš razum namreč ne bo opazil tiste mikro spremembe, ki je za odraščajočega mladostnika makro sprememba in si jo zapiše v svoj dnevnik (hm, ali jih sploh še pišejo?!). Ko zremo v ta mlad obraz, na katerem se izrisujejo znane potegavščine Matere narave, ki si jih privošči pri s hormoni nabitih mladcih in mladostnicah, nimamo časa za racio.

V tistih nekaj sekundah, ko naše oči uspejo preskenirati sogovornika, naš razum že izgublja bitko ali pa pomišljamo, da smo morda kandidat za novo dioptrijo. Stvar ni v videnem, v očitnem. Zahvaljujoč Malemu princu že dolgo vemo, da je bistvo očem vedno tako zelo nevidno. Bistvo je v naši prisotnosti in globini odnosa, ki ga stkemo s posameznim otrokom.

Če smo zgolj racionalne lutke, mikro spremembe ne bomo opazili, otroka pa bomo prikrajšali za kompliment, ki bi si ga morda shranil v srce za vse življenje ali pa bi ga le napolnil za trenutni dan.

Ker to, da si na primer prvič obriješ brke in brado (za katere naš odrasli um sploh še ni registriral, da so tam že bili), je za točno tega otroka velik razvojni korak. Je del od prehodov v odraslost. Je del iniciacije, ki se v današnji družbi tako žalostno izgublja.

Ob mikro spremembah nas reši makro povezanost. Takšna, ki smo jo abonentno gradili in vzdrževali. Tista prisotnost, ko smo začutili, kdaj je otroku res hudo in potrebuje našo podporo (objem, toplo naročje, dlan na rami) ali kdaj malce simulira in kliče po naših odločnih mejah. Ker pač potrebuje nekoga, ki bo zatrl njegova neustrezna in manipulativna vedenja.

S tem razum nima nič. Lahko ga dokupimo še za ozimnico, pa bo v ključnih situacijah delal le zdrabo. Ker delamo z ljudmi, natančneje z otroki. Za kar najprej potrebujemo – čuteče srce.

Šolsko leto se neizogibno približuje h koncu.

Ne gre za učitelja, ki hoče uveljaviti svoj strokovni prav.

Ne gre za starša, ki je prepričan, da njegov otrok nima težav.

Gre za otroka, ki potrebuje zgolj čas.

Posedimo si ga v naročje in začutimo, kaj nam sporoča. Kje je zapisano, da je za razcvet v najlepši cvet potreboval 10 in ne 9 let? Štejemo leta ali nasmeh?

Ne odločajmo se po pameti. Prisluhnjimo utripu otrokovega srca!

Tako kot že 40 let naše šole!

**Ravnateljica zavoda:
Dušanka MIHALIČ MALI**

SLAVNOSTNA AKADEMIJA OB 40. OBLETNICI ŠOLE

V sredo, 14. 10. 2015, so se učenci, učitelji in drugi zaposleni nestrpno pripravljali na prireditve. Priprave so potekale že ves teden in še več, saj so vsi želeli, da bi bila ta slavnostna akademija popolna. Skozi moje oči gledano je tudi bila. No, pa naj podrobneje opišem priprave. Da bi tudi šola izgledala popolno, smo jo seveda morali okrasiti. Na hodnikih smo razstavili izdelke, v jedilnici izobesili imena, šolo okrasili z raznimi rožami in razstavili še mnogo drugih izdelkov in okraskov. Najprej se mi je zdelo, kot da bi eksplodirala bomba, polna okraskov, saj je bilo vsepovsod polno vsega, a ko sem videla končni izid, sem hitro spremenila mnenje. Po tem se mi je zdelo nekako čarobno in čarobno je bilo tudi vzdušje.

Kaj še dolgovezim. Naj že začnem z opisom prireditve! Moram vam povedati, da ni bila kar tako, o ne, posebna je bila. Zato ker je šola slavila svoj štirideseti rojstni dan in na to rojstnodnevno zabavo, če se lahko tako izrazim, je bil povabljen tudi sam predsednik Republike Slovenije Borut Pahor. Ko smo se vsi zbrali in posedli, smo za dobrodošlico prisluhnili naši himni v operni izvedbi. Pel je bivši učenec naše šole Benjamin Pregl, s klavirjem pa ga je spremljala, prav tako bivša učenka šole, Katarina Pregl. Zaigrala in zapela sta tudi pesem z naslovom O sole mio.

Program sta povezovala Maša Pogorelec in Vito Smodiš. In res moram priznati, da sta svoje delo, ne samo dobro, ampak odlično opravila.

Tako kot se pa za vsak rojstni dan spodobi, je Matevž Šavora zapel pesem Vse najboljše. Navsezadnje pa je napočil še čas za nastop pevskega zbora, na katerega so se učenci dolgo in temeljito pripravljali.

Seveda pa so morali nekaj besed povedati tudi ravnateljica, župan in predsednik Republike Slovenije. Zelo lepo so govorili in povedali so dosti spodbudnih besed.

Naša šola je stara že kar nekaj let. Da bi se spomnili, kako je bilo včasih, so nam učenci podružnice Dobrovce odplesali folkloro, zaigrali Cicibana in čebelo, Kekca in nam zapeli. Bili so prav prisrčni in videlo se je, da so se dosti pripravljali.

Tudi vrtec se nam je predstavil in sledila je deklamacija pesmi Toneta Pavčka. Učenci pa so pripravili veliko lepih misli o šoli in jih delili z nami. Na flavto jih je spremljala Rasina Bajsič.

Ponovno je pred občinstvo stopil Matevž Šavora in navdušil s pesmijo Slovenija, od kod lepote tvoje.

Predstavili so se nam tudi športniki: skakali so sem in tja, ustvarjali akrobacije v zraku ...; in za njih so navijale naše navijačice. Prireditev sem fotografirala. In če sem iskrena, jih je bilo nemogoče fotografirati, saj so se ves čas premikali in vsaka fotografija je nastala kot ena velika packa, en velik zmazek.

Počasi pa se že bližamo h koncu, nastopali so še samo člani dramskega krožka, Erik pa nam je zaigral na kitaro. Seveda smo se še zahvalili našemu predsedniku za njegov obisk in pevski zbor nam je za konec zapel pesem z naslovom Naj živi ljubezen. In jaz pravim: res naj živi ljubezen!

Naša šola je slavila 40. rojstni dan. Toda noben rojstni dan ni pravi brez torte, zato so se gostje v avli šole posladkali s torto velikanko in odšli domov. Upam, da so našo šolo zapustili z radostjo in srečo v srcu, jaz sem.

Manca Šerbinek, 8. a

Moja domovina – EVROPSKA UNIJA V SVETU ŽIVALI

Na travniku, ki je bil imenovan moder travnik in nad katerim je vsako noč sijalo dvanajst zvezd, je živila skupina mravelj. Te mravlje niso bile kar neke mravlje, bile so posebne, saj so se od drugih razlikovale po tem, da so bile zelo povezane. Vedno so si pomagale v stiski in skrbele druga za drugo. Imele so tudi kraljico z imenom Nemčija, ta je sedela na prestopnem kamnu in večina jo je klicala tudi Nemi. Njena desna in leva roka sta bili Nizem oz. Nizozemska in Poljs oziroma Poljska.

Mravlje so živele v posebni votlini, ki je bila razdeljena na severno, južno, vzhodno, zahodno in osrednjo. Vse mravlje na severu so skrbele za zaloge hrane in na jugu za ličinke ter za njihov razvoj. Vzhodne in zahodne so si pri delu pomagale, saj so morale skrbeti za udobje in čistočo v votlini. Osrednji del pa je bil najpomembnejši, upravljal je z mravljinimi zakoni. Tako je vsaka mravlja imela svoje delo.

In vse je bilo lepo in prav, dokler se nekega dne v jamo niso preselile čebele, ker so njihov panj razdejali čmrlji. Kraljica Nemi je seveda ponudila pomoč vsem čebelam, vendar ni vedela, da jih bo več tisoč. Takrat so se začele težave, saj čebele niso imele svojih stvari za preživetje, ker so jih zajeli čmrlji. Tako so mravlje morale skrbeti zase in še za čebele. Začelo jim je primanjkovati hrane in osnovnih stvari za higieno. Težave pa so se samo povečevale, saj so vsak dan prihajale nove čebele.

Tistega dne se je osrednji del zbral in skušal najti način, kako poskrbeti za čebele. Strinjali so se, da morajo najprej preprečiti prihod čebel, zato so pred vhod v votlino postavili ograjo iz trave. A težavo so še vedno predstavljale čebele, ki so že bile v jami. Nemi ni več vedela, kaj naj naredi, saj v osrednjem delu ni bilo več prostora za čebele. Zato jih je pošiljala v druge dele, kjer so postali dodatna delovna sila.

Tako so čebele dobile svoje začasno prebivališče, mravlje pa dodatno pomoč pri delu. Seveda so morale skrbeti tudi za čebele, ampak uspelo jim je shajati skupaj.

To isto težavo imamo tudi v Evropski uniji, ki pa je ni možno rešiti tako preprosto, kot v narobe obrnjenem živalskem svetu. V teh časih ima vsak človek drugačno mišljenje, toda večina nas ve le to, kar nam poročajo mediji. Kaj vse se za tem skriva, ne ve nihče, razen tistih, ki to doživljajo. Najverjetneje se tudi mi ne bi dobro počutili, če bi bili na njihovem mestu. Če bi prišlo do te težave v Evropi, bi jih najverjetneje največ želelo oditi v Ameriko. Toda tukaj bi se pojavila težava zaradi letalske vozovnice, ki si je nekateri ne morejo privoščiti. Ti bi uporabili pot v Azijo, kjer bi bilo problem gorovje Ural. Torej bi nekateri imeli velike težave. Jaz bi s svojo družino najverjetneje odpotovala v Ameriko, o

natančnejši lokaciji pa seveda nočem razmišljati in upam, da mi tudi nikoli ne bo treba. Verjetno vsi upamo, da do tega ne bo prišlo, kajti bilo bi zelo težko zapustiti našo ljubo domovino Slovenijo in preživljati dogodke, ki jih doživljajo begunci.

Saša Kodba, 7. c

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je obrnjen svet živalskega sveta, kjer je v ospredju begunsko vprašanje. Opisale smo ga, kakor ga vidimo me, svet, kjer bivamo vsi skupaj in v sožitju. Kakšen je torej obraz Evrope? V njem je prostor za vsakogar, le potruditi se moramo vsi, da si olajšamo življenje in postanemo strpnejši drug do drugega. Kakor so to storile mravlje ...

AVTOR:

Saša Kodba

USTVARJALNA EVROPA

Likovni izdelek "ustvarjalna Europa" nam predstavlja Evropo kot skupnost, enotnost in celoto. V prihodnosti jo vidimo povezano, kot so povezani šivi krpanke na njenem krilu. Ko krilo pogledamo od daleč, se njeni šivi izgubijo in ostane le še pisana paleta držav, grbov in barv, prepletenih s kulturo svojih državljanov. Mati "Evropa" se ponosno dviga nad svoje otroke. Do njih je spodbudna in ponosna ter pripravljena, da vsakogar sprejme v svoje naročje.

AVTORJI:

Anej Trunk

Staš Trunk

Maša Jeza

Pika Sovič

Patrick Breznik

Nejc Hedl

EVROPSKI FOTOGRAFI

Z izborom slik pod zgoraj omenjenim naslovom smo učenci želeli opozoriti na Evropo, kot jo poznamo sedaj. Potruditi se moramo, da jo ohranimo tako neokrnjeno in da se je ne trudimo spreminjati, saj tega ni potrebno. Če naši gozdovi, vrhovi, naša narava ostanejo ohranjeni, potem nam za njeno prihodnost ni treba skrbeti. Za vse to pa je potrebna večja pozornost do mest, da zrak ohranijo čist in varen za vse, ki ga potrebujemo za življenje.

AVTORJI:

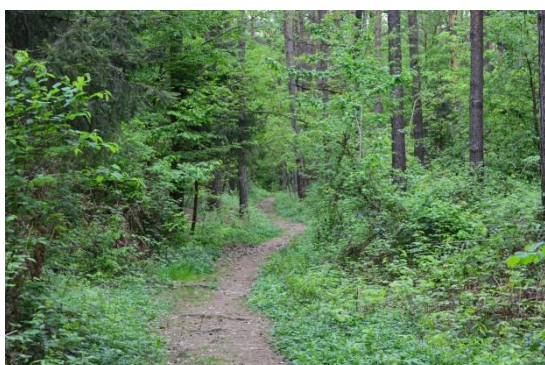
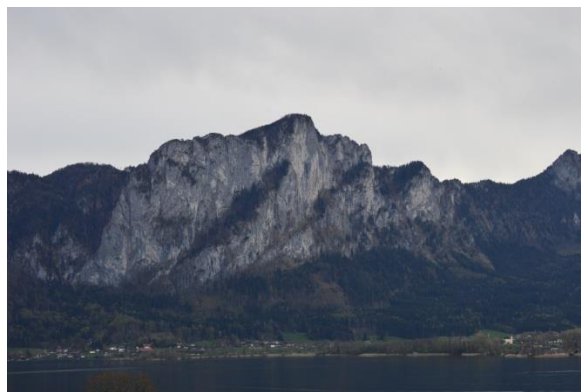
Eva Hudin

Rok Rozman Marinčič

Ana Gajzer

Rasina Bajsič

Vita Kajšler

KAKO TE VIDIM

Naslikal sem sebe. To sem jaz. Sem učenec, športnik, prijatelj. Dober sem. Uspešen sem. Trdo bom delal in nekoč bom poslovnež, zdravnik ali preprosto umetnik. Vse možnosti so mi odprte, saj mi to omogoča svet, v katerem živim. Veselim se prihodnosti, saj vem, da je v Evropi varna in predvsem mogoča.

AVTOR:

Nik Perko, 7. c

KDO SI TI

Izdelek *Kdo si ti* prikazuje odsev posameznika v vodi. Pod evropskimi zvezdami večerni odsev ne pripada več samo posamezniku, temveč je postal del skupnosti, ki povezuje in spoštuje drugačnost. V Evropi bomo v prihodnosti kot eno, pod istim nebom, istimi zvezdami in istimi željami. Želeli bomo več miru.

AVTOR:

Ana Rožanc, 7. c

ERAZMUS +, FROM EUROPE 1010 BC TO EUROPE 2020 PC

V letošnjem šolskem letu smo uspeli na razpisu za mednarodni projekt v okviru Erasmus +, ključna aktivnost 2, strateška partnerstva med samo šolami. Na razpis se je prijavilo 144 srednjih, osnovnih šol in drugih vzgojno-izobraževalnih slovenskih zavodov. Izbranih je bilo 44. Med njimi je tudi naša šola. Naslov projekta je **From Europe 1010 BC to Europe 2020 PC**.

Projekt traja tri leta (2015–2018). V projekt so vključene šole iz Italije, Poljske, Finske, Estonije in Slovenije.

Glavni cilj projekta je raba IKT pri pouku, torej zavedanje pomembnosti IKT, raba IKT pri vseh generacijah, izmenjava dobre prakse med šolami in seznanjanje z novo metodologijo.

Drugi cilji projekta so tudi medkulturna ozaveščenost, spodbujanje tolerance do drugih narodov, drugačnih, evropska dodana vrednost – kaj se lahko naučim od drugih v Evropi.

V okviru tega projekta učenci primerjajo prenos sporočil, komuniciranje v preteklosti s komunikacijo v sedanjosti oz. v prihodnosti. Izdelali bodo IKT-terminološki slovar v šestih jezikih v obliki e-knjige, zapisovali blog maskote, ki bo potovala od šole do šole in poročala o dejavnostih na šoli, izdelali spletno stran projekta in na njej objavljali prispevke, rabili IKT-opremo, orodja (LEGO robotics, tehnics, story starter, geocatching, Fairy tales treasure – zaklad pravljic), izdelovali različne videe, filme, fotografije, interaktivne plakate, hkrati bodo oživljali pravljice, ustno izročilo, pogledali v preteklost in se ukvarjali z zgodovino komunikacije in prenašanja sporočil.

Špela Mesarič

NEMŠKA UČITELJA NA NAŠI ŠOLI

V mesecu aprilu sta v okviru mednarodnih mobilnosti Erasmus + KA1 ves teden pri nas preživela ravnatelj in učiteljica nemške osnovne šole iz Kaiserslauterna. Ogledala sta si tudi vrtec.

Naša gosta nista samo opazovala pouka na vseh vzgojno-izobraževalnih obdobjih, ampak sta tudi izvajala pouk v 3. b, c in v 4. b, c razredih s pomočjo sodobne tehnologije. Pri tem so otroci zelo uživali, saj so uporabljali sistema Lego WeDo in Lego WeDo 2.0, ki sta jih s seboj prinesla gosta. Najprej so morali po navodilih, ki so jih imeli na tablicah oz. prenosnih računalnikih, sestaviti predmet (vozilo, žival), nato so s pomočjo i-tehnologije sprogramirali premikanje stvari, kar jim je bilo najbolj zanimivo.

Za učence, učitelje naše šole in gostujoča učitelja je bil ta teden mednarodnega sodelovanja prijetna in zanimiva izkušnja.

Špela Mesarič

Gašper Pečnik, 8. a

**ANEJ, EVA IN LUKA, UČENCI OŠ MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU,
ZMAGALI V ODDAJI »1, 2 ODER 3«
NA NEMŠKI TELEVIZIJI ZDF V MÜNCHNU**

ANEJ, EVA IN LUKA Z VODITELJEM ODDAJE ELTONOM

Naša dogodivščina se je pričela v sredo, 7. 10. 2015, ko smo se zbrali na letališču v Gradcu. Namenjeni smo bili v München, na snemanje oddaje »1, 2 oder 3«, kamor nas je povabila nemška televizija ZDF. Že takoj popoldan smo imeli snemanje oddaje. V oddaji smo tekmovali skupaj z Nemci in Avstrijci, ki so čakali na nas, saj smo imeli zamudo. V studiu ZDF so na nas v garderobi čakale rdeče majice z imeni, ki jih dobijo udeleženci oddaje. Snemanje je bilo pravo doživetje. Najprej so nas naličili in uredili pričeske, nato smo »oddrveli« v studio, kjer smo imeli kratko vajo, v kateri so nam razložili pravila. Voditelja Eltona smo spoznali šele tik pred snemanjem. Napis na njegovi majici nam je nakazal temo oddaje. Tema naše oddaje je bila »KRASS UNTERWEGS« (skrajno veliki spomeniki, tovornjaki ...).

Naše sodelovanje v oddaji je bilo uspešno, saj sta nam znanje jezika in poznavanje vsestranske tematike, prinesla zmago, zlato medaljo in pokal tjulnja Pieta – maskoto te oddaje.

Voditelj nam je postavljaj vprašanja, na katera ni bilo treba zmeraj odgovoriti, odločiti smo se morali med tremi polji in po voditeljevih besedah: »1, 2 oder 3 – letzte Chance – vorbei!« smo obstali pri odgovoru, za katerega smo menili, da je pravilen.

Po utripajočem polju smo vedeli, ali stojimo pravilno ali napačno.

Vesetje po oddaji je bilo nepopisno, pokal tjulnja smo s ponosom dvignili visoko v zrak, veseli smo, da smo že peta generacija, ki je zastopala našo šolo zunaj naše države, in tretja generacija učencev OŠ Miklavž na Dravskem polju, ki je domov prinesla pokal Pieta in zmago. Učiteljičin kabinet v šoli krasijo trije pokali tjulnja Pieta iz te oddaje.

Domov smo prinesli priigrano denarno nagrado, ki jo bomo sodelujoči učenci delili s svojimi sošolci ob zaključku šolskega leta, ter veliko manjših nagrad televizijske hiše ZDF.

TAKOJ PO ODDAJI V STUDIU

IN Z UČITELJICO INES

Zvečer, po nastanitvi v mladinskem hotelu, smo imeli večerjo v bližnji restavraciji »Alter Wirt«, kjer smo spoznali tekmovalce z Madžarske, le-ti so imeli snemanje naslednji dan.

V četrtek, 8. 10. 2015, smo imeli raziskovalni dan, saj smo se podali na odkrivanje znamenitosti mesta München. Zjutraj, po zajtrku, smo se s podzemno železnico odpravili v Olimpijsko vas, kjer smo se med drugim povzpeli na Olimpijski stolp (185 m) in si ogledali München z razgledne točke.

NA POTI DO OLIMPIJSKEGA STOLPA

POGLED NA OLIMPIJSKO VAS, KJER SO BILE LETA 1972 OLIMPIJSKE IGRE

Sledil je obisk vodnega sveta SeaLife ter ogled BMW-sveta. V vodnem svetu smo lahko opazovali morske konjičke, ribe, morsko želvo, majhne morske pse in še veliko drugih živali. BMW-svet pa nas je očaral z bleščečimi BMW-ji, motorji, skratka z vsem, kar je povezano s to znamko avtomobila.

V vodnem svetu skrbijo za morske pse. Nekatere vrste morskih psov se razvijajo v tem.

V SVETU BMW

V popoldanskem času smo si ogledali še mesto in si nakupili spominke. Brez fotografije na znanem Marijinem trgu seveda ni šlo.

Za konec pa smo obiskali še živalski vrt.

Na letališču smo se po napornem dnevu še zadnjič takole fotografirali.

Anej Bregant, Luka Jaušnik in Eva Regoda

Za nami je enkratno doživetje, ki ga nihče izmed nas ne bo pozabil. Vedno se bomo spominjali naše nepozabne dvodnevne dogodivščine v Münchnu.

Anej Bregant, Eva Regoda in Luka Jaušnik z učiteljico nemškega jezika Ines Pečnik.

OBISK POP TV, KANAL A, PLANET TV ter RADIA 1, april 2016

Učenci izbirnih predmetov vzgoja za medije – televizija in šolsko novinarstvo smo se v mesecu aprilu odpravili na ekskurzijo v Ljubljano. Najprej smo si ogledali televizijsko hišo POP TV. Sprejela nas je gospa Elizabeta Šebela ter nam razkazala prostore televizije.

Ogledali smo si studio POP TV-ja, kjer snemajo različne oddaje: 24 ur, Preverjeno, Moto GP, Pop in ..., in studio Kanala A, kjer snemajo oddajo Svet.

Pot nas je vodila naprej do RADIA 1. Na radiu so nas lepo pogostili in z nami posneli kratke intervjuje. Prisostvovali smo oddaji v živo, ki sta jo vodila Tomaž Klepač in Iztok Gustinčič.

Ogled smo zaključili z obiskom PLANET TV. Sprehodili smo se po prostorih televizije, na hodnikih pa smo srečali še zanimive ljudi, povezane s to televizijsko hišo.

V POGOVORU S PROGRAMSKIM DIREKTORJEM GORAZDOM SLAKOM

V studio smo se lahko preizkusili v vlogi vremenarjev in voditeljev oddaje Danes.

TAKO PA SMO POSNELI VREME ZA NASLEDNJI DAN.

Informativna oddaja Danes je imela tokrat obiskovalce.

Učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije – televizija in šolsko novinarstvo

Naše druženje se je zaključilo ob 19.15, ko smo prispeli v Miklavž, polni prijetnih vtisov in bogatejši za izkušnjo več.

Učenci izbirnih predmetov

BALETNA PREDSTAVA LABODJE JEZERO

Razveselila sem se novice, da bomo na naš kulturni dan obiskali gledališče. Razredničarka nam je povedala, da si bomo ogledali baletno predstavo.

V veliki dvorani mariborskega gledališča sem že bila, saj smo si na tem odru pred leti ogledali Hrestača. Dvorana je bila zares velika, prostorna in svetla. Pogled z balkona, kjer smo sedeli, je bil nekaj posebnega. Pod menoj je bila množica obiskovalcev, razsvetljen prostor pod odrom, kjer so se zbirali prvi člani orkestra. Oglašali so se mešani zvoki različnih glasbil. Člani orkestra so uglaševali svoje instrumente. Oder je zakrivala velika zavesa, ki je delovala prav skrivnostno. V dvorani, ki je bila polna učencev z različnih šol,

je pred začetkom predstave vladal pravi živ-žav. Ko je pred orkester stopil dirigent z globokim priklonom, sem vedela, da se bo predstava začela. V dvorani je nastala tišina.

Žametna zavesa se je dvignila in pred seboj sem zagledala pravljlično sceno. Skrivnostno jezero in prelivanje živih barv. V tretjem dejanju se je scena spremenila v pravljlični grad. Ta scena mi je bila najbolj všeč. Ko je orkester zaigral, so se na odru pojavili baletni plesalci in plesalke. Glavno vlogo je imela lepa princesa Odette. Njo in njene prijateljice je zlobni čarovnik Rothbart začaral v laboda. Nekega dne se je princ odpravil na labodje jezero, da bi si za svoj rojstni dan ulovil enega od labodov. To mu je preprečila princesa Odette, ki se je spremenila v očarljivo kraljično. Zaljubila sta se na prvi pogled. Obljubil ji je zvestobo, a jo je prelomil. Na večer svojega rojstnega dne je zvestobo obljubil tudi čarovnikovi hčeri Udille.

Ko je srečal princeso Odette, se ji je za nezvestobo opravičil. A njuna ljubezen je bila tako močna, da sta skupaj skočila v jezero in utonila.

Plesalci in plesalke so po odru plesali lahkotno in po taktih glasbe. Žalostni in veseli deli predstave so se ujemali s plesom in glasbo. Vem, da je za takšno predstavo potrebnih veliko vaj in napora. Prav za to so si vsi nastopajoči zaslužili aplavz. Če povem po pravici, so mi, bolj kot baletne, všeč dramske predstave.

Eva Hudin, 7. b

OGLED BALETNE PREDSTAVE LABODJE JEZERO

S šolo smo se dne 19. 1. 2016 odpravili v Slovensko narodno gledališče Maribor. Ogledali smo si enega izmed najbolj znanih baletov, Labodje jezero, katerega glasbo je skomponiral Peter Iljič Čajkovski.

Ob osmi uri smo se učenci zbrali v svojih matičnih učilnicah. Prvo uro smo se pogovarjali o samem baletu na splošno, zgodovini baleta, vrstah baleta ipd., nato pa še o vsebini Labodjega jezera. Pogledali smo si tudi kratek napovednik na spletni strani SNG-ja Maribor, tako da so lahko tudi tisti učenci, ki niso poznali vsebine, izvedeli, kaj bodo gledali. Po pogovoru z razredničarkami smo se najedli in odšli na avtobus, ki nas je odpeljal do našega cilja. Nato je sledil ogled predstave.

Predstava je bila skrajšana in zato si, žal, nismo imeli priložnosti ogledati prvega dejanja. Kljub temu je bila predstava zabavna in zanimiva, plesna zasedba je bila dobra, med plesalkami so bile tudi tri moje nekdanje učiteljice, scena je bila čudovita, a na trenutke tudi temačna.

Ogled baleta se je zaključil in sledila še je samo pot domov. Ker je bila predstava skrajšana, kar sem že prej omenila, smo na avtobus čakali kar tri četrt ure. Avtobus je po »dolgem« čakanju prispel in ko smo prispeli nazaj v šolo, se je ta dan zaključil.

Manca Šerbinek, 8. a

MURSKA SOBOTA

Letos septembra sem bila s šolsko knjižničarko v Murski Soboti na srečanju pisateljev. Zjutraj smo se odpeljali z avtobusom izpred šole, ustavili smo se pri šoli v Ivanjkevcih, tam smo pojedli malico in pridružili so se nam tudi drugi otroci. Skupaj smo se odpeljali v Mursko Soboto. Ogledali smo si predstavo o življenju najstnikov, bila mi je zelo všeč. Bili smo na podelitvi nagrade večernice in se fotografirali z Večerkom. Pojedli smo torto in se odpravili na pot. V Miklavž smo prispeli ob 16. uri, nato smo odšli domov. Meni bo ta dan ostal v spominu in hvala, ker ste me izbrali.

Melisa Berbić, 5. b

ŠPORTNI DAN – POHOD

V četrtek, 1. 10. 2015, smo se učenci 6., 7., 8., in 9. razredov odpravili na pohod po Pohorju.

Ko smo se hoteli vkrcati na avtobuse, je nastala zmeda, saj nismo vedeli, kateri avtobus je kateri. Ko smo končno prispeli, smo začeli na Arehu in se odpravili proti Bellevueju. Dan se je začel zelo hladno, večino nas je zelo zeblo, a na našem prvem postanku smo se zelo ogreli in okrepčali. Na žalost so nas zmotile ose. Ko smo se spet odpravili pod senco dreves, nas je ponovno malo zmrazilo. A kmalu se je zrak segrel tako, da nas ni več zeblo. Na poti smo se ustavili pri spomeniku iz 2. svetovne vojne. Naš vodnik nam je prebral, kaj je pisalo na spomeniku, in odpravili smo se dalje. Rosna trava nam je čisto premočila čevlje in hlače, a na srečo smo kmalu prispeli na cilj. Dan se je končal zelo hitro, še prehitro.

Ko smo prispeli do Bellevueja, najprej nismo našli avtobusov, a ko smo jih, je spet nastala zmeda, vendar smo nekako le prišli domov. Utrujeni smo nekateri odšli na kosilo in nato domov.

Dan je bil mrzel, a vseeno super.

Oktoberina Peterin, 8. a

VTISI IZ ŠOLE V NARAVI

Šole v naravi sem se veselil že od vsega začetka sedmega razreda. Rad sem prisluhnil učiteljici, ki je pripovedovala o različnih dejavnostih, kot so lokostrelstvo, smučanje, preživetje v naravi in nočni pohodi.

Šola v naravi se je vedno bolj približevala. En mesec pred odhodom smo se dogovorili, kdo bo s kom v sobi. Končno je napočil težko pričakovani ponedeljek. Odpravili smo se na avtobus. Ko smo posedli na sedeže, sem razmišljal, zakaj sploh je šola v naravi in čemu je namenjena. Učitelj nam je razložil, da je to pridobivanje znanja na drugačen način, da se učimo sodelovanja, prilagajanja ... Odhod proti Domu Trilobit. Nekajurna vožnja in končna postaja. Vsi so nas lepo sprejeli in dnevi so bili polni različnih dejavnosti.

Četrty dan, četrtek, je bil moj najljubši dan. Vstali smo ob sedmi uri, pospravili postelje, zaigrali karte in odšli zajtrkovat. Nato smo se oblekli v smučarska oblačila in odšli na avtobus, ki nas je popeljal v Kranjsko Goro. Nadel smo si še 'pancerje' in se odpravili na smučišče. Ogrel smo se in dobili karte. Za začetek smo odpeljali tri kroge. Pri četrtem se je učitelj odločil, da nas posname. Počutil sem se kot filmska zvezda, čeprav posnetek ni najbolje uspel. Na smučanju sem resnično užival in mi je čas, namenjen tem zimskim radostim, prehitro minil. Tako smo se ob 13.00 odpeljali v dom, kjer smo imeli kosilo, odmor, nato pa so nas znova čakali novi izzivi. Najprej preživetje v naravi. Naučili smo se, kako zakuriti ogenj, narediti nosila, in spoznali, kaj vzeti s seboj na taborjenje. Bilo je zanimivo.

V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč. Veliko sem se naučil, spoznal nove prijatelje in se z njimi veliko družil. Najbolj sem užival v smučanju po črni progi. Spoznal sem, da lahko povsod uživaš, če te obkrožajo prijatelji.

Anej Trunk, 7. b

Šole v naravi sem se veselil kot še nikoli, saj sem vedel, da bo super, mega, kul, skratka fantastično. Pričakoval sem, da se bomo učili na drugačen način, nisem pa vedel, da se bom naučil ogromno stvari na način, ob katerem smo se zabavali in uživali.

Ta oblika učenja mi je bolj všeč zaradi tega, ker smo učenci aktivnejši kot v učilnicah pred zvezki, tablami ali računalniki. Na terenu odkrivamo skrivnosti, posebnosti, stvari in marsikaj lahko izkusimo na lastni koži. Takšen način dela nam omogoča, da v naravi

samostojno spoznavamo njene zakonitosti in si ustvarjamo tudi drugačen pogled na življenje.

V šoli v naravi je bilo veliko različnih dejavnosti in vse so se mi zdele zanimive. Marsikaj smo se naučili. Spoznal sem, na primer, da lahko iz čisto vsakega materiala naredimo orodje, da če se odpravljamo na pot, se moramo vedno dobro pripraviti in poskrbeti za svojo varnost. V gore moramo vzeti švicarski nožek, kompas, zemljevid, vetrovko, vrv, dodatno majico, hrano, zavito v alu folijo, veliko vode in napolnjen telefon, s katerim lahko pokličemo pomoč.

Všeč mi je bilo odlivanje fosilov, izdelovanje nosil in kurjenje ognja. Pravzaprav mi je bilo všeč vse, kar smo počeli v tej šoli. No, skoraj vse. Morda najmanj nočni pohodi, to pa zato, ker sem se med hojo večkrat spotaknil in padel.

Žal mi je, da večkrat ne gremo v šolo v naravi.

Staš Trunk, 7. b

Zadnji dan šole v naravi je bil zame najboljši od vseh. Zjutraj nas je večina težko vstala, saj bi še z veseljem spali, ampak nas je lep sončen dan hitro spravil pokonci. Bil je zadnji dan, a pred nami velika avantura.

Sprva smo pozajtrkovali in pripravili prtljago ter se posloviti od doma Trilobit. Nato smo se z avtobusom odpeljali do velike tekaške proge, segala je celo v Italijo. Obuli smo čevlje in vzeli tekaške smuči. Pred šolo v naravi še nikoli nisem tekel na smučeh, a sem se v teh nekaj dneh naučil in bilo mi je všeč. Priznam, da je to težak šport, ampak občutek, ko premagaš dolgo zasneženo pot, je nepopisen. Proga, ki je bila pred nami, mi je vzbujala kar nekaj strahu, saj tako daleč še nisem tekel, a sem si rekel, da bom zmogel. Med potjo sem kar pozabil na dolžino, saj sem lahko opazoval čudovito naravo. Tekli smo kar eno uro, a bil sem vesel in ponosen sam nase, da mi je uspelo.

Sledila je še pot domov. Vlekla se je, zato sem si čas krajšal s pogovorom in opazovanjem pokrajine. V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč in z veseljem bi se je še kdaj udeležil.

Nejc Žibret, 7. a

Šola v naravi je zabavno in poučno doživetje. Na vsakem koraku v naravi lahko izveš nekaj novega o njej. Najlepša pa je takrat, ko je vsa zasnežena. Pozimi je vedno lepa. Rada

gledam belino snega. To lepoto narave smo lahko učenci sedmih razredov občudovali tudi v šoli v naravi, še predvsem, ko je bil na programu pohod.

Preden smo se odpravili po zasneženi beli pokrajini, smo se prešteli in pregledali, ali smo vsi zbrani. Nato smo odšli na pot do bližnjega izvira. Hodili smo po globokem snegu in opazovali naravo ob lepem, čistem in deročem potoku, ki je ves čas šumel. Čez čas smo prišli do izvira. Popili smo lahko nekaj zelo mrzle in dobre vode. Ko smo vsi poskusili ta dar narave, smo se odpravili nazaj proti domu. Po isti poti. Vsaj mislili smo tako, a naenkrat je vodnica zavila drugam, na zelo ozko potko. Na eni strani je bila mrzla voda, na drugi pa 'prepad'. Seveda smo se podali novemu izzivu naproti. Ko smo prehodili najnevarnejši del, smo še morali iti preko majhnega in zelo spolzkega mostička. Medtem ko smo hodili, je vsak učenec vsaj enkrat padel, a smo kljub temu uspešno premagovali pot. Vrnili smo se v dom, sicer malo prezeblji, a zadovoljni in dobre volje. Vsakdo od nas je hitel pripovedovati o svojem pohodnem podvigu.

Ta šola v naravi mi je bila najzanimivejša, saj smo skoraj ves čas uživali zunaj, v lepi naravi.

Maša Jeza, 7. b

IZLET V PREKMURJE

Dne 11. 5. 2016 smo učenci 5. razredov odšli v Prekmurje. Najprej smo odšli v Radence, kjer smo lahko poizkusili Radensko, ki je privrela iz vrelca. Gospod je povedal, da ta voda vsebuje več železa, in takšen je bil tudi okus. Videli smo tudi glavno žilo vrelca. Nato nas je avtobus odpeljal do cerkve Jožeta Plečnika. Ta cerkev je bila posebna zaradi okroglega stolpa in zaradi lesenega stropa, na katerem so bili krožniki iz gline. Lahko smo pogledali tudi notranjost cerkve in videlo se je, da je edina takšna cerkev v Sloveniji. Potem smo odšli k lončarju. Pokazal nam je peč, v kateri so kurili glino. Povedal je, da se posoda ob prisotnosti stare borove korenine obarva črno. Pokazal nam je, kako se iz gline naredi različna posoda. Takrat je glina svetlo rjave barve. Videli smo tudi panonsko hišo, ki je na eni strani bela, na drugi pa temna. Temna je na tisti strani, ob kateri poteka cesta in se dviguje prah. Ob koncu smo kupili lončarjeve izdelke.

Ta dan mi je bil zelo všeč in upam, da se kdaj ponovi.

Neli Pulko, 5. a

BALLET

I started to dance when I was five years old at a small dancing school Zapleši.si. At first we had only two hours a week. When I was nine I left zapleši.si and I went to more difficult school: Conservatory of Music and Ballet Maribor.

Now I am 13years old and I am still dancing.

We have practice every day.

We really need a lot of practice, because we have at least two shows every year. One is the day before Christmas eve and the other one is in March or April. At these two shows each ballet class represents itself. This year we had more performances. We went to Kamnik two times and performed there, also we performed for older students twice and we had modern ballet show called Death dance.

At the end of the year we always have exam and the commission assesses us. I'm just trying and hoping for the best!

Manca Šerbinek, 8. a

THE EVENT THAT CHANGED MY LIFE MY EVENT

The event I am going to describe was when I moved house. I was attending the 7th class, when I moved from Miklavž to Maribor.

I had to move a house because my parents got divorced. Although it was a difficult time and I wasn't happy about moving I was going to get my own room. I even got to pick the colour of the walls and the furniture was of my choice. I had my own room before but I grew up and I needed more space. After I moved it felt like I had two homes. I used to be really sad but it's OK now. I get to see my grandparents more often and my mum seems happier. Although I didn't change schools I learned a lot from this experience and sometimes when we can't do anything about it we just need to go with the flow.

Miha Kranjc, 9. c

MY HOLIDAYS

I was on holiday last year. I went to Fiesa in Slovenia for 5 days with my aikido club. We travelled by coach from Maribor to Fiesa. We stayed in an apartment. I stayed in the biggest room with my friends Gregor, Adrian, Filip and Neo. It was very hot and the sea

was wonderful. We practised aikido twice a day for 1 hour. I really liked the food there. My favourite meal there was spaghetti. After lunch we went to the beach. On the beach we played football, volleyball and we also swam. It was great! In the evening we visited Piran. We always went to Tartini's square. We ate great ice-cream there! My favourite taste was Coca-Cola. One day we went to Aqua Park in Portorož. It was very funny. Nobody was hurt. We liked it very much. I didn't want to go home ☺. We had a **GREAT** time!

Mai Štiglic 7. b

TEENAGER DON'T READ BECAUSE THEY SPEND ALL THEIR TIME ON COMPUTERS

It's interesting that we got this title in school, where teachers spend a lot of their time on computers. I understand it's for teaching purposes, but it's still time spent on electronic devices instead of socializing with other teacher and / or students. In this case, we can see that computers and alike have become a big part of our lives.

I think it's normal to start reading less when you are in puberty – it is happening through generations, but I am not very fond of teenagers who proudly say: »I don't like reading. Nothing has happened before me and nothing important will happen after me. No one is smarter than me so books can't learn me anything new. « I think that pretty much sums up thoughts of people who say they hate reading and t's a very good example of how narcissistic and self-centred our generation is. This is what new, selfie-culture teaches us – we are the Sun of the Solar system. It's good to have a positive opinion about you, however you have to pay attention to the world around you. So, I think the real issue here is our thought pattern and not computers even though they can be linked to the problem of social media.

In conclusion, I think young people should read more books of good quality instead of trashy magazines and poorly written internet articles. We should start raising reading culture with young kids too (by reading in school and at home). The books we are assigned to read in school should be more interesting, and closer to the world that teenagers live in. So I don't think computers should take all the blame, but parents, school and society too.

Mia Miralem, 9. a

MY HOBBIES

Hello. I am Maša. I am 14 years old and I am in the 9th grade of primary school Miklavž na Dravskem polju. Our school offers a lot of other activities. I am visiting drama club, happy school, singing club,...

Outside the school I train soccer and majorettes. I train majorettes once a week. I have already trained them for 6 years. At our training we twirl our sticks while the music is playing in the back. Sticks are made of iron and at the every end of the stick there is a rubber stud in a shape of a star. We are making a lot of dance routines which we perform on different concerts, performances and so on sometimes we also dance for music videos or stuff like that. On our shows we wear uniforms. I love training majorettes.

Like I said I also train soccer. In our soccer club we have a girls' team, this is where I train. I have trained it for 2 years. While winter we train once a week and in summer we train 2-3 times a week. We also play on different tournament and football games. We play with boys' team and sometimes we also play with other girls' team. I love soccer.

Maša Pogorelec, 9. c

MY FREE TIME

Hello, my name is Andy. I come from a small place named Miklavž in Slovenia. I'm ten years old so I still go to primary school. There I spend most of the day, but I have some time left for other things. First I will tell you what I enjoy then what I do in my free time.

I enjoy a lot of things. So let's start with the basics. I really enjoy sports! It's a perfect way of keeping healthy and it's fun. Second, I like games. It doesn't matter what games are like computer games, board games, sports games even watching games. I told you a little what I enjoy the most.

Now I will tell you why I even wrote this in the first place. What I do in my free time! As I said I mostly use all my time. So it's not going to be much, but I put together a list of things that I do. In my free time, I mostly study and do homework, you can know that if you look at my grades. I also trained badminton, but now I'm waiting for the next school year so I can join a different sport. Sometimes I play the computer with my friends. I also help my mom with the chores and go for walks with my dog Archie. Sometimes I play with Archie because he's got lots of energy. I watch TV rarely, and I like reading books.

I hope you enjoyed and learned something about me, but time is running out and has come to an end.

Andy Premzl, 5. a

THE DRAGON FROM KRAKUS

Once upon a time there was a village of small wooden houses by the river Visla. There people lived peacefully and they were working on surrounding fields. There was a hill next to the village, they named it Wawel. On its slope there was a deep cave. The entrance was overgrown with grass, bushes and weed. No one entered the cave, because they were afraid of the dragon that rested in it.

Some of the young boys didn't believe in old stories about the dragon, so they decided to explore the cave. They took torches because it was really dark in there. They were slowly going down, until they hit something big and scaly/flaky. This/that was a scary dragon. He woke up with a loud noise and he was chasing them till the entrance to the cave. After this event nothing was like before. Every day the dragon flew out of the cave and ate a sheep or a cow. Villagers were desperate. Some of them wanted to kill the dragon but nobody succeeded and from the first try nobody came back.

A smart man named Krakus lived in the village in those days. He also decided to kill the dragon, but he used a trick. He mixed lime and he soaked three sheeps with it. Then he lead them next to the dragon's hole and waited. Soon enough the dragon woke up and flew out of the hole. He noticed three sheep and ate them in an instant. A strong thirst for water came upon him. He flew to the river Visla. He drank and drank, his stomach started to grow like a balloon. He drank some more, and then blew up. The dragon was there no more. The villagers were very pleased and happy. They were really thankful to Krakus, they elected him to be a ruler. On the Wawel hill above the entrance to the dragon cave they have built a fortress.

Under Krakus's government the land started to become full of richness, the city grew around the hill. Once a small village, now the town Krakov, named after the Krakusu. Krakus ruled the kingdom wisely. When he died, he had a magnificent funeral. With their bare hands the villagers carried Krakov to his grave and poured so much soil, that it became a bank. The bank has stood there for centuries and stayed a monument to a human that beat the Krakov dragon.

The glory of the ancestors is the light to the descendants.

Heroes, that stand to protect the folk, become folkloral heroes. The folk rewards them in their stories, the rewards have a permanent value. The Krakus villagers named their village after him.

Hana Viher in Ana Divjak, 8. c

NESREČA NIKOLI NE POČIVA

Nekega deževnega popoldneva sem sedela za mizo in razmišljala, kaj napisati na temo naravne in druge nesreče – delujmo preventivno. Enostavno ne vem, kje naj začnem. Večkrat slišim pregovor: *Nesreča nikoli ne počiva*. Starša sta mi to razložila tako, da je nesreča nekaj nepredvidljivega, nekaj kar narava in človek povzročata s svojim delovanjem. Le trenutek je potreben in poplava, potres, neurje povzroči uničenje, ki je vidno še dolgo po tem. Človek pa lahko s svojim nepremišljenim delovanjem škoduje sebi in okolici. Nesreče ne moremo nikoli napovedati, lahko pa s pravilnim ravnanjem marsikatero preprečimo.

Spomnim se, ko smo neko sončno popoldne preživljali na terasi pred domačo hišo. Vzdušje je bilo sproščeno, polno smeha. Takrat smo imeli še psičko Ajšo, s katero sva tekali po zelenici, metala sem ji žogico in se igrala. Oče je sedel za mizo in pil kavo. Mama pa se je spomnila, da bi lahko za malico naredila slivove cmoke. Pristavila je lonec, v katerega je nalila malo olja in se naenkrat odločila, da odnese smeti. Ko se je vrnila, je bila na štedilniku katastrofa, začelo je goreti. Mama je začela vpiti in klicati očeta, naj pride pomagat, ker gori. Oče je stekel do štedilnika, prijel za ponev in jo odnesel na teraso. Pri tem se je močno opekel. Mama mu je dala mrzlo vodo in zavila roko v obliž, namenjen opeklinam.

Strop kuhinje je bil črn, v druge prostore pa sta se širila dim in smrad, oče je moral k zdravniku. Na srečo se je vse dobro končalo.

Tisti dan sta bila starša malo zaskrbljena. Nista mogla razumeti, da sta ravnala tako, kot sta. Kljub temu da imata opravljen tečaj prve pomoči, varstvo pri delu in o tem kaj prebereta, slišita po televiziji, radiu, nista znala pravilno ravnati. Treba je bilo samo s pokrovko pokriti lonec in nesreče ne bi bilo. Oče se ne bi popekel, pa tudi kuhinja ne bi bila črna. Starša sta še večkrat po tem omenila, da ju je sram, kako sta ukrepala v tej situaciji.

Nesreča nikoli ne počiva, niti doma. Nesreče, ki se zgodijo doma, ne moremo vedno preprečiti, lahko pa se vedemo bolj previdno in s tem zmanjšamo možnost, da se nam kaj zgodi. Zdaj vem, zakaj se starša jezita, kadar nimam pospravljenе sobe in stvari ležijo kar po tleh. Tudi meni se lahko zgodi nesreča, in sicer takšna, da se močno udarim v glavo ali pa si zlomim kosti. Tako, sedaj bom pa imela še večje veselje pri pospravljanju sobe, saj bom tako ravnala preventivno in poskrbela za svoje zdravje.

Klara Sprinčnik, 4. a

Klarin spis je bil nagrajen na državni ravni natečaja »Naravne in druge nesreče – delujmo preventivno«. Zato se je naša četrtošolka v sredo, 18. maja 2016, v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu pri Ljubljani skupaj s starši in z menoj kot mentorico udeležila zaključne prireditve omenjenega državnega natečaja.

Poleg podelitve priznanj in nagrad smo si ogledali poučno lutkovno predstavo *Pikec Ježek in gasilko Jež*, se skupinsko fotografirali, si ogledali poligon Izobraževalnega centra za zaščito in reševanje ...

Za Klaro pa je bilo posebno doživetje vožnja z gasilsko lestvijo.

Ana Koritnik

PRVIČ NA ŠOLI: IZBIRNI PREDMET LATINŠČINA

V letošnjem šolskem letu, ko šola praznuje svojo 40-letnico, na šoli prvič izvajamo pouk latinščine kot obvezni izbirni predmet v zadnjem VIO. Tako je OŠ Miklavž na Dravskem polju trenutno **edina** osnovna šola na širšem Štajerskem, ki to možnost ponuja svojim učencem.

Deset radovednih latincev dvakrat tedensko obiskuje pouk pri učiteljici Katjuši Kolar: šest devetošolk, ena osmošolka in trije sedmošolci. Po učbeniku *Minimus* nas med latinske besede vodi mali mišek *Minimus*, ki nam v vsaki lekciji predstavlja svojo družino (*familia*) in njene dogodivščine.

Spoznali smo že kar nekaj latinskih besed in prevedli nekaj stavkov, k temu pa dodali podroben pregled grško-rimskih bogov, nekatere najbolj znane mite (*Perzej* in *Meduza*, *Pandora*, *Dedal* in *Ikar*, *Narcis* in *Eho*, *Aktajon* in *Artemida*) ter življenje in delo Gaja Julija Cezarja – zares velikega Rimljana.

Spomladi nas čaka ekskurzija v rimsko Celejo, kjer bomo »in situ« proučevali zgradbo rimskega mesta.

In kaj o prvem letu učenja pravijo mladi latinci?

Ime	Zakaj ti je latinščina všeč?	Katera je tvoja najljubša latinska beseda?	Kaj bi povedal drugim?
<i>Nik:</i>	Zaradi dosti besed, glagolov in pridevnikov, enakim angleščini.	Ballista	Latinščina je super jezik za druge možnosti (španščino, italijanščino).
<i>Timotej:</i>	Saj se veže tudi z drugimi predmeti in imaš več znanja.	Vita	Če ste željni znanja, je to predmet za vas.
<i>Ana:</i>	Dosti nauči o rimski in grški zgodovini. Ker imam rada jezike.	Domina	Je zelo zanimiv predmet, ki te ogromno nauči jezika in zgodovine.
<i>Laura:</i>	Zato, ker je to osnova za večino jezikov.	Amo	Latinščina je zelo zanimiva, saj se ne učimo samo jezika, ampak tudi zgodovino.
<i>Tia:</i>	Ker je lep jezik in se ne učimo samo slovnice, ampak tudi mitologijo. Imamo v redu učiteljico.	Sagita	Je zanimiv predmet, kjer se naučiš veliko grške in rimske zgodovine in mitologije.
<i>Tjaša:</i>	Všeč mi je zato, ker je lep jezik, zanimiv in ker se učimo mitologijo.	Fabula	Vredno si je izbrati latinščino, saj je podlaga za veliko drugih jezikov.
<i>Lucija:</i>	Učiteljica je super. Jezika se ni težko naučiti. Je osnova za vse jezike.	Improbis	Naslednje leto se ji pridružite, saj je osnova za vse jezike.
<i>Oktobrina:</i>	Ker se mi zdi zanimiva in je koren večine evropskih jezikov. Zato jo je dobro poznati.	Mortarium	Če se vam zdi nepomembna ali brezveze, se motite, rajši se pridružite naslednje leto.

Likovno-ustvarjalna razglednica 1. a

Žiga Silič

Sergej Ristič

Jakob Gradišnik

Maja Vučko

Leon Breznik

ŽIVALI IZ DLANI

Leon Vučak

Naja Kovač

Nanije Halabak

Tia Repnik

Lina Rojko

Nik Kokol

Sara Langerholc

NAŠ DENAR

ZDRAV NASMEH

PREVOZNA SREDSTVA

Lia Klep

VREMENKO

CVETOČE JE ...

Likovno-ustvarjalna razglednica 1. b

JESEN

Erika Kos

Adela Rahmanović

Alisa Šprah

Lana Cestar

Eva Vodopivec

Elmin Bašić

Tia Postružnik

ZIMA

Doris Kovačić

Gloria Bunderla Gomboc

Benjamin Horvat

Matevž Merčnik

Žiga Rudl

Anej Belšak

Peter Zajšek Vuk

Robin Hödl Matijašec

Jakob Ploj

POMLAD

Alen Krajnc

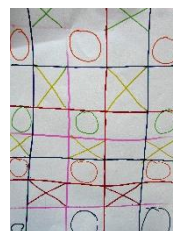
Vid Sgerm

Lucija Lampret

Alen Neuvirt

Tyara Slatinek Kuzma

Lana Breznik

Likovno-ustvarjalna razglednica 1. c

ZIMA

Žiga Rajh

Aleks Marko

Lana Vučina

Kiara Šprem

Aljaž Hmelak

Arian Bytyqi

Nela Fluher

Nela Fluher

Jan Šalamun

Filip Knežević

Nina Miložič

Žiga Rajh

PISANKE

Nika Malajner

Jure Kozjan

Taja Đuran

Jure Kozjan

Nina Miložič

Kiara Sprem

Teo Pušnik

MAMA

Tadej Furlan

Sara Sarita Heržič

Tilen Radislav

Zoja Janžek Jenuš

Likovno-ustvarjalna razglednica 2. a

POMLADANSKI ŠOPEK

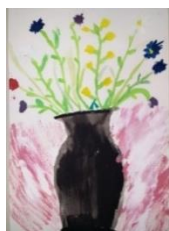
Nick Krstić

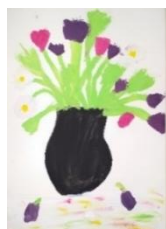
Neli Martinčič

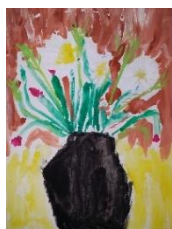
Eva Gaube

Neža Gračner

Ema Korošec

Filip Gradišnik

KIPARJENJE

ŽIVALI

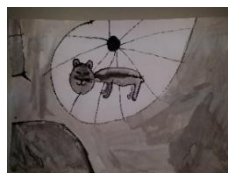
Filip Gradišnik

Lorina Reyes

Aljaž Šavora

Ema Korošec

Tara Levar

Eva Gaube

Anej Turk

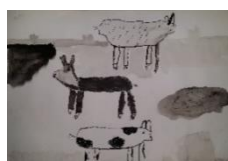
Neli Martinčič

Neža Gračner

Nick Krstić

Jan Auguštin

Neli Martinčič

Likovno-ustvarjalna razglednica 2. b

IGRA

Alen Bričič

Anea Krajnc

David Laptuš

Eduard Berisha

Leon Lončar

Jon Voršič

Kaja Čuček

Lana Breznik

Lara Gomolj

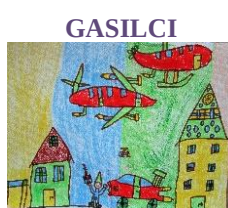
V KUHINJI

Žan Medved

Medina Berbić

Luka Podgorelec

Tjaša Kmetec

ŠOPEK ROŽ

Staša Trunk

Tia Zoja Debeljak

Tadej Novak

Lara Žalek

Stella Trunk

Nejc Lončar

Mateja Petek

Likovno-ustvarjalna razglednica 2. c

Tanaja Kolšek

MESTO
PONOČI

Žan Meško

Žan Meško

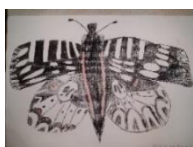

Pia Malek Satler

Denis Sadrija

DOMIŠLJIJSKA
ŽIVAL

Tanaja Kolšek

V DEŽELI ŠKRATOV

Jakob Lovrenčec

Ela Ferčec

Anika Nahtigal

Gaja Dragšič

Jan Planinc

Maja Makovec

Ela Ferčec

Melisa Muršec

Matevž Kores

Pia Počkar

Pia Malek Satler

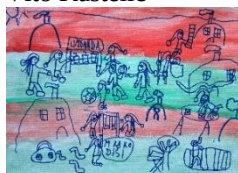
Vito Kastelic

Miha Terzer

KOŠARICA
ZDRAVIH
DOBROT

METULJ
PETELINČEK

Danaja Knezoci

Tim Čoh

Lan Janžek

Likovno-ustvarjalna razglednica 3. a

Lana Novak

SONČNICE

Nuša Gerečnik

Nina Kocman

Klara Knuplež

Tit Repnik

Miha Varžič

Zala Silič

Katarina Rižnar

Nina Horvat

Lana Novak,
Tit Repnik in Tim Robič

MALO OD TU IN TAM

Ela Langerholc

Katarina Rižnar

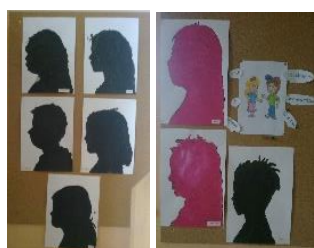

Lana Novak

IGRA SVETLOBE IN SENČE

Šolski nahrbtnik iz odpadnega materiala

Katarina Rižnar

Miha Varžič

Ela Langerholc

Miha Varžič

Likovno-ustvarjalna razglednica 3. b

CVETOČE DREVO

Manca Umek

DOMIŠLJIJSKA ŽIVAL

Marko Laptuš

LIKALNIK, RADIO IN MLINČEK ZA KAVO NEKOČ

Anej Veber

JESENSKO DREVO

Lana Derčaj

Lan Auguštinar

Paulina Kaučič

JESENSKO LISTJE

Špela Leigh

Lana Derčaj

Adrijana Rodošek

Elena Totaj

Nino Turkalj

Rok Švajger

Jaka Leigh

Rok Švajger

ROŽE

Manca Umek

Špela Leigh

Likovno-ustvarjalna razglednica 3. c

Teo Pšajd

Val Perko

Nika Šprem

Lian Lah Geisler

Ricardo Bandur

Anej Prešern

Zoja Rodinger

Zala Sporiš

Likovno-ustvarjalna razglednica 4. a

Klara Sprinčnik in Nuša Vekuš

Alja Lah in Tara Kastelec

Alja Lah in Gašper Varžič

Jakob Kršljin Stojić in Nuša Vekuš

Likovno-ustvarjalna razglednica OPB4

Lana Ters

Matija Petek in
Denis Aliti

IZDELKI IZ PLASTIKE

Luka Bučar

Nejc Kapič in
Denis Aliti

Daša Kirbiš in
Matija Petek

Zara Muršec Užmah
in Žak Gorjup

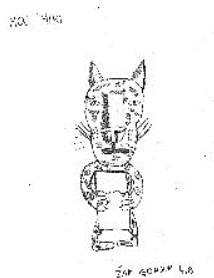
Lana Ters

Ela Ters, Luka Bučar
in Nik Ivančič

Matija Petek

Žak Gorjup

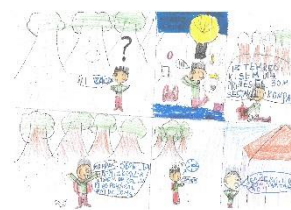

Vanesa Muršec

Dženita Berisha

BESEDA IN RISBA

Lana Ters

Vanesa Muršec

Likovno-ustvarjalna razglednica OPB4

GLASBENE SLIKE

Ana Smiljan

Nejc Kopic

Sara Rudl

Zara Muršec Užmah

Žak Gorjup

Ela Ters

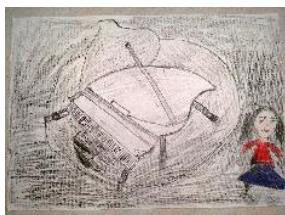
Dženita Berisha

Lana Ters

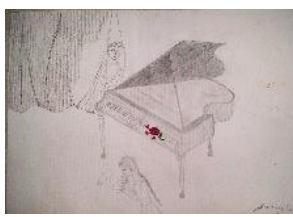
Kalista Krajnc

Sadik Krasniqi

Neli Pulko

Nina Gvardjančič

Mia Štiglic

Vanesa Muršec

Jana Furjan

VELIKE STVARITVE MALIH MOJSTROV 2016

Učenci oddelka podaljšanega bivanja 4 so se udeležili projekta Pokrajinskega muzeja Maribor *Velike stvaritve malih mojstrov*, ki je potekal pod naslovom *Glasbene slike*.

Letos mineva 170 let od koncerta skladatelja Franza Liszta v viteški dvorani mariborskega gradu. In še danes štejejo Lisztov nastop za največji glasbeni dogodek v mestu. Razen lastnih skladb je izvajal tudi skladbe drugih skladateljev. Na vseh nastopih v Gradcu, Mariboru in Rogaški Slatini je nastopal z različnimi skladbami. Le ena je bila ista, in to je skladba *Povabilo na ples*, ki jo je komponiral nemški skladatelj Carl Maria von Veber.

Ob poslušanju te skladbe so nastale »glasbene slike« učencev ...

Marija Petko

Anej Turk, 2. a

Hana Vauhnik, 2. a

Hana Vauhnik, 2. a

Anej Turk, 2. a

UGANKE O DRUŽINI

<i>Maša Seljak in Lina Rojko</i> KDO JE TO V DRUŽINI? • Je majhen/-na, • ima dudico, • nosi pleničke, • se vozi v vozičku. (dojenček)	<i>Maja Vučko in Sara Langerholc</i> KDO JE TO V DRUŽINI? • Je punca, • začne se na črko S, • ima isto mamo kot jaz. (sestra)	<i>Lena Gračner in Nanije Halabak</i> KDO JE TO V DRUŽINI? • Začne se na črko B, • rad me jezi, • živi v isti hiši kot jaz, • skupaj si deliva igrače. (brat)
<i>Tia Repnik in Matevž Topolovec</i> KDO JE TO V DRUŽINI? • Bere časopis, • začne in konča se na črko A, • vozi se z avtom, • ima rad mojo mamo. (ata)	<i>Matevž Topolovec</i> KDO JE TO V DRUŽINI? • Je ženskega spola, • me je rodila, • začne se na črko M. (mama)	<i>Naja Kovač in Luka Dobaj</i> KDO JE TO V DRUŽINI? • Prva črka je K, • zelo rad je zunaj, • rad se 'cartlja', • ko se razjezi laja. (kuža)

Mamica – si najboljša mamica, ker mi kuhaš najboljše kosilo.

Sergej Ristić, 1. a

V reki je bilo 10 rib. Krokodil je ujel 5 rib. 3 je pojedel. Koliko rib je ostalo še živih?

Žiga Silič, 1. a

PRIJATELJSTVO

Na podružnici Dobrovce smo pri urah podaljšanega bivanja v prvem razredu obravnavali temo prijateljstvo. Najprej smo poslušali pravljico o zajčku in njegovih prijateljih. Sledil je pogovor o slišani pravljici in naših doživetjih. Učenci 1. a so nato odgovorili na naslednji vprašanji:

KAJ JE TO PRIJATELJSTVO?

Žiga Silič: Prijateljstvo je, da si z nekom prijatelj, se z njim ne ločiš in si poveš skrivnosti.

KDO JE PRIJATELJ?

Naja Kovač: Prijatelj je tisti, ki ti stoji ob strani.

Luka Dobaj: Prijatelj je tisti, ki nekaj obljubi in obljubo drži.

Nanije Halabak: Prijatelj je tisti, ki ti pomaga pisati domačo nalogo.

Matevž Topolovec: Prijatelj je tisti, s katerim si delim stvari.

Lina Rojko: Prijatelj je tisti, ki je prijazen v šoli do drugih.

Maša Seljak: Prijatelj ti pomaga v stiski.

Tia Repnik: Prijatelji se imajo radi.

Jakob Gradišnik: Prijatelj te ne potiska in je prijazen s tabo.

Sergej Ristić: Prijatelj te potolaži, če si slabe volje.

Sara Langerholc: S prijateljem se moraš strinjati, imeti enake misli.

Nik Kokol: Prijatelji se morajo razumeti med sabo.

Leon Vučak: Prijatelj je tisti, ki te ima rad in s katerim si si dober in vedno skupaj.

MISLI O MAMI UČENCEV 1. C

MOJA MAMA ...

- MI NAREDI KRASNO FRIZURO.
 - ME PRIPELJE V ŠOLO.
 - NAJLEPŠE DIŠI.
- MI ZVEČER PREBERE PRAVLJICO, DA LAŽJE ZASPIM.
 - ME VSAK DAN POLJUBI IN OBJAME.
 - SE NE SEKIRA PREVEČ.
 - JE PRIJAZNA.
- ME POCARTA, KO SEM ŽALOSTNA.
 - ME IMA RADA.
 - SKUHA NAJBOLJŠE KOSILO.
- JE VEDNO VESELA, KO ME VIDI.
 - JE VEDNO DOBRE VOLJE.
 - ME NASMEJI.

1. c za MIK

POBEGLA ŠOLA

Na koncu ulice je stala šola. V njej so bili glasni otroci in zato se je odločila, da se bo odselila na travnik k drugim otrokom. Novi učenci so bili veseli nove šole. Učitelji pa so dobili pridne učence.

Tara Levar, 2. a

ČUDEŽNI STOL

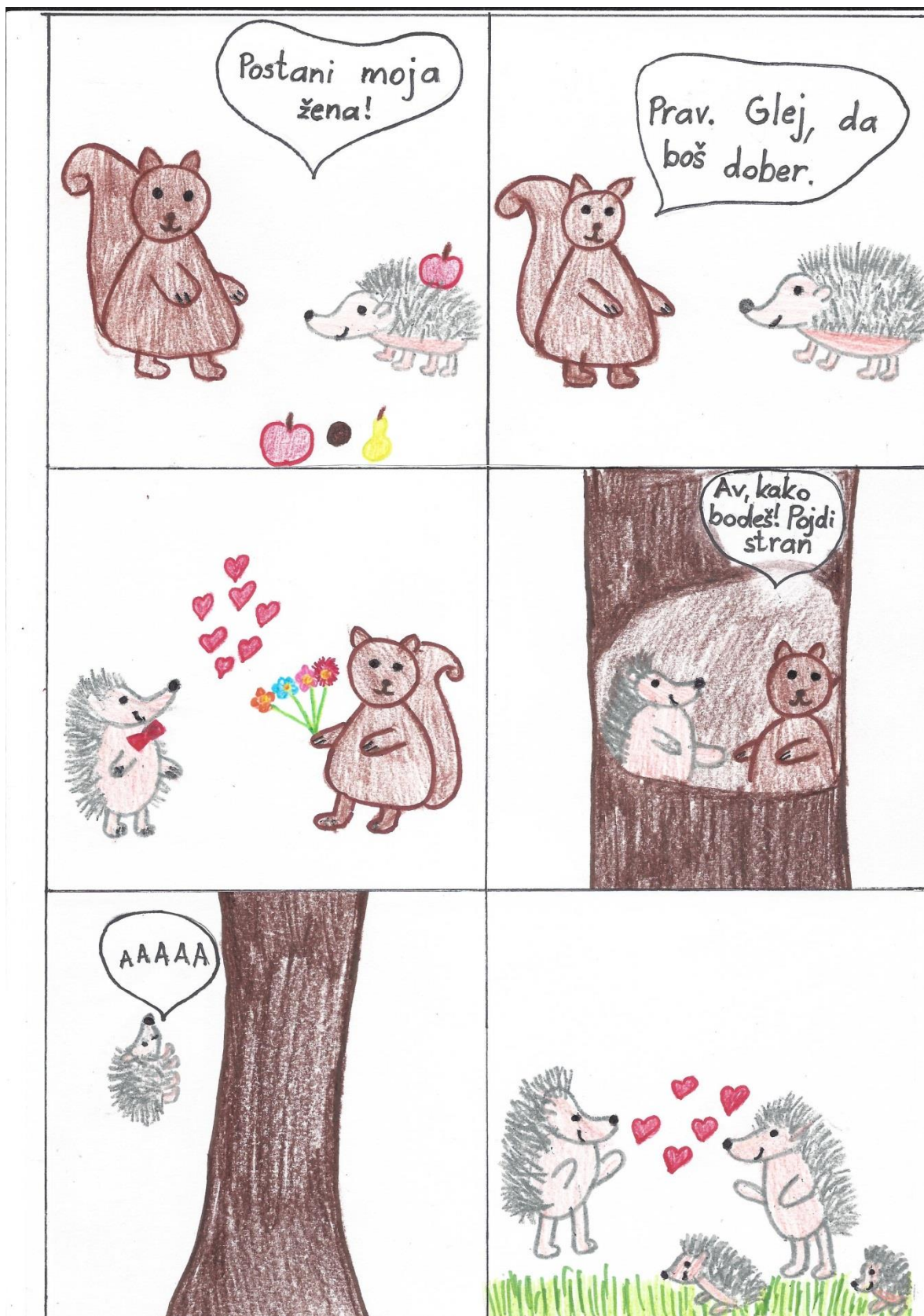
Nekoč je živela revna družina. Nekega dne je bratec odšel v gozd, srečal je gospoda. Gospod ga je vprašal, če mu lahko da kruh. Dal mu je kruh, on pa mu je dal stol, ki ima čarobno moč, ki deluje. Stol je vzel domov in niso bili več revni. Stol je imel takšno moč, da kaj si želiš, se pojavi na njem.

Filip Gradišnik, 2. a

Lorina Reyes, 2. a

JEŽ IN VEVERICA

Neža Gračner, 2. a

ČUDEŽNA DENARNICA

Nekoč je živela vdova, ki je imela hčerko. Nekega dne jo je poslala v gozd po jagode, zraven pa ji je dala nekaj kruha. Ko je deklica prišla do potočka, se je usedla. Hotela je pojesti nekaj kruha, ko je zagledala berača. Prosil jo je za nekaj kruha. Deklica mu ga je dala. Berač se ji je zahvalil tako, da ji je dal denarnico. Rekel ji je, da ko bo prišla domov, naj reče: *Denarnica, denar!* in denar bo iz denarnice prišel, ko pa bo hotela, da neha, pa naj reče: *Denarnica, nehaj!*

Ko je deklica prišla domov, je rekla: *Denarnica, denar!* Potem je rekla: *Denarnica, nehaj!* in denarnica je nehala. Naslednji dan je deklica odšla prodajat korenje, mati pa je medtem rekla: *Denarnica, denar!* Pozabila je, kaj naj reče, da denarnica neha. Vsa hiša je bila polna denarja. Mati je splezala na streho. Prišla je deklica in ustavila denarnico in vsa vas je bila polna denarja. Zato je bila ta vas najbogatejša vas na svetu.

Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Ema Korošec, 2. a

Tara Levar, 2. a

ČUDEŽNI PORTAL

Živela je majhna deklica. Ime ji je bilo Tof. Nekega dne je odšla v gozd. Padla je v jamo in zagledala portal. Spraševala se je, kaj je na portalu. Zagledala je zlobno mačeho in jo potisnila v portal. Portal se je zaprl in mačeho ni več videl.

Tof je zbežala domov.

Aljaž Šavora, 2. a

ČUDEŽNO PISALO

Nekoč je živela deklica, ki ji v šoli ni šlo dobro. Med odmorom so otroci šli na igrišče. Deklica je v travi zagledala pisalo, a to pisalo ni bilo navadno.

Ko je deklica prišla domov, se je spomnila, da ima nalogo. Vzela je zvezek. Ko je pogledala v peresnico, v njej ni bilo svinčnika. Takrat je na mizi zagledala pisalo, ki ga je našla v travi. Vzela ga je in začela pisati.

V šoli je dobila naslednji dan pet in od zdaj naprej je v šoli znala čisto vse.

Teja Flamiš, 2. a

ČUDEŽNA PERESNICA

Živela je mati z možem, ki je hodil v gozd po drva. Nekega dne je v gozdu zagledal na štoru peresnico. Ni vedel, da je čudežna. Vzel jo je in odhitel domov. Ko je bil doma, jo je pokazal ženi. Ko jo je odprl, so bile v njej barvice. Vse, kar sta z njimi narisala, je oživel. Srečno sta živela do konca svojih dni.

Nick Krstić, 2. a

ČUDEŽNA TORBA

Živela je vdova, imela je hčer. Vdova je nekega dne zbolela, zato je hči morala iti sama v gozd nabirat jagode. Ko je bila lačna, je sedla ob drevo. Mimo je prišel sivolasi starec. Rekel je: *Bi mi dala malo kruha?* Deklica mu je dala cel kos kruha in za zahvalo ji je dal torbo. V njej ni nikoli zmanjkalo zlata. Tako si je vsa vas opomogla.

Teo Gaube, 2. a

ČUDEŽNA PREPROGA

V vasi je bila majcena hišica. V njej sta živeli mama in njena hčerka. Nekega dne je hči odšla nabirat maline, s seboj je vzela košaro. Ko je nabrala maline do vrha košare, je odšla do vodnjaka in tam si je deklica privoščila malo vode. Pridružila se ji je starka. Prosila jo je za nekaj malin. V zameno ji je dala preprogo in ji rekla: *Ta preproga je čarobna!* Naročila ji je, kaj ji mora ukazati. Deklica je odšla domov in pokazala mami, kaj je dobila od starke. In deklica je preprogi ukazala: *Poleti!* Z mamo sta poleteli v tisto deželo, v kateri so ljudje dobrosrčni in med seboj enaki.

Taja Karakaš Korošec, 2. a

ČUDEŽNI ŠAL

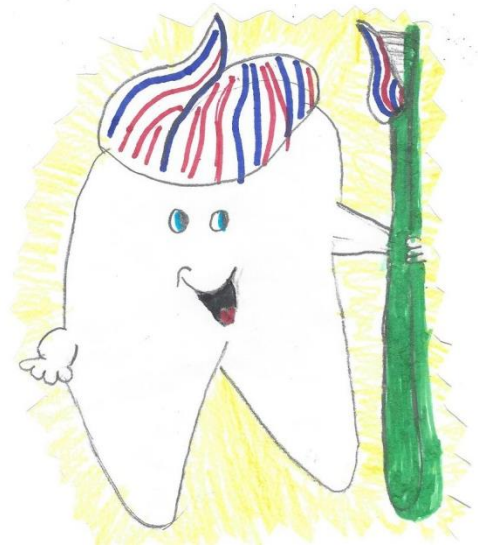
Živel je oče, ki je imel deklico. Oče je pozimi pobiral veje, jeseni delal na polju, spomladi pa je nabiral češnje. Nekega poletnega dne je oče zbolel. Deklica je šla po češnje. Usedla se je na studenec in je pojedla malo češenj. Videla je staro gospo. Gospa je rekla: *Mi daš malo češenj?* *Seveda*, je odvrnila deklica. Gospa se je najedla češenj in deklici dala čudežni šal. Šal je imel takšno moč, da je govoril. Deklica je šal odnesla domov. Ko ji je bilo dolgčas, se je z njim pogovarjala.

Jan Auguštin, 2. a

Naša punčka DOLI na podružnični šoli motivira otroke za branje literature.

*Eva Gaube, 2. a,
Skrbimo za zdrave in lepe zobe*

RADA TE IMAM

Rada te imam, mami,
rada te imam, ati,
rada te imam, sestra,
in rada imam vse.
Rada te imam, babi,
rada te imam, deda,
rada imam učiteljice
in rada imam vse.

Rada, rada, rada
vas imam, imejmo se radi,
igrajmo se skupaj in
bodimo prijatelji
vse do konca dni.

Lorina Reyes, 2. a

POTEMSKA PESEM

Potem – se bom oblekel.
Potem – bom pospravil mizo.
Potem – bom nahranil zajčka.
Potem – si bom umil zobe.

Saj vem, da bom, ampak ne zdaj.
Potem. Mislim, da imam slab dan.

Teo Gaube, 2. a

Ines Sekač, 9. a

ŽIVLJENJE NEKOČ

V starih časih so si otroci delali sami igrače in si izmišljali igre. Hiše so bile različne: iz kamnov, slame in blata. Stranišče so imeli na štrbunk. Likalnik so imeli na žerjavico. Imeli so tudi perilnik za pranje perila. Kurili in kuhali so v črni kuhinji. Ker niso imeli elektrike, so za luč uporabljali petrolejko. Fantje so si delali frače in loke.

Eva Gaube, 2. a

ČRNA MIŠKA S KRONICO

Nekoč je živela mati. Imela je tri sinove. Nekega dne je prišla domov in opazila, da je hrana za lačne sinove izginila. Mati je hvalila sinove, ker so popili vso mleko. »Saj ne jemo sami, pomaga nam črni ptiček.« Mati si je mislila, da k njim prihaja kakšen črn maček. Ker je bila mati zelo pametna, je nastavila mleko in se skrila v omaro. Iz luknje je pokukala črna miška. Na glavi je imela kronico. Ko je popila vse mleko in odšla v luknjo, ji je padla kronica. Mati je otroke pospremila na varno, a ni pozabila kronice. Kronica je imela takšno moč, da jim ničesar ni primanjkovalo.

Eva Gaube, 2. a

ČUDEŽNO VREME

V bogati vili sta živeli sestri Neža in Lena. Zelo radi sta peli in plesali. Imeli sta eno največjo željo, da se bi vreme spremenilo v vijolično barvo. Drugi dan, ko sta se zbudili, sta pogledali skozi okno. In padal je dež. Ampak ne navaden dež, vijoličen dež. Bili sta zelo veseli, saj se jima je želja uresničila. Pripravili sta koncert, na katerem je pela Neža in plesala Lena. Obe sta rekli: »To je bil najboljši dan v življenju.«

Neli Martinčič, 2. a

POBEGLA ŠOLA

Sem šola. Vsak dan slišim učiteljico, ki se krega na otroke. Boli me glava. Ko so otroci imeli odmor, so odšli ven. In tako so kričali, da sem dobila glavobol. Takrat sem se odločila, da bom poletela v zrak. Poletela sem v Maribor in pristala ob mestnem parku. Tam sem ostala deset let. Ko sem se vrnila v Dobrovce, so otroci bili veseli in obljubili so mi, da bodo pridni.

Taja Karakaš Korošec, 2. a

ZIMSKE POČITNICE

Počitnice sem preživela športno. Odšla sem se smučat, drsat in sankat. Smučala sem se na Arehu, kjer je bilo veliko snega. Pazila sem na varnost in previdno smučala. Odšla sem s svojo prijateljico Elo v kino. Ogledali sva si risanko Alvin in veveričke. Počitnice so hitro minile in zdaj sem spet v šoli.

Taja Karakaš Korošec, 2. a

ČUDEŽNA KOKOŠ

Bila je beračica, imela je hčer. Nekega poletnega dne je beračica zbolela in hči je zato odšla nabirat jagode. S seboj je vzela lonček. Nabrala je polno skledo jagod. Usedla se je, da bi pojedla kruh, a je prišla stara gospa in vprašala, če ji da košček kruha. Dala ji je kar cel kruh. Starka ji je dala čarobno kokoš. Rekla ji je, da uboga na besede: *Kokoš, vali!* – *Kokoš, stop!* Hči je kokoš odnesla domov. Bila je tako radovedna, da je morala preizkusiti, ali je resnično. Izgovorila je: *Kokoš, vali!* in kokoš je začela valiti zlata jajca. Deklica je rekla kokoši: *Kokoš, stop!* in nehala je valiti. Deklica je prodala toliko zlatih jajc, da so zaslužili zelo veliko denarja in niso bili več revni.

Eva Gaube, 2. a

RDEČI OREL S PERESOM

Živel je dedek, ki je imel tri sinove. Vsak dan je delal na vrtu. Pred delom je v sobo nastavil pito, da sinovi ne bi bili lačni. Vsakič so vse pojedli. Zato je vsak dan povečal število pit. Zdelo se mu je čudno, da so otroci vse pojedli. Vprašal je otroke in odgovorili so mu, da so vse pojedli sami. Ni jim verjel, zato se je naslednji dan skril v omaro. Videl je rdečega orla, ki je priletel skozi okno in odnesel vse pite. Orel je odletel in jim v zahvalo dal čarobno pero. Dedek je pero dal v hlev in tako so imeli dovolj mleka za vso vas. Orlu so bili zelo hvaležni.

Aljaž Šavora, 2. a

VEVERICA IN MEDO

Nekoč je živel Medo, ki se je zaljubil v veverico. Nosil ji je vse, kar je bilo sladkega. »No, prav, Medo, pa boš moj mož. Narediva svatbo!« Veverica je šla po svatbi na smreko. Medved je veverico stiskal. Medved se je umikal in padel na tla. Spoznal je medvedko in dobila sta otroke. Naučila sta jih marsikaj, samo plezati ne.

Jan Auguštin, 2. a

ŽIVLJENJE NEKOČ

Hiše so bile iz blata, kamenja, opeke in slame. Ženske so perilo prale na roke. Otroci so si igrače delali sami. Punčke so si delali iz cunj ali ličja, fantje pa piščali in hodulje. Jedli so jedi na žlico, kot so žganci, fižol, zelje in repa, ob največjih praznikih pa meso. Vozili so se s kočijami, ki so jih vlekli konji. Učiteljice in učitelji so bili strogi. Otroci so pisali s peresniki, ki so jih namakali v črnilo. Če se jim je črnilo polilo, so bili zelo tepeni. Mame so likale z likalniki in v likalnice so dale žerjavico. Nosili so skromna in preprosta oblačila. Včasih se je vsa družina zbrala v hiši. Otroci so sedeli na peči in jedli suho sadje, starši pa so sedeli pri mizi in se pogovarjali. Ženske so luščile fižol, orehe in koruzo. Ker še ni bilo elektrike, so si svetili s petrolejkami.

Neža Gračner, 2. a

MALI LEV S ČAROBNO DLAKO

Nekoč je živela zelo revna družina. Imela je sedem otrok. Mati je hodila delat k bogatem kmetu, da bi dobila denar. Otrokom je dajala hlebec kruha. Ko se je mati vrnila, je videla, da ni kruha. Otroke je hvalila, da so vse pojedli. Nekega dne so ji rekli: »Saj ne jemo sami. K nam hodi jest tudi majhna miška.« Mati si je mislila, da otroci ne poznajo mišk. Otrokom je dala hlebec kruha kot po navadi in se skrila. Kmalu je izpod mize prišel mali lev z lepo dlako. Mati je bila vsa trda od strahu. Ko se je lev najedel, se je stresel. Izpadlo mu je sedem dlak. Kmalu je lev izginil. Mati je spravila otroke na varno. Otroci so hoteli imeti dlake za spomin in so jih skrili v kaščo. Moke ni nikoli zmanjkalo. Tako so postali najbogatejša družina v vasi.

Lorina Reyes, 2. a

MAVRIČNI KONJ

Daleč sredi gozda je bila skrita vas. To vas je nekoč našel majhen fantič. Ob robu vasi je našel gospo, ki je bila čarovnica in je fantiča odpeljala. Fantič je jokalo in stokal, naj kdo pride na pomoč. Slišal ga je konj, ki je fantiča rešil. A ta konj ni bil navaden konj, bil je mavričen. Fantič je konja vzgajal in skupaj sta šla domov. Ko so vaščani videli mavričnega konja, so obstali od začudenja.

Kaja Čuček, 2. b

ZABAVA PRI KRTIH

Na vrtu pod zemljo je živela krtova družina, ata krt Črt, mama Krtka in trije otroci, Tine, Bine in Sara. Vrt je bil Igorjev, ki ni bil srečen, da krti vse dneve kopljejo pod njegovim vrtom. Bil je že čas, da Tine, Bine in Sara praznujejo rojstni dan. Vsi so praznovali na isti dan, ker so bili trojčki. Povabili so vse krte iz soseske.

Jedli so slastno Igorjevo zelenjavo in pili vodo. Seveda so tudi plesali. Prišel je čas za odpiranje daril. Tine je dobil nov šal, Bine uro, Sara pa šminko. Daril so bili zelo veseli. Ob polnoči je prišel čas, da se poslovijo. Zabava je bila odlična, ampak naslednje leto bodo praznovali na sosedovem vrtu, ker sosed ne preganja krtov.

Jon Voršič, 2. b

MALI ANGEL

Angela je srečen majhen angel. Živi v nebesih z angeli iz vseh dežel sveta. Nebesa so čudovit kraj, poln prijaznosti in ljubezni. V nebesih so vsi zadovoljni. Nikoli se ne zgodi nič slabega in sonce zmerom sije. Kot vsi angeli tudi Angela posluša molitve. Ljudem, ki živijo na Zemlji, bi rada dala malo tolažbe. Ko Angela sliši molitev, pošlje v nebo poljubček. Tam se takoj spremeni v zvezdni utrinek. Če boste nocoj pogledali skozi okno, boste mogoče imeli srečo, da ga boste zagledali, kako leti čez nebo. Ljudje, ki vidijo utrinek, postanejo bolj veseli, kot so bili prej. Glede na to, kaj se dogaja, jim utrinek nariše smehljaj na ustnice.

Staša Trunk, 2. b

PIKNIK

Lina in Sara sta se odločili, da bosta imeli piknik. Lina je prinesla sendviče in sadje, Sara pa piškote. Ko sta pojedli, sta pospravili in odšli na sprehod v gozd. Tam sta našli psa. Odnegli sta ga domov. Dali sta mu hrano in ga umili. Odšli sta v trgovino po igrače in pasjo hrano. Poimenovali sta ga Reks.

Stella Trunk, 2. b

LIZA DOBI KUŽKA

Liza je stara pet let. Kmalu bo imela rojstni dan. Komaj čaka na rojstni dan, ker si zelo želi imeti kužka. Naslednji dan se je zbudila in imela je rojstni dan. Mama in oče sta ji podarila škatlo z veliko rdečo pentljo, ki se je premikala sem ter tja. V njej je bila psička rjave barve. Poimenovala jo je Brina.

Tia Zoja Debeljak, 2. b

PRINCESA NINA

NEKOČ STA ŽIVELA KRALJ IN KRALJICA. ZELO STA SI ŽELELA IMETI OTROKA. RODILA SE JIMA JE HČI, KI STA JI DALA IME NINA. NINA JE BILA NAJLEPŠA PRINCESA DALEČ NAOKROG. DNEVI SO MINEVALI IN NINA JE HITRO ODRASLA. V STARI HIŠI JE ŽIVELA ZLOBNA ČAROVNICA. A ČAROVNICA NI PRENESLA, DA JE BILA PRINCESA NINA NAJLEPŠA. ČAROVNICA NINA SE JE SPREMENILA V UBOGO STARKO. PRINCESA JE ŠLA NEKEGA DNE NA SPREHOD. SREČALA JE UBOGO STARKO, KI JI JE V LASE DALA ZASTRUPLJEN GLAVNIK. NINA JE TAKOJ OMEDLELA. MIMO JE PRIŠEL PRINC IN JI JE VZEL GLAVNIK Z GLAVE. NINA SE JE PREBUDILA IN SE ZALJUBILA V PRINCA. NINA IN PRINC STA SE POROČILA IN ŽIVELA SREČNO DO KONCA SVOJIH DNI. ČAROVNICA JE OD JEZE UMRLA.

Lara Žalek, 2. b

O POGUMNEM PUJSU

NEKOČ JE NA KMETIJI ŽIVEL KMET. IMEL JE KRAVE, KONJE, OVCE, MAČKO, PSA IN NAJBOLJ UMAZANE PUJSE. NEKEGA POLETNEGA JUTRA JE PRIŠEL MESAR. PUJSU SO SE KAR REPKI NAJEŽILI OD STRAHU. LE PUJSEK BINE SE NI BAL MESARJA IN GA JE HOTEL PREGNATI. KO STA KMET IN MESAR SPALA, JE BINE PRIPRAVIL PAST. NASLEDNJE JUTRO JE ŠEL MESAR V KUHINJO, SE SPOTAKNIL ČEZ VRVICO IN PADEL V LONEC MOKE. NAENKRAT MU JE NA GLAVO PADLA TEŽKA VREČA MESA IN PADEL JE V NEZAVEST. KO SE JE ZBUDIL, JE TAKOJ ZBEŽAL S KMETIJE. BINETU JE USPELO PREGNATI MESARJA.

David Laptuš, 2. b

NERODNI DEDEK

NEKOČ JE DEDEK ODŠEL NA TRŽNICO. TAM JE KUPIL PRAŠIČKA. TAKO GA JE POTISKAL, DA SE JE UTRUDIL. ODŠEL JE DOMOV. BABICI JE POVEDAL, DA JE KUPIL PRAŠIČKA. DOMOV GA NI PRINESEL. BABICA JE ŠLA NA TRŽNICO, ZVEZALA PRAŠIČKA IN ODŠLA DOMOV. DEDEK JE BIL PRESENEČEN. DRUGI DAN JE DEDEK NA TRŽNICI KUPIL KONJA. KONJA JE ŽELEL NESTI. ŽAL NI ŠLO. ODŠEL JE DOMOV BREZ KONJA. BABICI JE POVEDAL, DA JE PRIŠEL BREZ KONJA. BABICA SE JE ODPRAVILA PROTI TRŽNICI IN DOMOV PRIJAHALA S KONJEM. ŠE TRETJIČ SE JE ODPRAVIL NA TRŽNICO. KUPIL SI JE PETELINA. ZAJAHAL JE UBOGE GA PETELINA. PETELIN JE NA VES GLAS KIKIRIKAL. DOMOV JE PRIŠEL BREZ PETELINA. BABICA SE JE ODPRAVILA

NA TRŽNICO IN PRINESLA PETELINA K **HISI**. TAKO JE BABICA SKLENILA, DA BO SEDAJ SAMA HODILA NA TRŽNICO.

Medina Berbić, 2. b

PRAV POSEBNA RIBICA

V MAJHNEM RIBNIKU JE ŽIVELO DVAJSET RIBIC, KI SO BILE NAVADNE RIBE. A LE ENA IZMED NJIH JE BILA POSEBNA. NIHČE NI POZNAL NJE IN NJENIH STARŠEV. RIBICA JE PLAVALA SEM TER TJA. Z NIKOMER SE NI POGOVARJALA. ENA IZMED RIBIC JE BILA POGUMNA IN JO JE VPRAŠALA PO IMENU. KMALU JE IZVEDELA, DA JI JE IME LILI. IMELA JE TUDI SESTRICO MIMI. LILI SE JE NA POTI DOMOV UJELA V PAST ČRNE RIBICE. DRUGI DAN JE VEČ NI BILO. MIMI SE JO JE ODPRAVILA ISKAT. NAŠLA JO JE IN JO REŠILA IZ PASTI. VESELI STA SE VRNILI PROTI DOMU. DOMA SO PRIPRAVILI VESELICO ZA VRNITEV RIBICE LILI.

Mateja Petek, 2. b

DAVID DOBI KUŽKA

Živel je deček, ki mu je bilo ime David. Bilo mu je dolgčas. Njegovi prijatelji niso imeli časa. Želel si je kužka. Oče in mama sta mu dovolila, da bo lahko imel kužka, če bo zanj skrbel. Kmalu je prišel dan, ko je dobil psa. Ime mu je dal Tači. David in Tači sta se igrala z žogo. Tači je bil zelo priden. Redko je bil poreden. Davidu ni bilo več nikoli dolgčas. Staršema je bil zelo hvaležen.

Tilen Zemljič, 2. b

Anej Trunk, 7. b

Anesa Nadarević, 7. a

TRGAMO, TRGAMO

Trgamo, trgamo
hruške zelene,
režemo, režemo
hruške rumene.

Zalivamo, zalivamo
cvetlice rdeče,
vohamo, vohamo
cvetlice speče.

Pia Počkar, 2. c

SONCE

Sonce rumeno, hej,
kje se skrivaš, mi povej!
Tam med belimi oblaki
te je božal vetrič zlati.

Sonce za goro bo šlo,
dežek prekril bo zemljo.
Ptičice, ptičice vesele,
ali mi boste kakšno pesmico zapele?

Ptičice, ptičke vesele
so za goro priletele
in sončku pesmico zapele.

Zdaj pa, sonce,
nič več se ne boj,
brž pogrej jih, da bo joj!

Nina Kocman, 3. a

OKRAŠUJEMO, OKRAŠUJEMO

Okrašujemo, okrašujemo
lepo jelko,
rišemo, rišemo
mucko Belko.

Sejemo, sejemo
smreko visoko,
kopljemo, kopljemo
luknjo globoko.

Tia Nežmah, 2. c

PESEM

Naj živi ljubezen, greje nam srce
in naj vsi otroci na svetu mirno spijo.
Naj živi ljubezen, naj bo pravljica v tem
življenju,
ki je kakor mavrica.

Zdaj me objemi in podaj roko,
naj živi ljubezen, naj vojn ne bo!
Poljubiva se kot prijatelja,
naj živi ljubezen, naj se vojna konča.

Jaz sem roža, roža mamina.
Mamica je dobra, me boža in rada me ima.
Ati je zlat in najboljši ati na vsem svetu,
tudi on me rad ima,
jaz pa njiju z mamico.

Nina Horvat, 3. a

SEM MISLILA

Sem mislila,
da bele barve ni,
da le druge barve hodijo med ljudmi,
a našla sem jo:
s cvetov me boža – to je bela roža.

Ana Marija Kršljin Stojić, 3. a

BELA BARVA

Bele barve je cesta,
ki pelje k nam,
zato vam dajem
vse, kar imam.

Dam belo snežinko,
snežaka in sneg
ter svečko prižgano,
ki kaže nam mir.

Belo pomeni mi raj.
Belo pomeni mi
vse, kar imam:
ljubezen, veselje in smeh.

Miha Varžič, 3. a

BEL LIST

List je bel in me čaka, da napišem nekaj nanj. A kaj naj napišem? Pišem lahko mogoče o beli barvi ali pa o belih snežinkah, mogoče pa o snegu ali pa o belem zajčku, ki skaklja po beli zasneženi jasi. Lahko pa pišem o beli roži, ki ima rumeno sredino, ali pa o belem šalu. Kaj pa če bi napisala o beli postelji med oblaki? Napisala bom o belem češnjevem cvetu, ki je na lepem belem travniku. Ne, pisala bi o ovci, ki ima tako lepo belo volno, ali pa rajši o beli goski. Samo meni še vedno ni tako lepo. Ne, pisala bom o belem papirju. Ampak jaz sem že napisala na beli list, zato list ni več bel.

Mia Jeza, 3. a

BEL MOŽIC

Sredi mesta se sprehaja bel možic.
Belo majico rad obleče,
bele hlače, nogavice!
Ali je ta možic Žan ali Nik ali samo en Pik?
Ali je to ta, ki čez griče in poljane se sprehaja?
On suknjič bel ima, kravato.
Ali kmet je ali gospodar ali že kar kralj?

Zala Silič, 3. a

BEL METULJČEK

Cvetlica vedno večja vzpenja se in vzpenja.
Nanjo pride bel metulj in ji reče:
Bela ti, moja marjetka, daj mi sok.
Iz daljave sem prišel.
Tam je sneg bel kot ti, tu pa vroče sonce peče.
Daj mi sok, prosim, daj mi sok!

Zala Silič, 3. a

ČEBELJA ŠOLA

V čebelji šoli so čebele,
velike, majhne in vesele.
Rade letajo in brenčijo,
kakšno norčijo postorijo
in v učitelju dobro voljo prebudijo.
Učitelj se pred tablo postavi
in nam z nasmehom snov predstavi.
A kaj, ko šola ni za nas,
zabrenčijo vse v en glas!
Takrat učitelj šolske stvari pospravi
in jih na travnik povabi.
Čebelice, pridne bodite,
za mano vse ponovite.
S cveta na cvet se usedajte
in pridno med nabirajte.

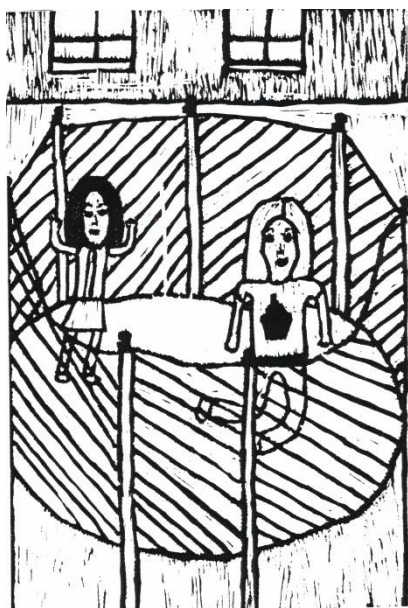
Nina Kocman in Nuša Gerečnik, 3. a

Vita Kajšler, 7. b

Veronika Lončar, 6. a

Tjaša Ekart, 7. a

Teja Kokol, 7. a

EMINA BOŽIČNA ŽELJA

Nekoč je sredi mesteca stala majhna hišica. V njej je živela deklica po imenu Ema. Ema je bila hudo bolna in je vsak dan hodila v bolnico na opazovanje. Nekega dne je pisala pismo, kaj si želi za božični večer. V pismo je napisala:

DRAGI BOŽIČEK!

MOJA EDINA ŽELJA JE, DA BI VSI NA SVETU BILI SREČNI IN VESELI. ČEPRAV SEM BOLNA, MI TO POMENI NAJVEČ. Ema

Ko sta videla to željo očka in mamica, so jima po obrazu stekle solze. Nista mogla verjeti, da si Ema želi to. Na božični večer je Božiček prišel k Emi in ji povedal, da takšnega darila nima. Ema je bila zelo žalostna. Naslednje jutro je do Eme priletela zvezdica. Na njej je pisalo: **BOŽIČKU JE TA ŽELJA ZLEZLA TAKO DO SRCA, DA JO JE Z VSEMI MOČMI LAHKO URESNIČIL.**

Ema je bila vesela in je ozdravela. Očka in mamica prav tako in v tem trenutku sploh nista imela besed. In živeli so srečno do konca svojih dni.

Zala Silič, 3. a

JAZ IN KRALJ MATJAŽ V PECI

Z družino smo šli na izlet. Nismo vedeli, da smo šli na Peco. Odšla sem v gozd. Naenkrat sem videla jamo. Zanimalo me je, zato sem šla noter. Naenkrat so se vrata zaprla. Nisem vedela, kam naj grem. Hodila sem in hodila, dokler nisem videla treh tunelov. Kam pa naj grem? Zavila sem na levo, ko sem stopila na nekaj, nisem vedela, na kaj. Naenkrat so prileteli netopirji. Kače so se mi začele ovijati okoli noge. Netopirji so mi začeli leteti v lase. Spomnila sem se, da imam v torbi kruh in podgane. Vzela sem jih in jih vrgla na tla. Neki netopir, ki je bil še malček, me je prosil s svojim pogledom, da je lačen. Imela sem zadnjo podgano. Dala sem jo, da jo poje. Za zahvalo mi je pokazal pot do kralja Matjaža. Videla sem vse, ampak tisto zlato in konji, ki so bili z zlato verigo, so bili še bolj imenitni. Zanimalo me je, zakaj ima kralj Matjaž toliko zlata. In še: zakaj spi? Spomnila sem se babičine legende: *Ko se mu bo brada sedemkrat ovila okoli mize, se bo zbudil.* Tam so bili še vojaki, ki so prav tako spali. Na senu je bil gong in pisalo je: *Udari sedemkrat po gongu in za osem minut se boš lahko pogovarjal s kraljem Matjažem.* Udarila sem, ko se je prebudil, sem samo strmela, nato pa vprašala, kako se pride ven iz te jame. Ni bilo odgovora, a vseeno mi je povedal, da tistim, ki ga hočejo videti, naj čez eno leto pridejo, da ga bodo videli v živo. Zahvalila sem se in ko sem hotela iti, mi je dal spominček in kralj je

ponovno zaspal. Tedaj so se vrata odprla in stekla sem ven. To zgodbo sem povedala družini. Od tistega dne ga lahko vsak vidi samo iz kamna.

Nina Kocman, 3. a

VILE IN ČAROVNICA GRIZELDA

Nekoč sta živeli dve najboljši prijateljici, Nika in Maja, ki sta imeli prijateljice, vile. Nekega dne je do njiju priletela vila Tea. Povedala je, da je Klavdija šla na sprehod. Domov je ni že pet ur. Odšle so jo iskat. Našle so jo v čarovniškem gradu čarovnice Grizelde. Hotele so jo rešiti, a je prišla čarovnica Grizelda. Hudoba jo je zamrznila, ker je hotela dobiti vso vilinsko moč. Nika, Maja in Teja so naredile načrt. Teja bo zamotila čarovnico, Nika in Maja pa bosta rešili Klavdijo. Načrt so uspešno izpeljale in Klavdija je bila rešena. Prijateljice so hitro odletele domov.

Manca Umek, 3. b

ČAROBNA MOČ

Nekoč predavnimi časi je živela deklica. Ime ji je bilo Katka. Neko noč je šla spat. Ko se je zbudila, je dobila čarobno moč. Plezala je dol po stopnicah in naenkrat vzletela v zrak. Po nekaj letih je reševala svet. Nekega dne je prišel v mesto zmaj. Katka se je z njim borila in ga pokončala. Meščani so živeli srečno do konca svojih dni.

Adrijana Rodošek, 3. b

ČAROBNI TANKER

Nekoč je živel Mali tanker. To ni bil navaden tanker, ta tanker je bil nekaj posebnega in čarobnega. Poseben je bil zato, ker je pomagal drugim ladjam v stiski. Vedno se je dobro znašel v težkih situacijah. Čaroben je bil zato, ker se mu je luknja za nafto vedno čudežno zapolnila.

Nekega dne pa se luknja ni zapolnila in se je nafta izlila v morje. Vendar je s čudežnim sesalcem nafto posesal nazaj in morje je bilo srečno. Mali tanker je spet srečno plul po morjih.

Maj Katič Grahovac, 3. b

PIKA IN KUŽA MIKO

Nekega dne je deklica Pika odšla z očkom v trgovino za živali. Tam je zagledala kužka Mikija. Kupila ga je in odnesla domov. Dala mu je hrano in vodo. Zunaj sta se igrala s frizbijem. Prišel je možakar in ukradel je Mikija. Pika se je odločila, da ga bo rešila. Ni povedala očku, da je šla za kužkom. Rešila ga je in prišla domov. Očka je bil jezen, a ne dolgo. Pika, Miko in očka so živeli srečno do konca svojih dni.

Lana Derčaj, 3. b

PLESOČA ZMAJA

Nekoč predavnimi časi sta živela dva zmajčka. Zelo rada sta plesala. Njun oče ni maral, da sta plesala, zato ju je kaznoval. Ves dan sta morala čistiti. Nekega dne je oče vstopil v sobo in je videl, da ju ni. Na mizi je videl sporočilce. Odšel je v mesto. Tam je videl zmajčka, ki sta s plesom služila denar. Oče je bil zelo ponosen na njiju. Skupaj so srečno živeli do konca svojih dni.

Špela Leich, 3. b

PRINCESA IN ZMAJ

Živel sta princesa in princ, ki sta bila poročena. Odločila sta se, da bosta zgradila kraljestvo v Rožnati dolini. Princesa je želela imeti v kraljestvu sobano, kjer bo vodni kamen. Ta vodni kamen bo razsvetlil vso dolino. Princesa je šla po vodni kamen v votlino, kjer živi velik rdeč zmaj, ki bruha ogenj. Princ pa je pripravljaval sobano, kjer bo vodni kamen. Princesa je vstopila v votlino. Ravno v tistem trenutku se je zmaj zbudil. A princesa je videla vodni kamen, ki je bil za zmajem. Ko jo je zmaj videl, je izbruhnil ogenj v princeso. Princesa se je sklonila in pobrala palico, vrgla jo je v zmajeva usta. In zmaj ni mogel dihati in je umrl. Princesa je vzela vodni kamen in odhitela domov. A na poti domov ji je nasproti prišel bik, ki jo je potisnil, in vodni kamen je padel v vulkan. Ampak iz vulkana je priletel vijoličen zmaj, ki je pobral vodni kamen in bika je bilo strah. Zato je zbežal. Vijolični zmaj je princesi dal vodni kamen in jo peljal domov v kraljestvo. Princ in princesa sta vodni kamen dala v sobano. Za zmaja sta naredila votlino in zmaj je bil srečen. In tudi princ in princesa sta bila srečna.

Tara Kastelec, 4. a

ČUDEŽNI GRAHEK

Nekoč sta živela bratec in sestra. Živela sta v deželi, kjer je pred vsako hišo stal kip otroka. Teh kipov niso izklesali kiparji, ampak jih je ustvaril hudič, ki je vsak mesec izbral enega otroka in ga spremenil v kamen. To se je vedno zgodilo zadnji dan v mesecu in ljudje so se tega dne zelo bali. Nekega dne sta bratec in sestra luščila grah za kosilo. Zaslišala sta glasek: »Pustita me!« Začudeno sta pogledala in videla, da se je zrno graha odkotalilo do roba mize. Iz grahovega zrna se je ponovno zaslišal glasek: »Ne pojejta me! Spravita me in če bosta potrebovala pomoč, me sedemkrat stresita in sedemkrat podrignita.« Bratec je ubogal grahovo zrno in ga spravil v žep. Minilo je nekaj dni. Nastopil je zadnji dan v mesecu in ljudje so s strahom čakali, koga bo hudič tokrat izbral. Izbral je sestrico in jo odnesel na vrt. Oči so mu rdeče žarele in sestra se je začela spreminjati v kip. Najprej so ji okamenile noge. Jokala je, toda hudič se je ni usmilil. V tistem trenutku se je bratec spomnil na grahovo zrno. Vzel ga je iz žepa ter ga sedemkrat stresel in sedemkrat podrignil. Grahovo zrno se je spremenilo v veliko zeleno kačo, ki je sikala, se ovila okoli hudiča in ga zadušila. Hudič se je spremenil v prah, ki ga je veter razpihal, da ni od njega ostalo čisto nič. Tokrat je popustil hudičev urok. Vsi otroci, ki jih je hudič spremenil v kipe, so znova oživel. Tako sta bratec in sestra s pomočjo čudežnega graha uničila hudiča. Vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Filip Gračner, 4. a

ZMAJEVI BONBONI

Ko sta se kraljevič in kraljična poročila, sta si zgradila nov grad, ob njem pa zasadila velik park in zelenjavni vrt. Njuna zelenjava je bila najboljša daleč naokrog. Nekega dne sta opazila, da manjka nekaj zelenjave. Kraljevič se je odločil, da bo ugotovil, kdo krade. Skril se je za grm in čakal. Čez nekaj časa je na vrt priletel majhen rdeč zmaj in pojedel nekaj strokov graha. Kraljevič se je zmaja zelo prestrašil in je skušal zbežati. Zmaj ga je zagledal in odprl gobec. Iz njega ni bruhnil ogenj, ampak so prileteli zeleni bonboni. Oba sta se začela smejati. Kraljevič je poklical še kraljično in ji predstavil strašnega zmaja, ki sploh ni bil strašen. Dogovorili so se, da bo jedel njuno zelenjavo, v zameno pa jima bo dajal bonbone, ki so bili vedno takšne barve kot zelenjava, ki jo je pojedel. Če je jedel grah ali brokoli, so bili zeleni, če je jedel paradižnik, so bili rdeči, če je jedel korenje, so bili oranžni, če je jedel rumeno papriko, so bili rumeni, in tako dalje. Kraljevič in kraljična sta bonbone delila vsem otrokom v deželi, zato so ju imeli vsi radi. Minilo je nekaj mesecev in

v deželo je prišla jesen. Ko je zmaj priletel na vrt, tam ni bilo ničesar. Zmaj je mislil, da ga kraljevič in kraljična ne marata, zato je zapustil deželo. Kraljevič in kraljična sta bila zelo žalostna, žalostni pa so bili tudi otroci. Odločila sta se, da ga poiščeta. Prehodila sta devet gora in devet dolin. Našla sta ga pri slapu v Smaragdnem gozdu. Pojasnila sta mu, da je vrt prazen zato, ker so zelenjavo spravili za ozimnico, da bo zmaj tudi pozimi imel hrano. Veseli so odšli domov. Zdaj zmaj ni bruhal samo bonbonov, ampak tudi lučke in kornete, saj je bila voda, ki jo je pil v Smaragdnem gozdu, čudežna. Skupaj živijo še danes, če že niso umrli.

Filip Gračner, 4. a

VULKAN JE IZBRUHNIL

Nekoč je po morju plula velika ladja. Njen kapitan je bil veliki rumeni papagaj Alba. Njegov največji sovražnik je bil rdeči papagaj Roj. Nekega dne sta se srečala in spopadla. Naenkrat je izbruhnil vulkan. Alba in Roj sta doživela brodolom in pristala na neznani obali. Alba in Roj sta se skrila v grmičevje. Ko je vulkan prenehal bruhati ogenj, sta se Alba in Roj razšla. Roj je na svoji poti zagledal nekaj opic in jim sledil. Opice so prišle do velikega belega papagaja Žaka. Ko je Žak zagledal velikega rdečega papagaja, ga je takoj zaklenil v kletko. Alba je zagledal Roja v kletki. Skril se je v grmovje za kletko. Zagledal je ključavnico in jo odklenil. Ne da bi Žak vedel, sta Alba in Roj zbežala. Opice so ju opazile in Žaku dale znak, da je Roj pobegnil. Žak je stekel za njima, a Alba in Roj sta se spoprijateljila in skupaj premagala Žaka. Tako sta Alba in Roj skupaj ustvarila svoj novi dom.

Isabela Tertinek, 4. a

DEKLICA IN FIŽOLČEK

Živela je deklica po imenu Klara. Ko je nekega lepega dne hodila po prašni cesti, je našla grah. Pobrala ga je in odšla domov. Grah je posadila v lonček in odšla spat. Zjutraj je videla, da je zrasel lep fižolček. Čez sedem dni se je odprl in iz njega je pokukala mala deklica. Klari se je zdela zelo prikupna, zato ji je dala ime Palčica. Deklica ni rasla, ampak je postajala zelo igriva. Klara je morala iti v mesto, daleč v stran. Zato je Palčico prosila, da naj ostane doma. Palčica ji je to obljubila. Klara je tako odšla. To je videla zlobna čarovnica, ki je bila skrita za drevesom. Kmalu zatem, ko je Klara odšla, je čarovnica potrkala na vrata. Palčica ni vedela, kdo je, zato je odprla. Zagledala je starko in jo vprašala, kaj želi. Starka ji je dala bonbon in ji dejala: »Ko bo ura odbila polnoč, pojdi na

sprehod v gozd, tam te bom pričakala.« Starka je nato odšla. Palčica je res ob polnoči odšla v gozd. Tam je zagledala starko, ki je v rokah držala skrinjico. V njej je bilo polno pisanih bonbonov. Čarovnica je skrinjico dala Palčici in odšla. Palčica je vesela odšla domov. Ko je Klara prišla domov, je ravno pri Palčici stala čarovnica. Klara je vstopila in čarovnico zaprla v klet. Palčica je prosila Klaro, da čarovnico reši zlobnega prekletstva. Klara je res to storila in čarovnica se je spremenila v lepo deklico, prav takšno, kot je bila Klara. S Klaro sta se spoprijateljili in se skupaj s Palčico igrali. Fižolček pa so dali v muzej in je še danes tam, če ga ni kdo vzel.

Isabela Tertinek, 4. a

GRAHI, KI IZPOLNJUJEJO ŽELJE

Nekoč je živel pastir, ki je imel ženo, ki je bila hudobna, ter svojo čredo ovc. Žena je skoraj vsak dan odganjala pastirja, ki ji je pomagal pospravljati hišo. To se je ponavljalo leta in leta, vendar je pastir svoji ženi odpuščal. Ves čas je zahtevala, da mora pospravljati hišo. Pastir je v mračnem temnem gozdu našel tri grahe, ker pa je bil reven, jih je vzel s seboj. Po poti je srečal starca, ki je bil še bolj reven kot on in ni imel ničesar toplega. Starec ga je prosil, če mu lahko da kakšno toplo oblačilo, in ko je to rekel, je en grah počil, se razletel na koščke in izpolnil njegovo željo. Pastir ni vedel, kako je na tleh pristal pulover. Pulover je bil čisto prav starcu in starec se je zahvalil in odvrnil: »Če boš v nevarnosti, takoj zatuli in jaz te pridem rešit.« Pastir je razumel in šel naprej. Po poti je ugotovil, da sta še samo dva graha. Mimo pa je prišla babica, ki ni imela čevljev in je hodila bosa. Babica je vprašala, ali ima kakšne čevlje in ji jih posodi. Ko je to izrekla, je en grah počil, se razletel na koščke in izpolnil babičino željo. Na tleh sta pristala čevlja, ki sta pripadala njenim nogam. Babica se je pastirju zahvalila in dodala: »Če boš v nevarnosti, zapoj in seveda te jaz pridem rešit.« Pastir je odkimal in šel naprej. Po poti je pogledal v žep in videl, da ima samo še en grah. Naenkrat je prišel ubogi otrok. Pastir ga je vprašal, zakaj joče. Otrok je odgovoril, da je izgubil prijatelja, in prosil, ali bi ga lahko šel pomagat iskat. Ko je to izrekel, je še zadnji grah počil, se razletel na vse koščke in njegov otrok je pristal na tleh. »Najlepša hvala,« se je zahvalil in odvrnil, da če bo v nevarnosti, naj ga pokliče po imenu Matjaž. »Seveda bom,« je obljubil pastir. Naenkrat ni bilo nobenega graha več in pastir je žalosten šel naprej. Srečal je velikega strašnega zmaja, ki so mu štrleli trije jeziki. Pastir je zatulil, zapel in poklical ime Matjaž. Zmaj se je čudil, kaj le dela. In takoj je starec prišel z veliko palico, babica z nožem in deček Matjaž z močno sabljo in so ga narezali na majhne koščke. Družina Novak se je zahvalila vsem, da so ujeli

zmaja in tudi sprejela pastirja v dom. Vsi so se strinjali, da bi živel pastir pri njih, saj so imeli veliko ovc. Živel je srečno do konca svojih dni. Ženo še danes obletavajo ovce, zmaja pa boli celo telo.

Jakob Kršljin Stojić, 4. a

PTIČEK

Poljubček pa-pa ji pošilja,
vendar so nevidni, ampak
mami ve, da so vsi pridni.

Ko pa mami odleti, ptiček pa-pa
pošilja ji, ko pa mami domov
prileti, pa ptiček hi-hi čivka ji.

Ptiček pa joka in čivka,
ker mami pogreša, zato pa
pokliče na ena ena mami
in oglasi se mu mami.

Veronika Maguš, 4. c

JOŠT IN MAMA

KO MAMA V SLUŽBO ODHAJA,
JOŠTOV POLJUB ZA NJO
PRIHAJA.

JOŠT HITI K MAMICI V SLUŽBO,
JO POLJUBI IN NAZAJ
V VIDOVO DRUŽBO.

MAMICA IZ SLUŽBE PRIHAJA IN
JOŠTA S POLJUBČKI OBDAJA.

JOŠT VESEL KOT ŠE NIKOLI,
MAMICA PA GA VPRAŠA:
KAKO JE BILO V ŠOLI ?

Leon Kalšek, 4. c

MAMA

Mama po stezici je šla,
Anej v roki pa, pa, pa.

Mama vesela je bila,
ker prijazna sta drug do drugega.

Mama je v službi,
Anej pa v dobri, lepi družbi.

Domov pa pride oče,
Luka gre iz koč.

Anej in oče sta doma,
mama pride tja.

Anej je srečen bil,
ker sladoled je dobil.

Ko mama pride tja,
vesela sta oba.

Anej Breznik, 4. c

Pika Sovič, 7. b

PRIJATELJI DINOZAVRI

Pred več kot tristo milijoni let so živeli dinozavri. Obstajali pa so tudi posebni govoreči dinozavri. Albertozaver Adi, AnkilozaverAki, Brahiozaver Bobo, Deinonih Davor in Driozaver Dare. Bili so najboljši prijatelji. Radi so se lovili, skrivali in igrali nogomet s storži. Imeli pa so tudi strah pred Tiranozavrom Tonijem, saj so mislili, da jim je on uničil igrišče za nogomet. Neke sobote so se sprehajali po travniku in zagledali cele kolonije Dromeozavrov, Evroplokefalov, Hipsilofodontov, Igvanodontov, Kelofizov, Kompsognatov, Ornitolestov, Oviraptorjev, Pleziozavrov, Zavrolofov, čakalo pa jih je tudi presenečenje, Tiranover Toni. Hoteli so zbežati, toda ustavil jih je. Vprašal jih je: »Zakaj mi vedno zbežite?« Odgovorili so mu, da zato, ker jim je uničil nogometno igrišče. Povedal je, da so bili Zavrolofi. Postali so prijatelji. Bili so prijatelji za vedno.

Filip Gračner, 4. a (OPBD3)

Kaj bi spremenil/-a, če bi jutri ti postal/-a predsednik/predsednica države Slovenije?

1. Če bi jutri postal predsednik države, bi dal več denarja slovenski vojski. Policiji bi kupil nova vozila. Če bi se politiki še naprej kregali, bi morali odstopiti. Če bi na nogometnih tekmah navijači, kot so Viole in Green dragonsi, metali bakle, trgali mreže in zažigali stole, bi škodo morali plačati oni. Revni ljudje bi dobili denar, da bi lahko lepo živeli.

Filip Gračner, 4. a

2. Vsem otrokom bi dala hrano, vodo, oblačila in dom. Vsi otroci bi morali še naprej hoditi v šolo. Ne bi dovolila, da bi bile med državami vojne, ker med vojno umre dosti ljudi.

Alja Lah, 4. a

3. Prvo kar bi naredil, bi bilo, da bi od jutri naprej vsi Slovenci imeli službo. Tudi hrane, vode, denarja in stanovanj bi bilo za vse dovolj. Nihče ne bi smel onesnaževati in uničevati okolja. Vse odpadke bi morali reciklirati.

Patrik Kerep, 4. a

4. Zvišala bi plače delavcem in vsi bi dobili službo, dala hrano revežem, podarila zvezke, poskrbela, da bi bila Slovenija poštena država. Trudila bi se, da bi se vsi naučili odpuščati. Za Slovenijo bi bilo dobro, da bi si vsi med seboj pomagali.

Klara Sprinčnik, 4. a

5. Trudil bi se, da nihče na svetu ne bi bil lačen, da ne bi onesnaževali okolja, da bi bili drug do drugega vedno prijazni in da bi vse družine imele domove.

Jakob Kršljin Stojić, 4. a

6. Otroci bi hodili v šolo samo v sredo, vse druge dni bi lahko delali, kar bi hoteli. Odrasli na otroke ne bi smeli kričati.

Veronika Čander, 4. a

7. Varoval bi našo državo. V šolah ne bi dovolil, da se učenci med seboj tepejo, prepirajo, žalijo. Zahteval bi, da se med seboj razumejo.

Žan Luka Lilek, 4. a

8. Otroci bi hodili v šolo samo, če bi želeli. Učili bi se nemščino, matematiko, glasbo, likovno umetnost in šport. Vozili bi se samo s kolesi, rolerji in skiroji. Starši bi dobivali višjo plačo. Ne bi bilo več tovarn, ki onesnažujejo okolje.

Tara Kastelec, 4. a

9. Ne bi dovolil, da bi ljudje onesnaževali naravo. Potrudil bi se, da bi bila Slovenija lepša, kot je danes.

Kimi Mesarec, 4. a

10. Zahtevala bi, da bi bila hrana zastonj in da bi imeli vse, kar bi si želeli. Pomagala bi revnim. V šolah bi imeli 3 ali 4 ure pouka, starši pa bi delali samo do 14.00 in bi dobili višjo plačo. Ne bi dovolila vojn.

Lija Jaušnik, 4. a

11. Otrokom ne bi bilo več treba hoditi v šolo. Vsi bi imeli več denarja in sladoled bi bil zastonj. Nihče ne bi smel mučiti otrok.

Enej Ekart, 4. a

12. Če bi postala predsednica države, bi prepovedala kajenje. Vsi ljudje bi imeli službo in denar, da bi starši lahko otrokom kupili šolske potrebščine.

Nuša Vekuš, 4. a

13. Zahteval bi, da ne sme nihče kršiti otrokovih pravic, saj ne sme biti nasilja v družinah. Ne bi dovolil onesnaževanja okolja in vsi bi morali varčevati z elektriko.

Vitjan Celan, 4. a

14. Če bi postala predsednica, bi poskrbela, da noben otrok ne bi stradal ali ostal brez doma in da starši ne bi pretepali otrok. Vsi starši bi imeli dovolj denarja za hrano, pijačo, oblačila in šolske potrebščine. Zahtevala bi tudi, da v okolici vseh šol naredijo pločnike in prehode za pešce.

Isabela Tertinek, 4. a

15. Če bi postal predsednik bi:

1. učbenike, zvezke in delovne zvezke zamenjal s tablicami na dotik. Na tablicah bi imeli naložene vse strani iz delovnih zvezkov. Če pa bi morali pisati na tablico, pa bi uporabili posebno 'kulico'. Prav tako učenci ne bi nosili težkih torb in bi tako imeli boljšo držo;
2. zahteval, da 'navadni' delavci (smetarji ...) dobijo večjo plačo, saj nam ravno oni omogočajo lepše življenje;
3. vse tovarne zamenjal z novimi EKO tovarnami, ki ne bi spuščale plinov v ozračje;
4. morali dati na vsak avtomobil filter z razkužilom, saj so izpušni plini škodljivi, in tako bi se v ozračje dvigoval nekoliko čistejši plin.

Gašper Varžič, 4. a

Adam Skaza, 9. c

Alja Šprah, 6. a

Prihod iz gozda

Iz gozda bi prišli s pomočjo zemljevida. Katja je poiskala kraj in je sošolce vodila do koče. Pripeljala jih je do polovice poti. Ker se je začelo temniti, je Andrej zgradil zavetje iz vej, žvečilnih gumijev in elastik. Počakali so, da so se na nebu začele prikazovati zvezde. Tadej se je znal orientirati po zvezdah, zato je sošolce do jutra pripeljal skoraj iz gozda. Ker pa so med potjo fotografirali, so na hitro pregledali vse fotografije. Ugotovili so, da hodijo v pravo smer. Ker so se znali orientirati, so se orientirati po mahu in štorih. Na poti so se znašli ob potoku. Hodili so v smeri, kot teče potok, in prišli iz gozda v domači kraj – domov.

Ana Smiljan, OPB4

Učenci 4. a so se navdušili nad akvarijem ...

MOJ ATI – MOJ OČI – MOJ ATIKA – MOJ ATICA

Moj ati je najboljši, ker:

IGRA NOGOMET,
ME PELJE NA IZLETE,
ME NE BI ZAMENJAL ZA MILIJON,
ČEPRAV JE VČASIH TEŽKO,
GRE NAJPREJ Z MANO,
POMAGA DRUŽINI.

Kalista Krajnc

NAJBOLJŠE IGRA NOGOMET,
ME IMA NAJRAJŠI,
ME NE BI ZAMENJAL ZA NIČ NA SVETU,
ZNA NAJBOLJŠE 'ROŠTILATI' – PEČI,
JE LJUBEČ DO MENE,
ME TOLAŽI, KO SEM ŽALOSTNA,
SKRBI ZA SVOJO DRUŽINO.

Ela Ters

ME PODPIRA,
ME IMA RAD,
ME SPOŠTUJE,
ME VSEPOVSOD PELJE,
ME NE DA ZA NIČ NA SVETU,
MI PUSTI, DA SE PELJEM Z MOTORJEM.

Nuška Grobovšek

ME IMA RAD,
ME, KO SEM ŽALOSTNA, POTOLAŽI,
ME DOSTIKRAT RAZVESELI,
POSKRBI ZA DRUŽINO.

Lana Ters

Mia Miralem, 9. a

NAJBOLJŠE IGRA KITARO,
ME PELJE NA IZLET,
JE PRIJAZEN,
MI POMAGA,
MI LAHKO PRINESE OBESKE ZA KLJUČE,
MI POMAGA PRI DOMAČI NALOGI,
DOBRO PEČE KOTLETE,
MI POMAGA,
SE Z MANO IGRA,
PEČE PALAČINKE.

Daša

Z MANO IGRA NOGOMET,
ČE SE KAJ POKVARI,
NAM POPRAVI,
MI POMAGA PRI DOMAČI NALOGI.

Gaja

Moj ati je najboljši, ker:

- dobro peče kotlete. NAJA
- kuri. NAJA
- nam pomaga graditi skakalnico. TIAN
- se igra z mano. DENIS
- me pelje plavat. NIKA
- se rad pogovarja z bratom in z mano. MELISA
- je prijazen, mi pomaga. TIA

O svojih očetih so razmišljali učenci OPB4

ZLOM ROKE NA JAHANJU

Z mamom in atijem smo bili doma, učila sem se. Ob pol štirih smo se odpravili na Meljski hrib. Tam sta bila moja učiteljica in moj šolski konj. S konjem sem odjahala na stezo. Tja je prišla tudi moja učiteljica. Ko smo se segreli, sem zategnila sedlo in skočila na konja. Začeli smo hoditi in delati male kroge. Nato pa smo s konji začeli hitro tekati in preskakovati metrske ovire. Konj je bil blizu ograje, ustrašil se je ptice in se ustavil. Nato me je vrgel na desno stran. Mami je takoj prihitela na stezo in mi pomagala vstati, konj pa se ni hotel ustaviti. Odšla sem k zdravniku v bolnico in dobila mavec. Želela sem si, da se mi ne bi nič zgodilo, da se bi moja ura jahanja še nadaljevala. Jahanje mi je zelo všeč, ni mi pa všeč, da sem padla s konja.

Eva Gaši Kermel, 5. b

MOJ KOLESARSKI IZPIT

Ko sem izvedela, da bomo delali kolesarski izpit, sem se malo bala, kako mi bo šlo. V torek smo v šolo pripeljali kolesa. Ob 16. uri smo prišli v šolo na vaje s kolesom. Šla sem na poligon. Ko sem prvič peljala po poligonu, me je bilo strah. Peljala sem še drugič in strah je minil. Po končani vožnji na poligonu smo šli na cesto. Prvi občutki, ko sem se peljala po cesti, so bili neverjetni. Ni me bilo strah. Vaje za kolesarski izpit smo imeli še v sredo. V četrtek pa izpit. Na izpitu sem verjela v sebe, zato sem bila prepričana, da ga bom uspešno opravila. Vsi učenci smo bili zelo vznemirjeni. Čakali smo na rezultate. Rezultati so bili zelo dobri, saj smo vsi opravili izpit. Ta dan mi je bil zelo všeč, saj sem naredila kolesarski izpit in se s sošolkami odpeljala domov s kolesom.

Lana Kastelic, 5. a

KOLESARSKI IZPIT

Proti koncu maja 2016 smo se petošolci začeli pripravljati na kolesarski izpit. Izpit je bil sestavljen iz dveh delov – teorije, ki smo jo opravili že v aprilu, in vožnje. Teorijo je večina učencev opravila pri prvem pisanju, nekateri pa drugič. Ko smo vsi opravili teorijo, smo se začeli pripravljati na vožnjo. Po pouku smo se zbrali pred šolo, sedli na kolesa in vozili po poligonu. Poligon je imel več nalog: kocko odnesti s prvega stojala na drugega, odpeljati se skozi valje, preko gugalnice, skozi čepe, preko lesa in se ustaviti pred zaporo. Ko smo vse to opravili, smo nadaljevali z vožnjo po cesti, pri čemer nas je opazoval policist. Vožnjo smo ponovili večkrat. Na poligonu smo prvič in drugič vozili za vajo, tretjič pa za res. Na cesti smo prvič vozili za vajo, drugič pa se je štelo za opravljen ali neopravljen izpit. Po končani vožnji in dolgotrajnem čakanju je prišel trenutek resnice. Učiteljica je prišla v razred in razglasila rezultate. Izpit smo opravili vsi.

Zelo sem bil vesel, da sem opravil izpit, da se sedaj lahko sam vozim k svojim prijateljem in se zabavam.

Matic Pogorelec, 5. a

Lora Ferčal, 7. b

Lara Hutter, 9. b

SRČNI KRISTAL

Za veliko omara je še ena omara,
ta omara je manjša omara,
v manjši omari je velika škatla,
v veliki škatli je manjša škatla,
v manjši škatli je škatlica,
v tej škatlici je sporočilo,
to sporočilo je sporočilce.
Ko odpreš to sporočilce,
je v njem kristal, največji,
najdražji in najlepši, zate je,
tudi najden z ljubeznijo.

Žan Celcer, 5. a

KOLESARSKI IZPIT

Kolesarski izpit
ni ne strašen
ne grozljiv,
je pa zelo zanimiv.

Poln presenečenj in upanja,
da vožnja bi nam
brezhibno šla.

Vsi veseli smo bili,
da s kolesom smo
lahko domov odšli.

Učenci 5. a

POIGRAM SE Z BESEDAMI

Nika Kovač ima psa, ki trenira plavanje. Nikina najljubša barva je rumena. Zato ima vse zvezke, učbenike v rumenem ovitku. V svoji sobi ima svojo posteljo in drugo pohištvo. Ko pride zima, obleče zimska oblačila. Ko se zima poslovi, pa zrastejo spomladanske cvetlice. Nika in njen pes jih rada opazujeta. Rada jih tudi štejeta. Zadnjič sta naštela petdeset narcis.

Urška Trafela, 5. c

POIGRAM SE Z BESEDAMI

Neke noči so se po hiši plazili stol, omara in postelja. Ropali so ponoči, ker bi omara podnevi videl vsak. Naslednji dan so šli plavat. Nato jih je nekaj potegnilo v vodo, to je bila narcisa. Vprašala jih je, kaj delajo. Igramo vaterpolo. Ko je voda zmrznila, so šli drsat. Omari je odpadel vrat, postelji noga, mizi tudi noga, stol pa si je zlomil hrbtenico.

Blaž Meško, 5. b

DELJENJE BESED

Besede praviloma delimo med dvema zlogoma. Besed ne smemo deliti tako, da bi v vrsti pustili eno črko. Besede s soglasniškim sklopom v sredini delimo na več načinov, vendar preden v novo vrstico prenesemo več zaporednih soglasnikov, premislimo, ali se v slovenščini kakšna beseda lahko začne na ta soglasniški sklop ali ne.

Blaž Meško, 5. b

STRAHOVI V MOJEM STANOVANJU

V soboto zjutraj sem se zbudila ter z mamo in očetom pojedla zajtrk.

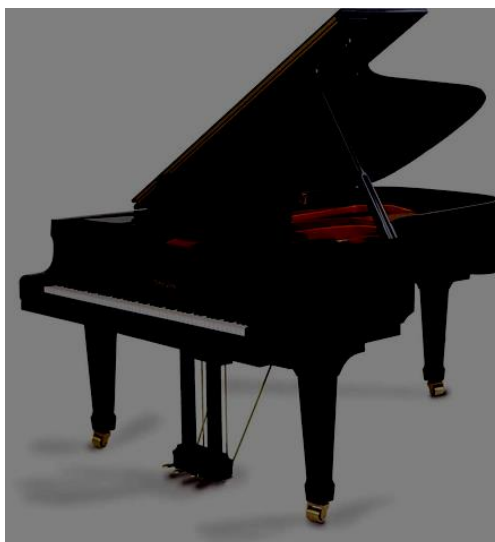
Po zajtrku sem odšla v sobo, da bi se oblekla. Ko sem prišla v kopalnico, sem si hotela umiti zobe. Ko sem prijela zobno ščetko, se je na ogledalu pokazal nekakšen strah. Ta strah je bil črno-bele barve. Stekla sem v sobo in se zaklenila. Čez uro in pol, ko je bila ura dvanajst, me je poklicala mama, naj pridem na kosilo. Po kosilu sva se z mamo odpravili k prijateljici Maši. Ob 19. uri naju je oče poklical na slastno večerjo. Po večerji sta mama in oče odšla spat, jaz pa sem odšla k televiziji, jo vklopila. Na programu je bila grozljivka. Grozljivka je bila zelo grozna. Ko je je bilo konec, sem odšla v kopalnico, da bi se okopala. Nato sem prišla iz kopalnice in nekaj zaslišala. Na podstrešju je nekaj škripalo. Tako sem se ustrašila, da sem zbežala v sobo in se skrila pod odejo. Gledala sem na vse strani, da bi ga videla. Še dolgo sem gledala, a naenkrat me oči niso več držale in sem zaspala.

Ne bi pa mi bilo všeč, če bi se to res zgodilo. Všeč pa mi je, da smo lahko pisali o tem.

Mischel Flinčec, 5. b

MOJ PRVI IZPIT ZA KLAVIR

V četrtek, 18. 6. 2014, sem imela prvi izpit za klavir. Izpit sem imela na glasbeni šoli Antona Martina Slomška. Ko sem prišla iz šole, sem si vzela note. Potem me je mami odpeljala v glasbeno šolo. Bilo me je strah. Moja učiteljica glasbe mi je rekla, naj grem vadit klavir v sobo 14. Pet minut, preden sem bila na vrsti, sem šla v čakalnico. Učiteljica mi je zaželela veliko sreče. Gledala sem v note in v mislih vadila pesmi in lestvico. Poklicali so me. Počasi sem vstala. V komisiji so bile tri učiteljice. Ena izmed njih mi je rekla, naj se usedem za klavir, se zberem in začnem igrati najprej lestvico, potem pa pesmi. To sem tudi naredila. V nekaj minutah sem končala. Rekli so mi, naj počakam v čakalnici, da mi povejo oceno. Čez nekaj časa so mi povedali rezultate. Bila sem zelo vesela, kajti dobila sem odlično 5. Mami je poklicala mojo učiteljico klavirja in ji povedala veselo novico. Pohvalila me je. Potem sem šla do učiteljice glasbe. Tudi ona je bila vesela. Sledil je glasbeni pouk (nauk o glasbi). Po pouku sva z mami šli na sladoled. Doma so mi čestitali. Želim si, da bi na vseh izpitih dobila oceno 5. Ta dan mi bo ostal v spominu.

Liana Reyes, 5. b

NA MORJU

Med počitnicami na morju je oče stopil na morskega ježa. Tam smo bili mama, oče, brat in jaz.

Zvečer smo odšli na morje, vozili smo se šest ur, bilo je naporno. Ob šestih zjutraj smo končno prispeli. Razpakirali smo in se odhiteli kopat. Zjutraj je bil v vodi ples, vsi otroci smo plesali. Voda je bila topla in čista. Oče je prišel v vodo in se kopal. Ko je hotel iz vode, je stopil na morskega ježa. Noga ga je bolela, mama mu je hotela bodico spraviti ven, na srečo ji je uspelo. Očija noga ni več bolela, zato smo se šli potapljat. Prva sem šla jaz, mama, brat in na koncu oče. Naenkrat je priplula velika ladja. Nastali so veliki valovi. Jaz sem se skoraj utočila, rešil me je oče. Od takrat se bojim potapljanja. Bojim se tudi skakanja v vodo. Želim si, da se to ne bi več ponovilo. Tudi morskih ježev ne maram.

Melisa Berbić, 5. b

Ines Sekač, 9. a

POTEPANJE OB OBALI

Med jesenskimi počitnicami smo moja mama, ati, sestrice Lucija in jaz odšli v Pakoštane. Pogovarjali smo se tudi, da gremo na otok Vrgada.

Zjutraj smo se zbudili in se odpeljali v Pakoštane. Z Lucijo sva v avtu poslušali glasbo, se igrali in peli. Lucija je tudi zaspala za nekaj časa. Po peturni vožnji smo utrujeni prispeli. Mami in ati sta skuhala hrenovke, z Lucijo pa sva pripravili mizo. Hrenovke so bile kmalu skuhanе, zato smo se najedli in odpravili spat. Zjutraj smo se zbudili in se pripravili za izlet na otok Vrgada. Z mamo sva se pri recepciji pozanimali, kdaj pelje ladja. Receptorka ni dosti vedela, zato smo se odšli pozanimat v mesto. Vprašali smo na pošti in gospa nam je povedala, da ladja pelje ob desetih. Ura je bila komaj pol deset, zato smo odšli še na sok. Videli smo, da je ladja že tukaj. Plačali smo in odhiteli na pomol. Sedli smo na klopco, se fotografirali ter gledali morje. Kmalu smo prispeli. Za začetek smo se odpravili na vrh k cerkvi. Ogledali smo si tudi plažo ter v morju iskali školjke. Če smo videli rakovico, smo jo prestrašili, da je odhitela stran. Zelo zanimivo je, da rakovice hodijo postrani. Utrujeni smo se odpravili v gostilno, kjer smo se odžejali. Ker na Vrgadi niso imeli gostilne, v kateri bi imeli hrano, smo si v trgovini kupili sendviče. Ladja se je že pripeljala. Na poti nazaj smo sedeli v kabini. Čez nekaj časa smo se pripeljali nazaj v Pakoštane. Utrujeni smo legli v posteljo in zaspali.

Na Vrgadi mi je bilo najbolj zanimivo, da niso imeli avtomobilov, da so vse stvari vozili v samokolnicah in da so se vozili z motorji, ki so imeli prikolice. Ni mi bilo všeč, da je izlet tako hitro minil.

Tinkara Kodrič, 5. b

Z ŽELEZNIMI ŠKORNJI V BELI SVET

Zjutraj sem se zbudila in na nogah zagledala škornje. To so bili so prav posebni škornji. Bili so železni škornji. Vsa začudena sem vstala in škornji so bili tako težki, da sem se komaj premikala. Počasi sem se oblekla in pogledala na uro. Od presenečenja sem skočila v zrak. Ura je bila že 8.15, to je pomenilo, da imam še samo pet minut časa, da pridem v šolo. Ljudje, ki so hiteli mimo mene, so me debelo gledali, saj so imeli kaj videti. Hodila sem počasi kot polž in moji škornji so ob vsakem koraku močno zaropotali. Utrujena sem priropotala v šolo. Nikogar ni bilo na hodniku. Bila sem v stiski, ker sem ugotovila, da sem zamudila pouk. S strahom sem potrkala na vrata, pozdravila in vstopila v razred. Vsi so me začudeno gledali, ker sem bila obuta. Ker me ni nihče vprašal, zakaj sem zamudila in zakaj sem obuta, sem povedala kar sama. Sošolci in učiteljica so mi priskočili na pomoč. Z

njihovo pomočjo smo z mojih nog potegnili škornje. Želim si, da se mi to ne bi zgodilo. Vesela sem bila, da so mi sošolci pomagali.

Tinkara Kodrič, 5. b

TOVARNA VOLNENIH IZDELKOV MAJŠPERK

V 5. razredu, marca, smo se s sošolci in učiteljicami z avtobusom odpeljali v Majšperk. Tam smo si ogledali muzej, tovarno, šivali pa smo tudi gobelin. Vodički sta nas vodili v veliko tovarniško sobo. Dovolili sta nam, da si izberemo poljuben gobelin, ki ga bomo šivali. Dobili smo svoje igle ter potrebno volno, s katero bi sešili gobelin. Obe vodički in učiteljice so nam pomagale, če tega nismo znali. Po eni uri šivanja smo se odpravili v muzej. Tam nam je vodička povedala nekaj o volni, gasilskih oblekah in zanimivih stvareh iz preteklosti. Čas je hitro minil in že smo morali na avtobus. Dan je bil zanimiv. Najbolj mi je bilo všeč šivanje gobelina. Naučil sem se veliko novega.

Danej Fluher, 5. a

PREŽIVELA SEM DAN V TOVARNI

Dne 21. 3. 2016 smo z razredom obiskali muzej gobelina in tovarno, v kateri so različni stroji za gobeline. Ta dan smo začeli tako, da smo šli v šivalnico, kjer smo pričeli šivati svoj gobelin. Izbrala sem si gobelin s papigo. V šivalnici gobelina nismo dokončali, zato smo si ga odnesli domov. Ko smo končali z delom, smo si ogledali muzej, kjer so nam pokazali stroje in kako so z njimi naredili volno. Pokazali so nam tudi nekaj oblačil in različnih vlaken. Na koncu smo si ogledali tovarno, kjer so nam pokazali potek dela. Ta dan mi je bil zelo všeč, saj sem videla veliko novega in zanimivega.

Lana Kastelic, 5. a

Včeraj, 22. 3. 2016, smo se odpravili v tovarno Majšperk. Tam smo se naučili šivati gobelin, ogledali smo si postopek predelave, šli v muzej ter si ogledali postopek predelave različnih vrst volne. Ko smo prispeli, smo najprej šivali gobelin. Na razpolago smo imeli veliko slik. Izbral sem si raketo. V začetku sem imel nekaj težav z iglo. Tam sta bili dve delavki, ki sta nam pomagali šivati. Pomagali sta nam tudi učiteljici Lidiya in Blanka. Ko je bilo konec ure, smo odšli v muzej volnenih izdelkov, gobelinov in drugih starih strojev. Ogledali smo si, kako so v starih časih uporabljali stroje. Ogledali smo si zašite gobeline in volno. Nazadnje smo odšli v tovarno, kjer smo si ogledali predelavo volne. Ta dan mi je bil zelo všeč in upam, da bom še kdaj imel priložnost šivati gobelin.

Žiga Gradišnik, 5. a

ZA NOČ ČAROVNIC

Za noč čarovnic me je prijateljica Taja povabila na zabavo k njej domov.

Ker smo se morali preobleči v kostume, sem se oblekla v serijskega morilca iz filma *Petek 13.*, moja sestra pa v duha. Ko se je zabava začela, smo se dogovorili, da se bomo najprej igrali, potem pa se bomo odpravili po bloku in hišah prosit za sladkarije. Tajina mama Jasmina nam je pripravila tri zelo zanimive igre, zato smo se hitro razdelili v dve skupini. V prvi smo bile Liana, Tajina mlajša sestra Lora in jaz. V drugi skupini pa moja mlajša sestra Ariana, Lianina mlajša sestra Lorina in Taja. Zmagala je naša skupina. Po končanih igrah smo se skupaj odpravili v blok prosit za sladkarije. Večina nam je odprla. Tistim, ki nam pa niso, pa smo pred vrata potrosile papirčke. En gospod je bil zelo jezen, saj smo mu papirčke dale tudi v čevlje. Zatem smo se odpravile še po hišah. Tam smo imele malo manj sreče. Ko smo se vračale domov, smo srečale večje otroke z zelo čudnimi maskami. Domov sva z mojo sestro prispeli zelo zaspani, zato sva hitro zaspali. Ta dogodek bom še dolgo pomnila, saj se je v bloku dostikrat ugasnila luč in je bilo pravo vzdušje noči čarovnic.

Laura Velički, 5. b

Z ŽELEZNIMI ŠKORNJI V SVET

Dan pred zimskimi počitnicami sem na poti iz šole našla železne škornje. Bili so sive barve in na prvi pogled so izgledali kot čisto običajni škornji. Vzela sem jih in se obula ter ugotovila, da so železni! Vendar prepozno, saj jih nisem mogla sezuti in z njimi sem se le stežka premikala.

Ko sem prišla domov, sem ugotovila, da imajo starši že načrte za počitnice, in sicer gremo smučat!

Ja, saj vem, veseliti bi se morala, vendar če imam obute te butaste škornje, žal NE morem smučati.

Na hitro sem spakirala svoj 'kufer', oče in mama pa ostalo. In smo šli. Moj mali bratec Jakob mi je šel že pošteno na živce, saj je spuščal res butaste zvoke. Na telefonu sem 'pogooglala' za informacijami o zadnji nogometni tekmi, ki je nisem uspela pogledati, ko se je naenkrat na ekranu pokazal škratek in rekel: JAZ SEM TISTI, KI TI JE POSLAL ŽELEZNE ŠKORNJE. REŠI TE LAHKO LE IGRA Z JAKOBOM!!

Da bi se igrala s tem čudakom in njegovimi še bolj čudnimi igračkami!? To bi bila nočna mora. Pa še on se ne bi želel igrati z mano.

Čez nekaj časa sem ga vprašala: „Jakob, ali se lahko danes malo igram s tabo?“ Čudno me je pogledal, ampak je vžgalo! Vendar smo na „žalost“ že prišli v hotel. „Se bova pa v sobi igrala,“ je rekel, se mi nasmehnil in stekel v hotel. Hotel je bil krasen in soba prostorna. Z Jakobom sva se usedla na tla ter z avtki dirkala po vsej sobi, skakalnice so bile kar omare, mize, stoli in ostalo pohištvo. Vozila sem formulo 1, ki je bila res hitra, in ob igri ugotovila, da Jakob le ni takšna tečnoba, kot sem mislila. In ko sva oba naenkrat zapeljala čez ciljno črto, sva si podala roke kot prava dirkača ter okoli sebe špricala z namišljenim šampanjcem. V sobo je vstopila mama in rekla: „Dirkača moja, hitro kot formula skočita v sveža oblačila ter pridita v jedilnico na večerjo!“

Kaj pa se je zgodilo s škornji?

Hja, preden sem se oblekla, so kar sami padli z mene in izginili. Počitnice sem naprej preživljala brez njih. Toda škratek se mi včasih še vedno pojavi na telefonu in mi pomežikne. Ne vem, kaj se je zgodilo s škornji, vendar sem prepričana, da jim je škratek našel nove lastnike.

Nina Gvardjančič, 5. c

ZELENI GEPARD

Predavnimi časi je v majhni hiški sredi gozda živel gepard. Nekega dne je šel loviti hrano. Na drevesu je bil zeleni kameleon. Gepard se je splazil za njega, odprl gobec in ga požrl. Naenkrat ga je v trebuhu začelo nekaj žgečkati. Po naključju je pogledal svoje tace in videl, da postajajo zelene barve. Takoj je odhitel k zdravniku levu. Lev je imel ordinacijo v mestu nasproti trgovine Črna mačka. Ko je gepard levu povedal vso zgodbo, ga je lev začudeno pogledal in predenj postavil sedem školjk. Povedal je, da je v eni izmed školjk biser, ki ga lahko ozdravi. Nekaj časa je opazoval školjke. Izbral si je školjko zlate barve čisto na levi strani mize. Odprl jo je. Pogledal in videl, da se v njej blešči srebrn biser. Nasmehnil se je in leva vprašal, kaj naj sedaj. Lev mu je povedal, da naj poje biser. Gepard ga je čudno pogledal in biser pojedel. Čez nekaj časa je začutil nekakšno olajšanje. Pogledal je svojo taco in videl, da je taca normalne barve. Lepo se je zahvalil levu in odšel domov. Domov se je vrnil zelo vesel in kmalu se je odpravil k počitku. Ulegel se je v svojo mehko posteljo in trdno zaspal. Ponoči je sanjal, kako bo drugi dan srečal lepo gepardinjo. Kdo ve, mogoče se je to tudi zgodilo.

Tinkara Kodrič, 5. b

MOJ KUŽA RJAVKO

Mojemu psu je ime Rjavko, je črne barve, ima pa pod vratom rjavo liso in rjave tačke, zato je dobil tudi takšno ime. Bil je zelo dober čuvaj, tudi name je pazil, ko sem bila majhna.

Z njim sem se rada igrala, hodila na sprehod, ga hranila in mu metala žogo. Danes vsega tega ne zmore več, saj je prestar. Vesela sem, ko še lahko gre na sprehod, saj ga bolijo kolki.

Vem, da je Rjavko že star, a vseeno me je prizadelo, ko je neke noči cvilil tako močno, da sem vedela, da ga nekaj boli. Naslednji dan sva z babico odšli k veterinarju, ki ga je pogledal in povedal, da ima slabo srce, pljuča in slabe kosti. Veterinar je svetoval, da bi ga uspavali. Zadrževala sem solze, a mi ni uspelo, saj me je bolelo grlo in nisem več vzdržala. Začela sem tuliti, ko je veterinar pogledal in svetoval, da bi mu pa še le dal dve injekciji in tablete. Vso noč sem bila budna in nisem mogla spati. A pes je bil miren, ni cvilil tako kot prejšnjo noč, zato sem bila še posebej pozorna in preizkušala, ali ima moker smrček ali suh. Zdelo se mi je, da mu je vročina padla. Ko se je babica zbudila in mu dala zdravilo, je Rjavko vstal in nakazal, da bi odšel ven, zato sem vzela povodec in odšla z njim na sprehod. Žal nisva prišla daleč, ko so mu že klecnile noge. Najraje bi ga nesla nazaj, pa nisem mogla, ker je pretežak.

Sedaj vem, da njegovo življenje gre prosti koncu in da ga bom kmalu izgubila. Želim si še samo to, da bi lahko hodila z njim na sprehode, čeprav vem, da ne more več daleč. Imam ga zelo rada in si ne znam zamisliti, kako bo brez njega.

Larisa Rihtar, 5. b

V PRIČAKOVANJU PRAZNIKOV

Bil je zadnji dan pouka v mesecu decembru in vsi smo se že veselili bližajočih se praznikov ter počitnic. Tudi v šoli je bilo tega dne bolj sproščeno, zabavno. Nekoliko resneje je bilo na proslavi v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti, na kateri sem z dramskim krožkom nastopala tudi jaz. Po končanem kulturnem programu smo odšli domov in pred nami so bili prosti dnevi.

Zimske počitnice. Z družino sem odšla po nakupih, počistili smo stanovanje in postorili, kar je bilo treba. Z mamo sva spekli veliko dobrot in pri peki piškotov nama je pomagal tudi mlajši brat Mark, ki z modelčki zelo rad izdeluje piškote iz testa. Postavili smo božično drevesce in ga okrasili. Prav zasijalo je, ko je bratec položil na vrh še svetlikajočo zvezdo. Tudi hišo smo že nekaj dni prej okrasili z lučkami, da je bilo prav posebno vzdušje.

Kmalu je bilo že vse pripravljeno za božični večer z dobro večerjo in s prijetnim vzdušjem. Najedli smo se in odpravila sem se spat. Ko sem se zjutraj zbudila, sva z bratcem odhitela

odpirat darila. Dobila sem veliko lepih stvari. Popoldne so nas obiskali sorodniki in me razveselili z darili. Skupaj smo se zabavali do večera.

Želela sem si, da bi bil božič zasnežen, saj bi tako bil resnično popoln prazničen večer. Čeprav snega ni bilo, se mi je zdel ta božič popoln, saj sem ga preživela z družino, ki mi pomeni največ. Ker pa sem imela še zadnjega dne v letu tudi god, je bilo še toliko lepše. Čudovito. Z družino smo se veselili, gledali televizijski program, igrali družabne igre in uživali ob dobri hrani. Čeprav me ob poznih večernih urah navadno premaga spanec, sem to noč prebedela. Ob polnoči smo nazdravili in odhiteli ven prižgat ognjemet, vrtavke – čebelice in žvižgače.

Ob novem letu sem si zadala tudi nekaj obljub. Odločila sem se, da bom v letu 2016 uspešna, da bom pomagala ljudem, prijateljem, sorodnikom, do vseh bom poskušala biti prijazna, spoštljiva in da bom to leto preživela v miru, zdravju, sreči in zadovoljstvu.

Počitnice so hitro minile. Moram priznati, da sem ob vsem ugodju že malo pogrešala šolo, a če bi lahko, bi kljub temu počitnice še podaljšala.

Melanie Štumperger, 6. a

KONJENIŠKO TEKMOVANJE

Nekega jutra je zazvonila budilka. Hitro sem vstala, saj je bil torek, dan konjeniškega tekmovanja, ki sem se ga zelo veselila.

Ko smo prispeli na prizorišče, je učiteljica jahanja zbrala skupaj vse tekmovalce. Povedala mi je, da bom jahala konja Fagira, in zato sem bila zelo vznemirjena. Malo me je skrbelo, saj Fagir navadno ni hotel skočiti čez oviro.

Ko sem gledala prve tekmovalke na poligonu, mi je srce utripalo tako močno, da sem mislila, da bo skočilo iz telesa. Takrat sem na poligonu zagledala svojo sestrlično Brino. Seveda sem navijala zanjo, saj jaha odlično in je tudi moja najljubša sestrlična.

Nato je učiteljica Hana po zvočniku povedala, da sem na vrsti jaz. Srce mi je začelo še hitreje utripati. Pripeljala sem Fagirja do ograje, nato pa sedla v sedlo. Prva naloga je bila metanje podkve v gumo. To sem opravila odlično. Sledil je skok čez oviro. Fagir je skočil in z učiteljico sva bili navdušeni. Veselo sem odjahala dalje. Morala sva brcniti v žogo. V prvem poskusu nama sicer ni uspelo, a v drugem ni bilo težav. Zdaj sva morala čez polivinil, in to sva zlahka opravila. Sledila je le še zadnja naloga. Fagir je moral ugrizniti v seno. Ko sva končala, je sledilo podeljevanje rozet. Osvojila sva tretje mesto.

Takrat sem se naučila, da je lepo, če zmagaš, pomembno pa je tudi, da se ob tem tudi zabavaš.

Nuša Krajnc, 6. a

DELAVNICE ZA BAZAR

V ponedeljek, 30. 11. 2015, smo imeli učenci OŠ Miklavž delavnice za bazar, ki je potekal 5. 11. V šoli smo se zbrali ob 8.20 in pričeli z ustvarjanjem. Naš razred (8. a) je naredil majhne košarice, v katere smo pozneje dali doma pečene piškote. Naredili smo tudi razne voščilnice, tako kot vsako leto. Učiteljica nam je priskrbel material – zelen papir, rdeč papir, moder papir, rumen papir, rdeč kolaž in zelen kolaž. Vsak je napravil vsaj eno košarico, tako da jih je bilo ob koncu približno dvajset. Moje sošolke so prinesle tudi nekaj materiala za njihovo novo idejo, in sicer škatlice-korenčki. Čeprav smo tudi tega dne imeli v šoli odlično malico, sem pa posladek spekla in s seboj prinesla štiriinštirideset kolačkov. Sprva jih ni hotel nihče vzeti, a ko se je ena opogumila, so jih še vsi ostali začeli jesti in hitro jih je zmanjkalo. Okoli enajste ure smo končali z izdelavo košaric in voščilnic in sledilo je okraševanje oken. Letos smo se odločili za rdeče-bele smrekice iz geometrijskih likov. Naše dekoracije res polepšajo šolo in naredijo nekakšno zimsko, božično vzdušje, a po mojem mnenju bi morali imeti vsako leto iste okraske, saj z njihovo izdelavo porabimo preveč papirja, in mislim, da bi morali z njim varčevati. Po koncu okraševanja pa smo še »samo« pospravili učilnico, imeli smo veliko dela: po tleh in po mizah so ležale bleščice, delci papirja, drobtine, kamenčki in še in še. Pospravljali smo kar nekaj časa, nato pa je bil čas za odhod.

Z našimi izdelki sem bila zelo zadovoljna in mislim, da so bili všeč tudi ostalim, saj jih je na stojnici hitro zmanjkalo. A ne samo naši izdelki, tudi izdelki učencev iz ostalih razredov so bili izvirni in nekaj posebnega. Mislim, da bi se tudi ostali udeleženci bazarja strinjali z menoj.

Manca Šerbinek, 8. a

Larisa Černejšek, 9. b

TABOR ZA NADARJENE

9. 10. 2015 smo se nadarjeni učenci 8. in 9. razredov, tako kot v preteklih treh letih, odpravili v dom Škorpion. Vozili smo se približno pol ure, da smo prispeli na cilj. Učiteljice so nas razdelile v sobe in ker je v domu ta vikend prebivala še ena šola, Škofijska gimnazija, če smo natančni, smo morali biti v sobah natrpani, a nas to ni motilo. Naša soba je imela večji problem, kje bo kdo spal, vsi smo hoteli spati na pogradu in nihče na zložljivi, prenosljivi, škripajoči postelji, a po petnajstih minutah prepira smo končno sklenili kompromis. Ker je bil čez vikend napovedan dež, smo sklenili, da najprej zakurimo ogenj in zavremo vodo, a to je bilo veliko težje, kot se je sprva slišalo, nabrati si moral suhe veje in dračje, kar pa je bilo težko, saj je dan prej deževalo. Tistim, ki se jim je ogenj posrečilo zakuriti, in mislim, da nam je vsem to uspelo, je bilo ogenj treba vzdrževati. Naši skupini ga je uspelo, a voda ni in ni hotela zavreti, po uri in pol stanja na mrazu, sicer ob ognju, tako da smo se lahko greli, je napočil čas, da se odpravimo noter. Potem pa smo se spomnili, da bi lahko že zdaj naredili zalogo kostanjev za naslednji večer. Nabirali smo jih približno pol ure, nato pa je bil res že čas za odhod v dom, ki je bil te tri dni res naš dom. Ko smo se osvežili, umili, odišavili (zaradi smradu od dima) in odpočili, so sledile delavnice v jedilnici. Naša naloga je bila, da na prozoren, plastičen kozarček nalepimo čim več stvari, ki nas opišejo, predstavljajo, in kozarček je treba zapolniti. Ko smo s tem končali, smo izžrebali svoje skrivne prijatelje, ki jih bomo v prihodnjih dneh obdarovali, brez njihove vednosti. Po delavnicah smo imeli še nekaj prostega časa, sledil pa je večerni program, pred tem pa seveda večerja. Za večerni program so naše pedagoginje izbrale igro, ki je urila možgane, spodbujala domišljijo in širila besedišče, igrali smo se Pictionary. Bilo nas je veliko, zato smo igro malo priredili oz. so igro priredili. Razdelili smo se poljubno v skupine, ki vsebujejo od tri do pet članov, izbrali smo imena skupin (jaz sem za našo skupino predlagala ime Sir, a so me vsi razumeli CIA, zato smo se sprva imenovali CIA, nato pa smo se preimenovali v nekaj čisto drugega, in sicer TOMATO). Ko smo bili tako razdeljeni, smo lahko z igro začeli. Vsaka skupina je metala kocko in vsaka številka je pomenila kategorijo, npr. 5 – predmet, 3 – žival ipd. Risali smo na veliko zeleno tablo, preostali člani skupine pa so stali za določeno mejo, da ne bi kdo goljufal. Kasneje smo pa igro še otežili tako, da smo metali še eno kocko, ki nam je povedala, s katero roko bomo risali, z desno ali levo. Sledil je spoznavni večer z dijaki Škofijske gimnazije. Pripravili so različne igre in se zelo potrudili, da smo se zabavali. Po koncu smo se lahko vrnili v naše sobe in imeli prosto do približno pol enajstih zvečer, a lahko vam zaupam, da ni bilo enega samega učenca, ki bi ob tej uri že spal. V

naši sobi (Koja) je do pol dveh zjutraj trajala zabava, pogovarjali smo se, jedli slaščice in se preprosto zabavali. Seveda nas je nekajkrat prišla pedagoginja opozoriti, a nič za to.

Sobota, 10. 10. 2015

Človek bi si mislil, da bomo po dolgem ponočevanju zjutraj zelooooo utrujeni, a nismo bili, no, vsaj jaz ne. Zbudili smo se ob sedmi uri in ob pol osmih smo imeli zajtrk. Sledilo je jahanje! Ponovno smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je prva odšla jahat, medtem ko je druga skupina imela mediacijo. V tej prvi skupini smo se razdelili v še več manjših skupin in vsaka skupina je imela svojega konja. Naša skupina je imela največjega, najmočnejšega in najhitrejšega islamskega konja, kar jih je, Magnusa. Konje smo očistili, nato pa odšli na jahališče. Vsak član skupine je imel priložnost jahati in se naučiti osnov jahanja. Bilo je zelo zabavno, a tudi zelo mrzlo. Premraženi, v bistvu niti ne tako zelo, smo se vrnili v dom. Imeli smo nekaj prostega časa in kasneje kosilo. Po kosilu sta se skupini zamenjali. »Moja skupina« je imela mediacijo, pogovarjali smo se o pomenu vrstniške mediacije in izvedli nekaj primerov, da bi si lahko učenci, ki so prvič na taboru, lažje predstavljali. Večer. Pekli smo kostanj, ki smo ga prejšnji dan nabrali, bil je zeloooo dober in dobro smo se ga najedli. Preostanek večera smo imeli prosto. Hitreje smo se lahko uredili za spanje in imeli smo več prostega časa. Ponovno smo zaspali komaj ob pol dveh zjutraj.

Nedelja, 11. 10. 2015 – zadnji dan na taboru ☺

Ponovno smo se zgodaj zjutraj zbudili. Tega dne pa nismo odšli takoj na zajtrk, ampak smo pospravljali sobe. Ker pospravljanje ni bilo takoj gotovo, smo z njim nadaljevali pozneje dopoldan. V nedeljo pa smo imeli tudi modno revijo. Iz časopisnega papirja in različnih plastičnih vreč. Vsaka skupina je svojo kreacijo predstavila. To je bilo zabavno in zanimivo.

Ko smo bili že vsi pripravljeni za odhod, je sledilo še zadnje opravilo na letošnjem taboru: razkritje skrivnih prijateljev. Vsak je povedal, kaj je od prijatelja dobil ali kaj je kdo zanj naredil, in prijatelj se je razkril. Po tej dejavnosti smo bili pa res že čisto pripravljeni za odhod. Na taboru mi je bilo zelo všeč, a je prehitro minil, upam, da bo naslednje leto tudi tako in da bomo morda tam ostali več kot samo tri dni, a tudi tako bo prav.

Manca Šerbinek, 8. a

TOM TELEFON

Letošnja tema otroškega parlamenta so pasti mladostništva. Da bi učenci bolje spoznali to temo, je bila učiteljica Katarina Germšek povabljen na enega izmed sestankov šolske skupnosti, saj je tudi sama nekoč delala pri Tom telefonu. Tom telefon je telefon za otroke in mladostnike, telefon deluje z Zvezo prijateljev mladine.

Sestanek smo začeli tako, da je vsak izmed predstavnikov razredov napisal težavo, ki bi bila primerna za klic na Tom telefon. Popisane liste smo odložili v kartonsko škatlo in nadaljevali z uro. Učiteljica Katarina se nam je predstavila, kljub temu da nas jo večina že pozna, saj poučuje slovenščino. Povedala nam je, kako delo pri Tom telefonu poteka, kakšne klice prejemajo ipd. Razložila nam je, da za delo v takšni službi nikoli ne smeš tujih težav prelagati nase. Pripovedovala nam je o klicih, seveda brez imen. Izvedela sem, da veliko otrok in mladostnikov kliče, saj so v stiski pred testom ali spraševanjem, potem se jih najde nekaj, ki kličejo zaradi »nesreče v ljubezni«, nekateri kličejo samo, da bi se pogovarjali, kličejo pa tudi otroci, ki so v hujših stiskah. Učiteljica je dejala, da je v času, ko je še ona delala pri Tomu, imela en primer, kjer je klical otrok/mladostnik, katerega starši so se velikokrat fizično znašali nad njim.

Najbolj me je začudilo, da je veliko otrok poklicalo iz »zafrkancije«, kar tako, za zabavo. Njihova dejanja se meni in ne samo meni zdijo neprimerna, saj na drugi strani linije stojijo ljudje, ki so pripravljeni pomagati, in s takšnimi klici jih preprosto užalijo.

Mladostniki in otroci, ki iščejo pomoč ali se samo želijo s kom pogovarjati, pa naj vedo, da linije Tom telefona niso nikoli zasedene, saj je več agencij v različnih krajih v Sloveniji. Torej, če so linije v enem kraju zasedene, te uslužbenci povežejo z linijami v drugih krajih. Če se bo kdor koli odločil za klic k Tom telefonu, naj pokliče na telefonsko številko 116 111 in na drugi strani linije se bodo javili ljudje, pripravljeni na pogovor z vami.

Manca Šerbinek, 8. a

Lana Ters:

Princ pride v petek s konjem v mesto. Ostane dva dni. Nato s Petkom odide. Kako mu to uspe?
Konju je ime Petek.

Ela Ters:

Štiri ribice so plavale na površju v akvariju. Ena potone. Koliko ribic ostane na površju?
Štiri, ker ribe ne potonejo.

Matija Petek:

Kaj je v Mariboru po sredi?

Četrtek

Matija Petek:

Na hrastu sta dve veji. Na vsaki veji sta dve jabolki. Koliko je jabolk?

Nič, ker na hrastu ne rastejo jabolka.

Matija Petek:

Ti si voznik avtobusa. Na eni postaji izstopi pet potnikov, na drugi pa štirje. Koliko je star voznik?
Toliko, kot si ti.

DOBITNIKI PRIZNANJ TEKMOVANJA IZ ZNANJA LOGIKE 2015/16

Šolsko tekmovanje iz znanja logike **24. 9. 2015.**

Tekmovalo je **150 učencev od 3. do 9. razreda.**

Pridobili so **63** bronastih priznanj.

Razvrstitev dobitnikov priznanj po razredih

3. razred

23 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred
Ožbolt	Peterin	3. c
Zala	Silič	3. a
Filip	Pirc	3. c
Lan	Auguštnar	3. b
Jakob Franc	Hudin	3. b
Zoja	Rodinger	3. c
Marko	Lapuš	3. b
David	Milojevič	3. c
Alina	Vauhnik	3. c
Jernej	Ploj	3. b
Lea	Korošak	3. c
Miha	Varžič	3. a

5. razred

24 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred
Matic	Pogorelec	5. a
Tinkara	Kodrič	5. b
Svit	Perko	5. a
Matic	Mergeduš	5. b
Laura	Velički	5. b
Mia	Štiglic	5. c
Lana	Kastelic	5. a
Andy	Premzl	5. a
Neža	Novak	5. c
Eva	Regoda	5. a
Lina	Dragšič	5. b
Neli	Pulko	5. a
Tina	Skledar	5. a

4. razred

23 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred
Veronika	Čander	4. a
Nik	Ivančič	4. c
Maj	Čižič	4. b
Sara	Rudl	4. b
Gašper	Varžič	4. a
Matija	Petek	4. b
Vanesa	Muršec	4. b
Tia	Kunstič	4. c
Anej	Breznik	4. c

6. razred

22 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred
Aljoša	Podkrajšek	6. b
Nika	Žokalj	6. a
Nik	Urbas	6. c
Ema	Staklenac	6. a
Tadej	Plošinjak	6. a
Luka	Jaušnik	6. b
Alen	Martan	6. c
Matic	Žalek	6. c
Nika	Krstić	6. c

7. razred

23 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred
Vanesa	Lobenwein	7. c
Saša	Kodba	7. c
Rok	Rozman Marinčič	7. b
Patrick	Breznik	7. b
Teja	Kokol	7. a
Pika	Sovič	7. b
Niko	Fras	7. a
Živa	Ornik	7. a

8. razred

17 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred
Nuša	Kričej	8. c
Hana	Viher	8. c
Tin	Miložič	8. b
Aleksander	Oberleit	8. c
Tomaž	Uлага	8. a
Matevž	Nerat	8. b

9. razred

18 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred
Maša	Pogorelec	9. c
Tonja	Čižič	9. c
Rok	Pahič	9. a
David	Kraljić	9. b
Andraž	Valentinčič	9. a
Tina	Uлага	9. b

Na državno tekmovanje, ki je bilo v soboto, 17. 10. 2015, so se uvrstili naslednji učenci:

- iz 7. razreda: Vanesa Lobenwein, Saša Kodba in Rok Rozman Marinčič
- iz 8. razreda: Nuša Kričej
- iz 9. razreda: Maša Pogorelec in Tonja Čižič

Tonja Čižič je osvojila SREBRNO PRIZNANJE.

Vodja tekmovanja
Lilijana Zdunič

MALA ODBOJKA

Finale za območnega prvaka obmariborskih šol

V četrtek, 7. 4. 2016, smo se z učenkami pomerile na finalu za območnega prvaka v mali odbojki za deklice, ki je potekalo na naši šoli. Šolo so zastopale naslednje učenke: Brina Kurnik, Živa Ornik, Nika Karanovič, Tjaša Ekart, Teja Kokol, Eva Imenšek, Barbara Gutman, Rasina Bajsič, Lora Ferčal in Vita Kajšler.

Naše učenke so dosegle 2. mesto in se uvrstile na področno tekmovanje. Čestitamo!

Nekaj utrinkov s tekmovanja ...

MALA ODBOJKA

Predtekmovanje za območnega prvaka obmariborskih šol

V torek, 29. 3. 2016, smo se z učenkami pomerile na predtekmovanju za območnega prvaka v mali odbojki za deklice, ki je potekalo na OŠ Lenart. Šolo so zastopale naslednje učenke: Brina Kurnik, Živa Ornik, Nika Karanovič, Tjaša Ekart, Teja Kokol, Eva Imenšek, Barbara Gutman, Rasina Bajsič, Lora Ferčal in Vita Kajšler.

Naše učenke so dosegle 1. mesto in se uvrstile na finalno tekmovanje.

ODBOJKA – STAREJŠE DEKLICE

Predtekmovanje za območnega prvaka obmariborskih šol

V sredo, 6. 1. 2016, smo se z učenkami pomerile na predtekmovanju za območnega prvaka v odbojki za starejše deklice. Šolo so zastopale naslednje učenke: Tonja Čižič, Nika Imenšek, Larisa Černejšek, Nastja Stubičar, Ana Sporiš, Živa Ornik, Brina Kurnik in Nika Karanovič.

Učenke so dosegle 2. mesto in se uvrstile na finalno tekmovanje.

ODBOJKA – STAREJŠE DEKLICE

Finale za območnega prvaka obmariborskih šol

V ponedeljek, 11. 1. 2016, smo se z učenkami pomerile v finalu za območnega prvaka v odbojki za starejše deklice. Šolo so zastopale naslednje učenke: Tonja Čižič, Tina Ulaga, Larisa Černejšek, Nastja Stubičar, Ana Sporiš, Živa Ornik in Brina Kurnik.

Učenke so dosegle 3. mesto.

SPOMLADANSKI KROS

V ponedeljek, 11. 4. 2016, smo z učenci nastopili na spomladanskem prvenstvu v krosu za osnovne šole, ki je potekalo v športnem parku Tabor.

Rezultati:

13. mesto	Breznik Lana (2009)
38. mesto	Tyara Slatinek Kuzma (2009)
25. mesto	Taja Karakaš Korošec (2008)
4. mesto	Žan Meško (2008)
41. mesto	Miha Terzer (2008)
57. mesto	Jakob Lovrenčec (2008)
61. mesto	Lan Janžek (2008)
13. mesto	Nika Žnidarič (2006)
3. mesto	Nik Ivančič (2006)
7. mesto	Anej Breznik (2006)
35. mesto	Rene Martan (2006)
19. mesto	Nina Gvardjančič (2005)
5. mesto	Jure Franci (2005)
25. mesto	Blaž Meško (2005)
13. mesto	Nejc Kurnik (2004)
2. mesto	Vanesa Lobenwein (2003)
3. mesto	Pika Sovič (2003)
4. mesto	Erik Čižič (2003)
7. mesto	Rok Rozman Marinčič (2003)
12. mesto	Anej Trunk (2003)

Vsem učencem čestitamo!!

NOGOMET – STAREJŠE DEKLICE

Finale za območnega prvaka obmariborskih šol

V četrtek, 21. 1. 2016, smo se z učenkami pomerile v finalu za območnega prvaka v nogometu za starejše deklice, ki je potekalo v športni dvorani Lent v Mariboru. Šolo so zastopale naslednje učenke: Maša Pogorelec, Tia Vičar Bertoncelj, Tjaša Gomolj, Lucija Čander, Tonja Čižič, Tjaša Jakopovič, Anesa Nadarevič in Nastja Polanc. Ekipo je vodil trener Matej Miložič.

Za deklice je bilo to prvo šolsko tekmovanje v nogometu. Kljub odsotnosti dveh članic so deklice odigrale borbeni tekmi ter si s tem prislužile pokal in medaljo.

Učenke so dosegle 3. mesto.

REZULTATI ŠOLSKIH EKIP V KOŠARKI V ŠOLSKEM LETU 2015/16

KOŠARKA – starejši (2001)	OBČINSKO (Miklavž)	1. mesto
	PODROČNO (Miklavž)	2. mesto
	¼ finale DRŽAVNEGA (Miklavž)	1. mesto
	½ finale DRŽAVNEGA (Miklavž)	1. mesto
	Finale DIVIZIJE VZHOD (Mur. Sobota)	1. mesto
	Finalni turnir DRŽAVNEGA (Miklavž)	2.mesto v SLO!

Ekipa: 1. SKAZA, Adam, 2. REGODA, Til, 3. VALENTINČIČ, Andraž, 4. SLANA, Tim, 5. KORES, Andraž, 6. KAČIČNIK H., Staš, 7. RAUŠL, Domen, 8. KALŠEK, Luka, 9. POLENIK, Lučo, 10. TERZER, Matic, 11. BRUNEC, Miha, 12. BRUNEC, Tilen, 13. KERHE, Nejc.

Trenerji: KALEZIČ, Miro, MILIČ, Aleš, PEKLAR, Nino.

KOŠARKA – starejši (2003)

OBČINSKO (Miklavž)

1. mesto

PODROČNO (Maribor)

2. mesto

¼ finale DRŽAVNEGA (Poljčane)

2. mesto

½ finale DRŽAVNEGA (Šoštanj)

2. mesto

Ekipa: 1. TERZER, Matic, 2. BRUNEC, Miha, 3. BRUNEC, Tilen, 4. URBAS, Nik, 5. KAUČIČ, Žan, 6. ROMIH, Staš, 7. ŽALEK, Matic, 8. MARTAN, Alen, 9. VAUHNİK, Nik, 10. KURNİK, Nejc, 11. DROŽDEK, Lan, 12. MEŠKO, Blaž, 13. CELCER, Žan, 14. ŠTIGLIC, Maj, 15. IVANČIČ, Nik.

Trenerja: Kalezič, Miro, Peklar, Nino.

REZULTATI ŠOLSKIH EKIP V NOGOMETU V ŠOLSKEM LETU 2015/16

NOGOMET – mlajši dečki (2003) – OBČINSKO

Ekipa: 1. HEDL, Nejc, 2. BERGLEZ, Jakob, 3. ĐURAN, Nejc, 4. SITER, Nace, 5. FRAS, Niko, 6. HUDIN, Nej, 7. FRANCI, Nik, 8. KAMPLET, Urban, 9. FRANCI, Jure 10. DRUŽOVEC, Rene.

Vodja ekipe: KALEZIČ, Miro.

NOGOMET – mlajši dečki (2003) – OBČINSKO

Učenci so dosegli 2. mesto.

NOGOMET – starejši dečki (2001) – OBČINSKO

OBČINSKO – FINALNI turnir je bil odigran v dvorani Lent, v sredo, 11. 5. 2016.

Učenci so dosegli 3. mesto.

Staš Trunk, 7. b

ATLETSKA OLIMPIJADA – PODROČNO TEKMOVANJE

V petek, 13. 5. 2016 so najboljši atleti naše šole sodelovali na Področnem prvenstvu mesta Maribor na atletskem stadionu Poljane. Rezultati:

Učenec/učenka	Disciplina	Kategorija	rezultat	uvrstitev
SPRINČNIK, Žan	<i>Tek na 60 m</i>	starejši dečki	7,80	1. mesto
LOBENWEIN, Vanesa	<i>Tek na 600 m</i>	mlajše deklice	1:57,44	2. mesto
VERBIČ, Luka	<i>Tek na 1000 m</i>	starejši dečki	2:53,13	2. mesto
ROZMAN MARINČIČ, Rok	<i>Tek na 60 m</i>	mlajši dečki	8,35	2. mesto
COLNARIČ, Marko	<i>Tek na 300 m</i>	starejši dečki	42,56	5. mesto
REGODA, Til	<i>Skok v višino</i>	starejši dečki	1,55	5. mesto
ŽALEK, Matic	<i>Skok v višino</i>	mlajši dečki	1,30	6. mesto
SITER, Nace	<i>Tek na 600 m</i>	mlajši dečki	1:56,23	9. mesto
RAUŠL, Domen	<i>Skok v višino</i>	starejši dečki	1,45	10. mesto
ĐURAN, Nejc	<i>Tek na 300 m</i>	mlajši dečki	51,51	11. mesto
ČANDER, Lucija	<i>Tek na 60 m</i>	starejše deklice	9,37	14. mesto
BERGLEZ, Jakob	<i>Met Vortexa</i>	mlajši dečki	40,89	14. mesto
TRUNK, Anej	<i>Tek na 600 m</i>	mlajši dečki	1:58,70	14. mesto
VALENTINČIČ, Andraž	<i>Tek na 1000 m</i>	starejši dečki	3:22,66	15. mesto
ČIŽIČ, Erik	<i>Tek na 600 m</i>	mlajši dečki	1:58,84	15. mesto
SAGADIN, Kristjan	<i>Met Vortexa</i>	starejši dečki	46,15	21. mesto
TOTAJ, Korab	<i>Met Vortexa</i>	mlajši dečki	36,50	26. mesto
NADAREVIČ, Semir	<i>Skok v daljino</i>	mlajši dečki	3,45	28. mesto

Čestitke vsem učenkam in učencem, ki so zastopali barve naše šole, še posebej osvajalcem medalj!

POROČILO O TEKMOVANJU ZA ŠOLSKO LETO 2015/16

Vesela šola želi mlade spodbuditi k ustvarjalnem in celovitemu pridobivanju znanja, veščin in spretnosti na zanimiv, zabaven in hudomušen način. S sodelovanjem v Veseli šoli tekmovalci spoznavajo različna zanimiva področja človekovega delovanja in svet narave ter družbe. Namen tekmovanja v znanju iz Vesele šole je širjenje splošnega znanja.

V šolskem letu 2015/16 se je na tekmovanje iz znanja Vesele šole prijavilo 53 učencev od 4. do 9. razreda.

Bronasto priznanje iz znanja VESELE ŠOLE so na šolskem tekmovanju 9. 3. 2015 osvojili naslednji učenci:

4. razred: Matija Petek, Nika Žnidarič, Kalista Krajnc in Zara Muršec Užmah.

5. razred: Nejc Flamiš, Jasmina Pavlinek, Tina Skledar, Tamara Jelen, Erazem Valentinčič, Živa Pivec in Mia Štiglic.

6. razred: Anej Bregant, Nuša Krajnc, Ema Staklenac, Ana Biškup, Luka Jaušnik, Lenart Peterin, Lora Žavrlan in Staš Romih.

7. razred: Urban Kamplet, Rok Rozman Marinčič, Saša Kodba in Nik Perko.

8. razred: Tomaž Ulaga, Staš Kačičnik Hasanović, Nino Mešič in Luka Kalšek.

9. razred: Maša Pogorelec.

Srebrno priznanje iz znanja VESELE ŠOLE na državnem tekmovanju, ki je potekalo 13. 4. 2015 na OŠ Toneta Čufarja v Mariboru, so dosegli naslednji učenci:

4.razred: Ana Smiljan, Vanesa Muršec, Anej Breznik, Nik Ivančič in Leon Kalšek.

5. razred: Gašper Kamplet, Svit Perko, Matic Pogorelec, Lina Dragšič, Tinkara Kodrič, Matic Mergeduš, Laura Velički, Nina Gvardjančič in Urška Trafela.

9. razred: Simon Ploj.

Vsem tekmovalcem za prejeta priznanja čestitamo!

Mentorica: *Metka Lovišček*

ZGODOVINSKI KVIZ

21. 5. 2016 je potekal zgodovinski kviz o Rudolfu Maistru.

Tilen Brodnik, 9. c, Simon Ploj, 9. b, in Gašper Ambrožič, 9. b, so osvojili bronasto priznanje.

Mentorica: *Leonida Gavez Šerbinek*

Tjaša Gomolj, 9. a

Emir Karič, 9. c

S KUHANJEM OŽENJENE KAŠE IN AJDOVEGA KRAPCA DO SREBRNEGA PRIZNANJA

Učenci 8. b-razreda, Zoja Šprah, Matevž Nerat in Nino Mešič, smo se udeležili tekmovanja za Zlato kuhalnico, v ponedeljek, 9. 5. 2016 na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Mariboru. Najprej smo predstavili komisiji, kako bomo pripravili ajdov krapec in oženjeno kašo.

Sledilo je kuhanje. Najprej smo žrebali številko kuhinje in številko delovnega mesta. Kuhali smo v kuhinji 3 na delovnem mestu 2, kjer smo si najprej pripravili sestavine in posodo za kuhanje in vse pripomočke. Napočil je veliki trenutek, priprava oženjene kaše in ajdovega krapca. Pri kuhanju smo bili zelo spretni. Kuhali smo po receptu, ki smo ga oblikovali sami. Pripravljeni jedi smo postregli komisiji in pripravili pogrinjek za ocenjevanje.

Naše kuharske skrivnosti ne izdamo nikomur.

Srebrno priznanje

Naš pogrinjek in pripravljeni jedi

Bronasto Preglovo priznanje iz znanja kemije:

- Enej Šercer, 9. a
- Aleks Brumec, 9. c
- Mia Miralem 9. a
- Maša Pogorelec, 9. c

Srebrno priznanje na tekmovanju za zlato kuhalnico:

- Zoja Šprah, 8. b
- Nino Mešič, 8. b
- Matevž Nerat, 8. b

KUHARSKI NATEČAJ ŽIVIM ZDRAVO, KUHAM Z NARAVO

Pri interesni dejavnosti Miklavška kuhalnica smo pripravili zdrav napitek malo drugače.

Poimenovali smo ga Zelena bomba. Pri pripravi smo uporabili recept:

SESTAVINE:

- 100 g pšenice za sočenje
- 2 banani
- sok 1 limone
- 4 jabolka
- 1 solata
- 20 g peteršilja
- 30 g rukole
- pol litra jabolčnega soka
- 2 dcl vode

KAKO SMO PRIPRAVILI NAPITEK?

Pšenico smo vzgojili sami, tako da smo jo posejali, zalivali in ko je bila primerno velika, porezali. Vso zelenjavo smo nabrali na šolskem vrtu, jo očistili in dali v mešalnik. Dodali smo olupljeni banani, narezana jabolka, sok ene limone, jabolčni sok in vodo.

Po 7 dneh nas je pričakalo pravo zeleno presenečenje.

Priprava napitka

Degustacija

Mentorica interesne dejavnosti Miklavška kuhalnica: *Leandra Mernik*

OB MENARODNEM DNEVU MIRU ...

- sožitja, razumevanja, sprejemanja,
- spoštovanja, medgeneracijskega povezovanja ...
- smo razmišljali, delovali ...
- ustvarjali ...
- se povezovali s krajem in krajani ...
- ter vse povezali s 40-letnico šole in vrtca ...
- dan se je začel s kulturnim programom.

Lepe in modre misli je dodala še ravnateljica, gospa Dušanka Mihalič Mali.

Po kulturnem programu smo v drevoredu miru posadili drevo.

Ta dan se je mnogim vtisnil v spomin zaradi številnih lepih stvari – razmišljanja o miru, ustvarjalnosti, raznolikosti dela, srečanja z upokojenimi učitelji, s predavatelji, glasbeniki in z mnogimi, ki so svoje znanje na zanimiv način prenesli učencem naše šole. Delo je potekalo od 1. do 9. razreda, v mnogih ustvarjalnih delavnicah: glasbeni, čebelarški, ročnodelski, tehniški, slikarski, gasilski, rekreativni, planinski, športni, kuharski, zeliščni, novinarski, fotografski ...

Spoznavali smo različne tehnike slikanja, lepote glasbenega ustvarjanja, igranja, zanimivosti studijskega snemanja, zaplesali, peli in igrali na različne instrumente ...

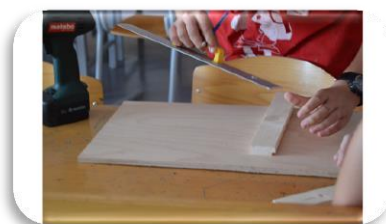

Nekateri so se podali tudi v gasilski dom, na kmetijo Flajšman, osvojili Dupleški hrib, se sprehodili po gobarski poti in obiskali najstarejšo občanko.

V vsakem razredu in v vsaki delavnici je bilo čutiti posebno vzdušje – veselje, delovno vnemo in ustvarjalnost ter kreativnost. Nastajali so različni izdelki: ptičje krmilnice, škatlice iz kartona, risbe z različnimi motivi, ptice, origami, srčki, svečniki, spletene stvari, pecivo, zeliščni namazi, vegetarijanski golaž ...

Dan se je končal z željo, da naj ptice miru poletijo med vse ljudi in jih osrečijo s svojimi lepimi sporočili in mislimi ... in v bližnje nabiralnike so prvošolci odnesli ptičke miru z lepimi mislimi.

NEPOZABEN DAN ...
 DRUŽENJA,
 MEDSEBOJNE POMOČI ...
 DOŽIVETJE,
 KI PUSTI
 DOBRE SLEDI ...
 ZA VSE ŽIVLJENJE ...

Zapisali:
Ksenija Detiček in
Vesna Kramberger

ŠPORTNI DAN – ŠPORT IN ŠPAS

V soboto, 14. 5. 2016, smo se prebudili v deževno jutro. Dobre volje in športnega razpoloženja nam slabo vreme ni skalilo. Tega dne smo imeli že tradicionalni športni dan ŠPORT IN ŠPAS – dan druženja in gibanja vseh generacij.

Rdeča nit letošnje prireditve je bila ZDRAVJE – ZDRAVA, LOKALNO PRIDELANA HRANA. Našo prireditev so obogatili člani miklavških društev: DRUŠTVO KMEČKIH ŽENA, DRUŠTVO ČEBELARJEV, DRUŠTVO GLOG, PLANINSKO DRUŠTVO IN DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE MIKLAVŽ. Člani RDEČEGA KRIŽA so že pred prireditvijo in tudi po njej merili krvni tlak krajanom ter poskrbeli, da smo se posladkali s sadjem v čokoladi.

Vse prisotne sta pozdravila gospa ravnateljica Dušanka Mihalič Mali in gospod župan Leo Kremžar. Ker se je potrebno pred športnimi aktivnostmi dobro ogreti in razgibati, je to z veliko dobre volje opravil športnik – bivši profesionalni nogometaš – gospod Damir Pekič. Razgibali smo se prav vsi – majhni in veliki.

Ob zvokih Rokove harmonike so se nekateri pod vodstvom članov Planinskega društva Miklavž podali na pohod po naši občini. Drugi so se udeležili različnih športnih in glasbenih aktivnosti, ki so potekale v šolskih prostorih. Plesali smo s plesno šolo Q!Dance, se pomerili v igranju košarke, premagovali ovire spretnostnega poligona, igrali na različne instrumente v glasbeni delavnici Open instruments in se preizkusili v lokostrelstvu.

Miklavška društva in učenci naše šole so s spretnimi rokami poskrbeli za raznoliko kulinarčno popestritev našega dne. Za vsakega je bilo nekaj: od medu, zeliščnih čajev in namazov, različnega peciva, do vegetarijanskega golaža.

Zdravje, šport in humanitarnost si vedno podajajo roke. In tako je bilo tudi letos – z zbiranjem starega papirja za fundacijo Pismo srca pod motom Mladi za mlade. Sredstva, pridobljena z zbiranjem odpadnega papirja, so namenjena za štipendiranje mladih.

Naše druženje je hitro minilo. Z dobro voljo smo pregnali dežne kaplje in s seboj odnesli spomin na nepozabno druženje in vedenje, da je ta svet lahko lep, kot pravi Tone Pavček:

Ta svet je lep,
če nekomu nekaj daš,
ta svet je lep,
če nekoga rad imaš,
če stisneš roko komu,
ki ga kaj boli,
ta svet je lep,
če si človek do ljudi.

Vesna Kramberger in Ksenija Detiček

MALI SIMPOZIJ

NA LETOŠNJEM SIMPOZIJU, KI SE TEMATSKO NAVEZUJE NA DNEVE EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE, KATERIH TEMA SO BILA PRAZNOVANJA, SO NAŠO ŠOLO ZASTOPALI UČENCI 2. C: TINKARA BRODNIK, JAKOB GWARDJANČIČ, TIA NEŽMAH IN JAN PEKIČ. V POKRAJINSKEM MUZEJU

MARIBOR SO SE 13. 10. 2015 PREDSTAVILI Z REFERATOM **ROJSTNI DAN NEKOČ IN DANES:**

V nalogi, ki smo si jo zastavili, smo želeli ugotoviti, v čem so podobnosti in v čem razlike med praznovanjem rojstnega dneva današnjih otrok in praznovanjem rojstnega dneva naših babic in dedkov, ko so bili stari približno toliko, kot mi sedaj.

Rojstni dan je osebni praznik. Je dan, na katerega smo se rodili. Slavljenec je tisti, ki rojstni dan praznuje. Ob rojstnem dnevu dobi darila, izrečemo mu tudi voščila z lepimi željami. Takšna voščila so na primer:

- Vse najboljše za tvoj rojstni dan. Želim ti, da bi bila pridna, vesela in prijazna.
- Vse najboljše za tvoj rojstni dan. Želim ti veselja in sreče.
- Ob tvojem rojstnem dnevu ti želim veliko zdravja. Vse najboljše.

V preteklosti je bil god pomembnejši praznik kot rojstni dan. God je tisti dan, ko je umrl svetnik, po katerem imamo ime. Dan pred godom so slavljenca obiskali prijatelji in sosedje ter delali ropot z lonci, žlicami, kuhalicami ... Slavljenec jih je povabil v hišo in pogostil s kruhom in vinom.

V začetku smo o praznovanju nekoč in danes le razmišljali in ugibali. Zapisali smo, da menimo, da so nekoč in danes na praznovanju jedli torto in pili različne pijače. Praznovanja nekoč in danes se razlikujejo po darilih, ki so jih dobili slavljeneci: nekoč (lesene piščalke, šopek, oblačila ...) in danes (stvari za ustvarjanje, kocke,

avtomobilčki ...) in po kraju praznovanja: некоč (doma), danes nekje drugje (kino, telovadnica ...).

In kako smo rojstni dan letos/lani praznovali mi?

Jakob: Jaz sem rojstni dan praznoval na drsališču. S prijatelji smo se zabavali tako, da smo kar štiri ure drsali. Namesto daril smo zbirali denar za ubogo punčko.

Tinkara: Rojstni dan sem praznovala v telovadnici. Na zabavo sem povabila svoje prijatelje in sošolce. Tam smo se igrali različne igre in skakali v penice. Jedli smo pico, smokije in kekse. Dobila sem veliko daril.

O praznovanju rojstnega dne некоč smo povprašali naše stare starše.

Janova babica, gospa Pekič Gorjanc: Na praznovanju smo pili kokto. Za darila smo dobili knjigo, obleko ali igračo. Gledali smo neme filme na televiziji, ki je bila črno-bela.

Tiina babica, gospa Nežmah: Darila so bila zelo skromna. Mama mi je za darilo kupila nogavice ali spodnje perilo. Bolj kot rojstni dan sem praznovala god.

Sestavili smo vprašalnike, s katerimi smo povprašali naše prijatelje in starejše ljudi o praznovanju rojstnega dne. Ugotovili smo:

1. Danes praznujemo rojstni dan doma (z družino; s sošolci in prijatelji) ali nekje drugje (predvsem s prijatelji): telovadnica, športno društvo, drsališče, igralnice ... Nekoč so rojstni dan praznovali doma z družino ali pa ga niso praznovali.
2. Danes se na praznovanju igramo (s kockami, baloni, žogo, se lovimo ...), premagujemo različne poligone, skačemo po trampolinu, se drsamo, ustvarjamo ... Nekoč so na praznovanju peli, se veliko pogovarjali, se igrali (Zemljo krast, lovljenje, igre z žogo, kegljanje ...); nekateri pravijo, da je bil ta dan tak kot vsak drugi dan.
3. Danes dobimo za darilo: knjige, nakit, šolske potrebščine, stvari za ustvarjanje, kocke, oblačila, pobarvanke, denar, igrače kot so konji, punčke ... Včasih so dobili

sadje (predvsem pomaranče), oblačila (nogavice, spodnje perilo), žoge, igrače kot so medvedki, punčke ... Nekdo je tudi omenil, da ga je mama na ta dan vprašala, kaj bi rad jedel za kosilo. Zaželel si je fižol in cvetačo in to mu je mama tudi skuhala.

4. Danes na praznovanju pijemo sok, vodo, ledeni čaj, gazirane pijače in jemo pico, hot dog, čevapčiče, zelenjavo in kruh, torto, sladoled ... Včasih so pili vodo, gazirane pijače, malinovec in jedli juho, meso, krompir, solato, torto ...
5. Današnjim otrokom je s praznovanja najbolj ostalo v spominu premagovanje poligonov, igra s prijatelji, torta, darila ... Starejšim je s praznovanja najbolj ostalo v spominu druženje z družinskimi člani, sladkanje s torto, fotografiranje za spomin ...

Ugotovili smo, da ima praznovanje otroških rojstnih dni nekoč in danes veliko skupnega: praznujemo ga doma z družino, na praznovanju se še zmeraj lovimo in igramo različne igre z žogo, pijemo sokove in jemo torto, za darilo dobimo tudi oblačila. Predvsem je za vse – nekoč in danes – pomembno druženje. Razlike v praznovanju nekoč in danes so v lokaciji praznovanja s prijatelji (nekoč doma, danes zunaj: igralnice, telovadnice ...), v načinu praznovanja (nekoč so se igrali sami, danes so igre vodene s strani animatorjev), v darilih (nekoč je bilo več daril, ki so jih otroci nujno potrebovali (oblačila ...), danes je več daril, ki si jih želimo in niso nujno potreba (različne igrače). Naša začetna predvidevanja so se izkazala kot pravilna. Ob vsem tem smo izvedeli veliko novega.

Ksenija Detiček

IZDELAVA ROBOTOV Z RAINERJEM IN FRANZISKO V 3. c

ZAKLJUČNI IZLET TEČAJA NEMŠKEGA JEZIKA: 1., 2. in 3. razred

»ČOKOLADNICA ZOTTER – GRAD RIEGERSBURG«

Sobotno jutro je kazalo na prav prijeten dan in naša dogodivščina v Avstrijo se je lahko pričela. Ob 7.30 smo se z avtobusi odpravili na raziskovanje čokoladnice Zotter in gradu Riegersburg. Ogled čokoladnice in sladkega čokoladnega sveta je bila za nas čudovita priložnost, da smo izvedeli kaj novega o čokoladi. Preden pa smo se podali na raziskovanje, smo napolnili trebuščke.

Najprej smo si ogledali film v čokoladnem kinu, kjer smo lahko videli kako lastnik, gospod Zotter, potuje po svetu in izbira kvalitetna kakavova zrnca.

Po ogledu filma je sledilo raziskovanje čokoladnega sveta. Pri vходу smo dobili žličke, s katerimi smo v času obiska lahko okušali čokolado – od zelo grenke do sladke, različnih okusov.

ŽLIČKE

Največja gneča je bila pri čokoladnih fontanah, kjer smo okušali različne vrste čokolad.

Pot nas je vodila naprej v pokuševalnico Labooko čokolad in okušanja čokoladnih napitkov.

Potem ko smo se posladkali, smo se odpravili še na ogled živalskega vrta.

POKOPALIŠČE ČOKOLADE

POGLED NA ČOKOLADNICO

Z avtobusom smo se peljali naprej do čarovniškega gradu Riegersburg, kjer nas je čakala še zadnja naša dogodivščina – raziskovanje gradu in ogled predstave s pticami roparicami.

Najprej smo se z gondolo odpeljali na vrh, kjer smo si ogledali grad in spoznali življenje na gradu.

V gradu so trije muzeji: muzej čarovnic, zgodovine gradu in orožja.

Po ogledu gradu smo si ogledali predstavo s pticami roparicami.

Panoramski razgled iz hriba – hoja iz gradu do centra mesta.

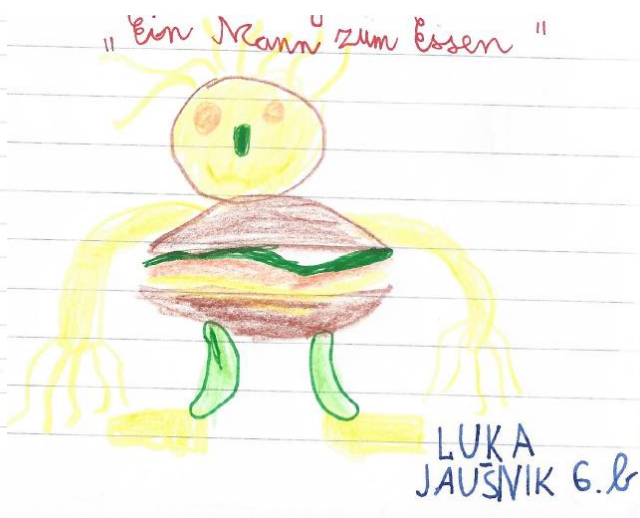
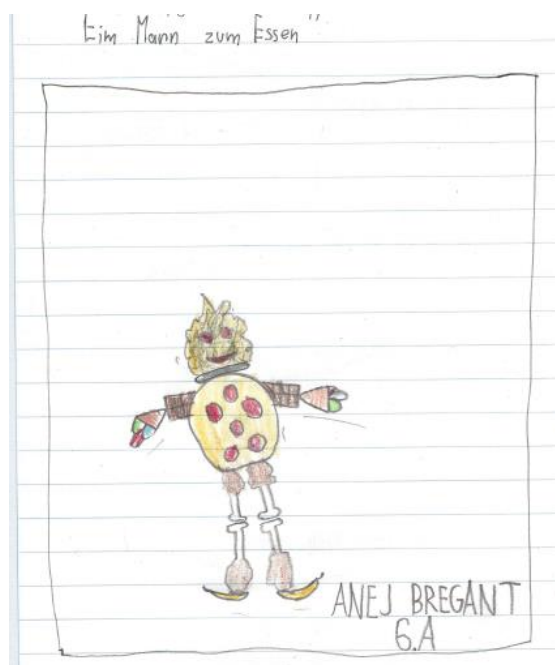

Naša dogodivščina se je zaključila ob 19.30 uri, polni lepih vtisov smo hiteli staršem pripovedovat, kaj vse smo ta dan doživeli.

Učenci tečaja nemškega jezika z učiteljico *Ines Pečnik*

TEČAJ NEMŠKEGA JEZIKA, 6. RAZRED

Pri tečaju nemškega jezika so nastale zanimive zgodbe. Učenci so narisali moža, kjer so dele telesa sestavili iz hrane – sadja in zelenjave.

ZAKLJUČNI IZLET TEČAJA NEMŠKEGA JEZIKA,
NEOBVEZNEGA PREDMETA IN IZBIRNEGA PREDMETA NEMŠČINA

»SALZBURG in RUDNIK SOLI V HALLEINU«

Učenci in učenke, ki se učijo nemški jezik, so se v soboto, 28. 5. 2016, ob 5.00 zjutraj odpravili na odkrivanje Avstrije. Pot nas je vodila do Salzburga, vseh raziskovalcev nas je bilo 120.

Naša prva ciljna točka je bil rudnik soli v Halleinu. V svet soli smo vstopili na nadmorski višini 750 m.

PRI VHODU V RUDNIK

Po predhodnem preoblačenju v zaščitna oblačila se je naša avantura lahko pričela. Tako veseli smo se odpravili do jamske železnice, ki nas je popeljala 400 m globoko v goro in 80 m pod zemljo.

NA POTI V RUDNIK

BREZ ZAŠČITNIH OBLAČIL NE GRE

NA VAGONČKU TIK PRED VOŽNJO

Zaklad, ki ga skriva solni rudnik Dürrenberg, je prastar: pred 250 milijoni let so nastale obloge soli iz morja, v teku preostalih milijonov let so se zapirale s prelaganjem Alp v kamen in se dovedle na ta kraj. Že pred 2500 leti so Kelti tukaj v Dürrenbergu na rudarski način kopali ta zaklad – tako spada Dürrenberg med najstarejše rudnike v Srednji Evropi.

V obdobju salzburških škofov, ki so bili 1200 let vladarji te gore, je prišlo do razcveta proizvodnje soli. Pod nadškofom Wolfom Dietrichom so iz Dürrenberga nakopali do 36.000 ton soli. V rudniku smo spoznali zgodovino rudnika, med tem sprehodom pa smo prečkali tudi avstrijsko-nemško mejo pod zemljo.

V globino smo se spustili po dveh lesenih toboganih, dolgih 27 m in 42 m.

AVSTRIJSKO-NEMŠKA MEJA

SPUST PO TOBOGANU

Vožnji na toboganih je sledila še vožnja po slanem jezeru. Jezero je nekoč služilo za proizvodnjo slanice. Vožnjo po 70 m dolgem in 2 m globokem jezeru je spremljala glasba in svetlobni efekti.

VOŽNJA Z LADJICO PO JEZERU

V rudniku so rudarji našli sploščeno truplo rudarja iz keltske dobe, ki ga je presenetil plaz v gori in ga je sol ohranila skoraj 2000 let.

V RUDNIKU SMO V 4-IH ZGODBAH
SPOZNALI VSO ZGODOVINO

SLANICO SMO POSKUSILI

KELTSKI RUDA

PA ŠE V TRGOVINO S SPOMINKI

Naša druga ciljna točka je bilo mesto Salzburg in njegove znamenitosti.

POGLED NA ENEGA
NAJVEČJIH GRADOV
V EVROPI

Sprehodili smo se skozi staro mestno jedro in si ogledali Mozartov spomenik, katedralo, *Rezidenčni trg z lepim vodnjakom*, rojstno hišo skladatelja W. A. Mozarta ...

MOZARTOV SPOMENIK

V TEJ HIŠI JE MOZART ŽIVEL

ROJSTNA HIŠA
W. A. MOZARTA

PRED KATEDRALO

REZIDENČNI TRG
Z VODNJAKOM

Pozno popoldan smo se z zobato železnico podali še na ogled trdnjave Hohensalzburg, enega največjih gradov v Evropi.

ČAKANJE NA VOŽNJO Z ŽELEZNICO

PA SMO PRISPELI
DO GRADU

POGLED NA MESTO
Z GRADU

VOŽNJA Z ŽELEZNICO

Sledil je še obvezen nakup slastnih Mozartovih kroglic in drugih spominkov, ob 18.30 pa je sledil povratek domov. V Miklavž smo prispeli pred polnočjo, polni lepih vtisov in z mislimi na naslednje leto.

Učenci in učenke z učiteljico *Ines Pečnik*

SUPER KVIZ

Najprej v stolpcu napiši številke od 1 do 11.

Nato zraven števil 1 in 2 napiši poljubno številko.

Zraven števil 3 in 7 napiši imeni 2 oseb nasprotnega spola.

Zraven števil 4, 5 in 6 napiši imena (prijateljev, družine ipd.).

Zraven števil 8, 9, 10 in 11 napiši naslove skladb po svoji izbiri.

Odgovori:

Vsota števil pod ena in dva – toliko ljudem moraš povedati za to igro.

Osebo pod številko 3 ljubiš, osebo pod številko 7 pa imaš rad/-a vendar je ne moreš razumeti.

Osebo pod št. 4 imaš najrajši.

Oseba pod št. 5 te najboljše pozna.

Oseba pod št. 6 je tvoja srečna zvezda.

Pesem pod št. 8 se ujema z osebo 3.

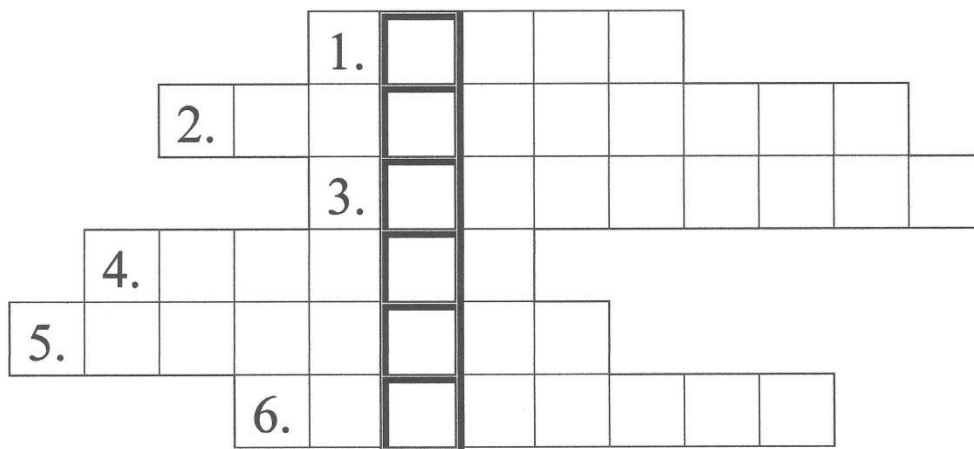
Pesem pod št. 9 se ujema z osebo 7.

Pesem pod št. 10 ti pove največ o tvojem umu.

Pesem pod št. 11 ti pove največ o tvojem življenju.

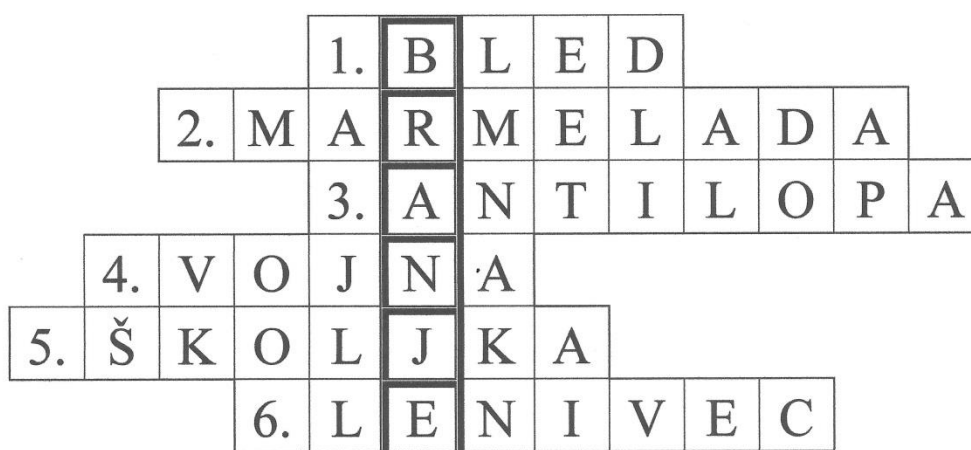
Vir: Princeskin dnevnik

ČISTO ZA KONEC PA ŠE KOTIČEK ZA BISTRE GLAVCE

1. Je edini kraj z otokom v Sloveniji.
2. Jo zaužijemo, ima različne okuse in je sladka.
3. Njen plenilec je gepard, ki je prav tako hiter kot ona.
4. Ni mir, ampak je strah in trepet.
5. Je beseda znanega slovenskega filma in jo nabiramo na morju.
6. Je počasna žival in je zelo skrit v krošnji drevesa. Podoben je tjunju.

GESLO: _____

Ana Smiljan, OPB4

NBA

1.															
2.															
			3.												
			4.												
			5.												
6.															
7.															
	8.														
		9.													
						10.									
						11.									

1. NBA klub na C, v katerem je igral Michael Jordan.
2. Priimek igralca, ki igra v NBA ligi, KLAY.
3. Klub v NBA ligi na v Los Angelesu na C.
4. Priimek košarkarja DeAndre.
5. Območje pod košem.
6. Priimek igralca Curry, ki je MVP NBA.
7. Kateri klub NBA ima v grbu dinosavra?
8. Košarka ali b ...
9. Priimek in številka igralca Dennisa. Igra pri Chicago Bullsih.
10. Vzdevek kluba Jazz.
11. Trikratni MVP James.

GESLO: _____

Lan Droždek in Žan Celcer, OPB5

REŠITEV:

1.	C	H	I	C	H	A	G	O	B	U	L	L	S
2.	T	H	O	M	P	S	O	N					
			3.	L	A	C	L	I	P	P	E	R	S
			4.	J	O	R	D	A	N				
			5.	R	A	K	E	T	A				
6.	S	T	E	P	H	E	N						
7.	R	A	P	T	O	R	S						
	8.	B	A	S	K	E	T	B	A	L	L		
		9.	R	O	D	M	A	N	9	1			
						10.	U	T	A	H			
						11.	L	E	B	R	O	N	

Lan Droždek in Žan Celcer, OPB5

ŽIVALI

Poišči besede:

MORSKI PES	ŽELVA	RACA	RIBA
ŽIRAFA	BIZON	NOSOROG	DIHUR
KAČA	MAČKA	METULJ	BOBER
ŽABA	KUŠČAR	PAV	MRAVLJINČAR
PANDA	MEDVED	KROKODIL	KOBILICA
ČEBELA	JAGUAR	LABOD	TUKAN
SKAT	MEDUZA	LOS	ARA
LEV	MIŠ	PODGANA	LENIVEC
SOVA	PINGVIN	ČRV	KOLIBRI
TIGER	SRNA	PAJEK	RAK
GOSENICA	OPICA	MUHA	JEŽ
SURIKATA	SLON	KOZOROG	ŠKORPIJON
KIT	LISICA	ČAPLJA	PODLASICA
POLŽ	ANTILOPA	MRAVLJA	PAPIGA
ZEBRA	VOLK	KOZA	DELFIN
VEVERICA	MROŽ	ORKA	
VRABEC	KOALA	OREL	

Neli Pulko, OPB5

ŽIVALI

L	M	R	A	V	L	J	I	N	Č	A	R	A	R	A	P
O	C	M	K	R	F	A	N	T	I	L	O	P	A	O	O
S	E	A	M	E	K	I	T	P	O	L	Ž	Č	R	V	D
A	B	V	C	G	M	O	R	S	K	I	P	E	S	K	L
L	A	L	P	I	V	J	E	Ž	Ž	K	O	Č	D	O	A
E	R	E	M	T	O	R	E	L	O	O	P	E	E	L	S
V	V	Ž	I	D	P	A	N	D	A	A	I	B	L	I	I
Ž	M	G	R	A	C	A	F	H	L	L	C	E	F	B	C
I	E	O	T	N	S	L	O	N	A	A	A	L	I	R	A
R	T	S	Z	O	Z	S	O	V	A	M	N	A	N	I	C
A	U	E	K	S	A	S	U	R	I	K	A	T	A	A	B
F	L	N	O	O	L	E	N	I	V	E	C	E	D	Č	V
A	J	I	B	R	B	K	I	T	U	K	A	N	P	F	E
A	P	C	I	O	C	A	A	L	C	M	I	Š	R	N	V
N	O	A	L	G	M	Č	L	A	B	O	D	P	A	V	E
R	D	K	I	Č	E	A	B	M	K	O	Z	A	P	L	R
S	G	J	C	D	D	K	K	A	P	A	P	I	G	A	I
M	A	I	A	B	V	C	Z	Č	A	Z	A	J	E	C	C
R	N	H	I	E	E	N	E	K	O	R	K	A	M	A	A
O	A	Z	G	F	D	O	B	A	J	E	C	K	Z	T	K
Ž	O	M	U	H	A	P	R	R	S	Š	L	U	I	A	O
N	I	V	G	N	I	P	A	D	E	O	D	H	R	K	T
M	L	J	A	G	U	A	R	N	V	E	P	R	K	S	Š
K	R	O	K	O	D	I	L	N	M	C	B	R	Ž	A	U
R	O	Č	A	P	L	J	A	K	O	Z	O	R	O	G	V
I	P	K	U	Š	Č	A	R	D	Č	E	B	I	Z	O	N
B	L	I	S	I	C	A	M	R	A	V	L	J	A	J	K
A	P	A	J	E	K	Š	K	O	R	P	I	J	O	N	L
D	I	H	U	R	R	Ž	A	B	A	B	O	B	E	R	M

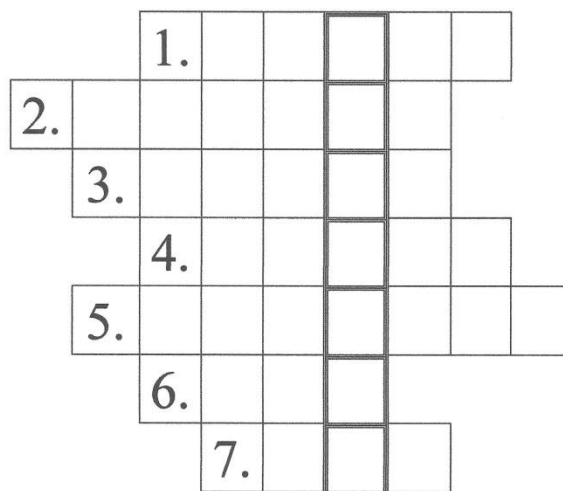
Neli Pulko, OPB5

	2.	1.	6.	4.	7.	3.	5.
8.							

1. Kaj dobiš, če prebereš žir nazaj?
2. Kaj je dolgo, skuhaš in poješ?
3. Kateri sadež je zelen in ima zelo veliko koščico?
4. Katero hrano najdemo v gozdu? Ne smeš je jesti surove.
5. Kaj dobiš, če prebereš ČRV nazaj?
6. Katera je deseta črka naše abecede?
7. Katera črka manjka v besedi MA_O
8. Geslo: _____

	2.	1.	6.	4.	7.	3.	5.
8.	T	R	I	G	L	A	V
	E	I		O		V	R
	S	Ž		B		O	Č
	T			E		K	
	E					A	
	N					D	
	I					O	
	N						
	E						

Zara Muršec Užmah, OPB4

1. Kako se reče kompletu, ki ga ima ženska v širšem pomenu?
2. Kaj zabijemo s kladivom?
3. Kaj priviješ z vijakom?
4. Kaj pluje po morju, je potniška ali tovorna?
5. Žena od leva je?
6. Kralj živali je?
7. Kateri ptič v pesmi pleše s sinico?

GESLO: Kaj uporabiš za zabijanje žbljev?

Matija Petek, OPB4

ŽIVALI

Poišči besede:

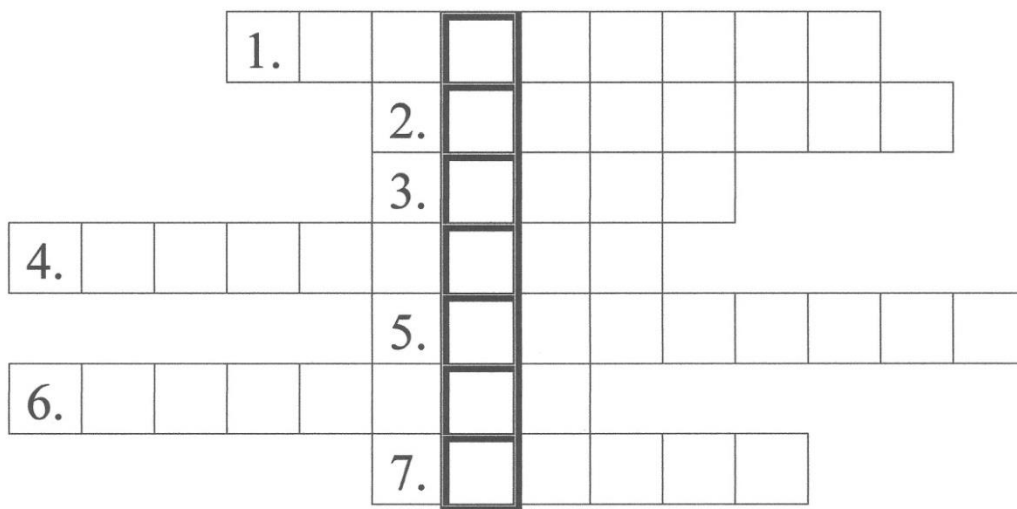
KOALA	JEŽ	OREL
DELFIN	TJULEN	KAČA
LAMA	MROŽ	KONJ
KROKODIL	SURIKATA	PAJEK
PES	ZEBRA	GOSKA
GORILA	LEVINJA	KRAVA
MAČKA	SLON	ČRV
TIGER	HOBOTNICA	LISICA
ZAJEC	JAGUAR	TUKAN
MORSKI PES	MEDVED	KOZA
PINGVIN	SRNA	ČAPLJA
OPICA	SOVA	ORKA
PTICA	PAPAGAJ	KIT
LEV	RACA	RAK
MIŠ	PANDA	POLŽ
DIHUR	BOBER	MUHA
KOLIBRI	ŽIRAFI	PAV

Mia Štiglic, OPB5

ŽIVALI

V	V	O	L	K	O	Z	A	K	N	E	L	U	J	T
A	C	I	S	I	L	U	Ž	R	A	S	S	O	V	A
A	H	I	Ž	T	L	A	P	O	M	A	L	C	Č	D
D	E	L	F	I	N	Z	E	K	E	V	M	O	F	M
I	P	A	C	G	I	Č	S	O	T	G	O	Š	N	L
P	P	M	U	E	B	G	T	D	U	Z	R	K	E	S
G	F	A	H	R	P	O	L	I	L	B	S	O	L	U
G	O	R	I	L	A	S	C	L	J	T	K	R	E	R
L	B	M	Č	K	J	K	E	Č	L	U	I	P	V	I
Č	O	M	A	Č	K	A	J	E	K	K	P	I	I	K
R	B	U	P	Č	K	I	A	B	I	A	E	J	N	A
V	E	H	L	J	R	C	Z	E	P	N	S	O	J	T
S	R	A	J	D	A	Č	H	L	A	K	D	N	A	A
R	O	B	A	Š	V	G	J	A	N	E	A	Č	P	U
S	S	K	R	K	A	P	U	F	D	B	F	R	A	G
A	K	R	S	E	O	I	V	A	A	L	A	Z	P	N
R	I	A	N	P	O	N	G	M	R	E	Ž	O	A	E
P	O	L	Ž	A	S	G	J	T	I	V	H	C	G	V
Ž	I	R	A	F	A	V	H	I	P	A	V	Ž	A	F
I	A	Z	A	H	N	I	O	K	P	F	F	O	J	A
A	H	O	B	O	T	N	I	C	A	M	T	R	H	J
A	N	T	I	L	O	P	A	O	T	I	R	M	G	L
K	O	L	I	B	R	I	A	Š	Ž	Š	E	E	P	V
O	P	I	C	A	S	T	L	P	B	D	H	D	L	A
R	P	D	I	H	U	R	A	T	R	A	K	V	R	R
E	A	A	R	B	E	Z	O	I	M	M	A	E	I	M
L	J	P	V	H	O	N	K	C	S	K	K	D	Č	J
R	E	R	A	C	A	V	V	A	R	U	R	J	E	F
R	K	K	U	N	Z	Ž	K	A	Č	A	O	Ž	L	S

Mia Štiglic, OPB5

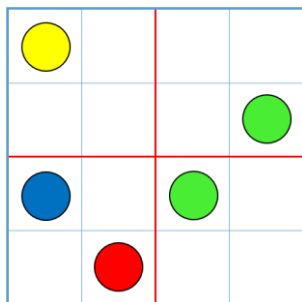
1. Vesel spust po zasneženem hribu na lesenih, plastičnih... se imenuje
2. Igramo jo čez mrežo. Udarjamo žogo s prsti.
3. Na zeleni trati moraš žogico spraviti v luknjo s palico.
4. Igramo ga z loparjem in malo žogico, čez mrežo.
5. Igramo kot golf, le da je mini.
6. Igra je podobna nogometu. Le da jo igramo z roko. To je ...
7. Igrata dva igralca z loparjem.

Sara Rudl, OPB4

1. SUDOKU

Štiribarvni sudoku

Sudoku 6 x 6

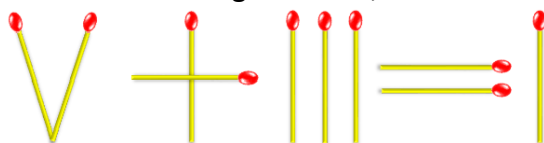
		4	6		
5		3	1		
			4		
		6			3
4		5	2		
		2			

Sudoku 9 x 9

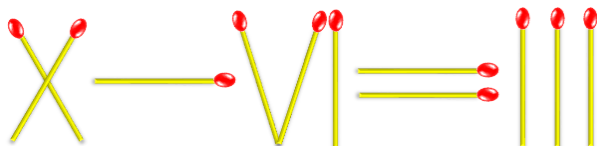
						9	2	
5	4			3		1		
		8		5	7			4
	5			8				3
9		3		4	6	8		
1			3				4	
	7		4					
3	6	1		7	9		8	
				6			3	7

2. IGRE Z VŽIGALICAMI

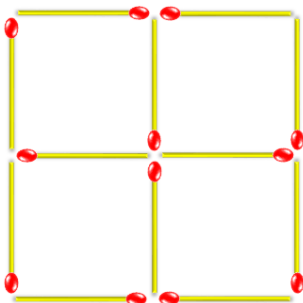
Premakni eno vžigalico tako, da bo račun pravilen:

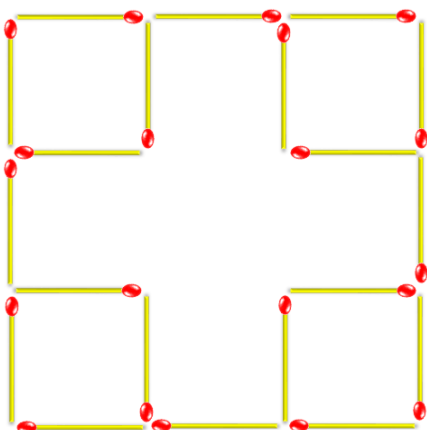
Dodaj eno vžigalico tako, da bo račun pravilen:

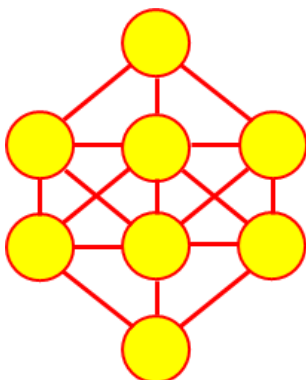
Odstrani dve vžigalici, da dobiš dva kvadrata:

Lik na sliki ima pet kvadratov. S premikom dveh vžigalic oblikuj lik s sedmimi kvadrati:

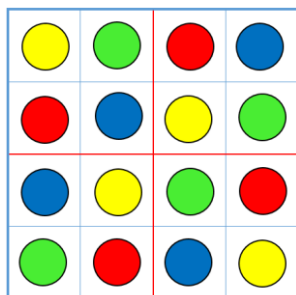

3. V prazna polja vpiši števila od 1 do 8 tako, da črte ne bodo povezovale zaporednih števil.

REŠITVE:

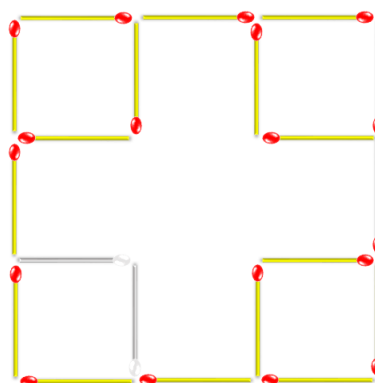
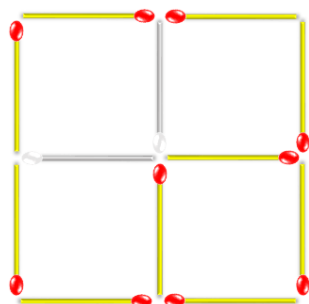
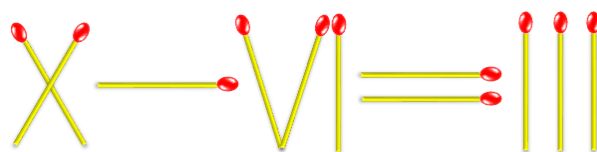
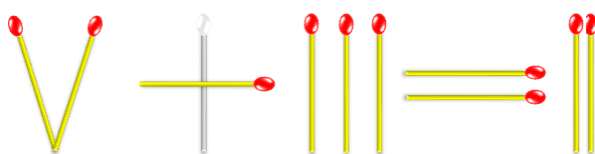
1.

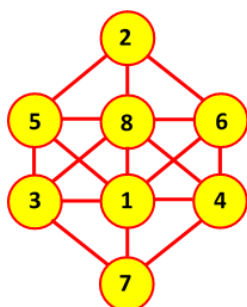
1	2	4	6	3	5
5	6	3	1	4	2
3	5	1	4	2	6
2	4	6	5	1	3
4	3	5	2	6	1
6	1	2	3	5	4

7	3	6	8	1	4	9	2	5
5	4	9	6	3	2	1	7	8
2	1	8	9	5	7	3	6	4
6	5	4	2	8	1	7	9	3
9	2	3	7	4	6	8	5	1
1	8	7	3	9	5	2	4	6
8	7	5	4	2	3	6	1	9
3	6	1	5	7	9	4	8	2
4	9	2	1	6	8	5	3	7

2.

3.

Helena Silič Jus

MATEMATIČNE KRIŽANKE

VODORAVNO:

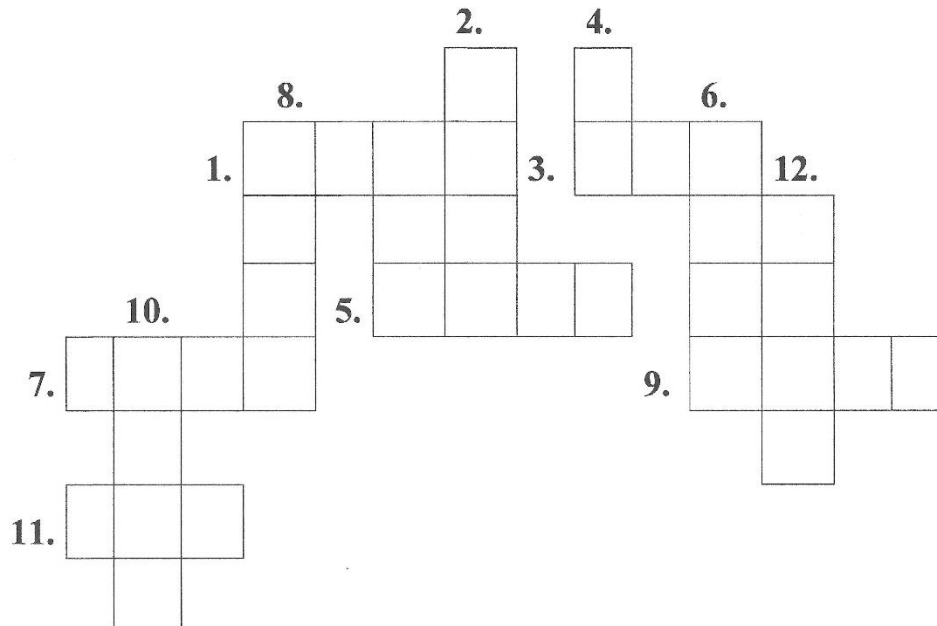
1. 1580 3. $86 \cdot 7$ 5. 5555 7. 3426 9. 5287
+1850 +1145 +4861 +2310

11. Muci so kupili vrečko s 1685. briketi. Meseca aprila je pojedla 580 briketov. Naslednji mesec jih je pojedla 804. Koliko briketov je mucu ostalo za mesec junij?

NAVPIČNO:

2. 1968 4. $602 : 7 =$ 6. 8950 8. 4567 10. 9826
-951 -6783 -1320 -7218

12. Marko zbira sličice živali. Ima jih že 384. Opoldan je k njemu prišel prijatelj Teo, ki mu je dal še 867 sličic. Zvečer sta prišla domov starša in mu kupila še 1000 sličic. Koliko sličic ima Marko sedaj?

Veronika Čander, 4.a

1. 9373 3. $\underline{73 \cdot 7}$ 5. $9 \cdot 2 =$ 7. 5572 9. 6035 11. 2397

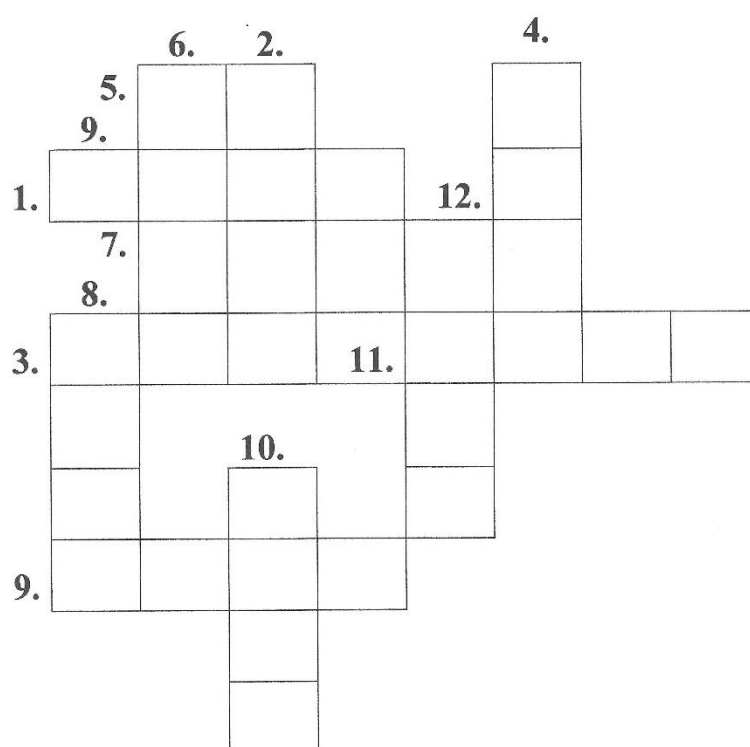
$\underline{-2204}$ $\underline{-5555}$ $\underline{-1035}$ $\underline{-97}$

1. $\begin{array}{r} 3783 \\ +4888 \\ \hline \end{array}$

8.
$$\begin{array}{r} 5300 \\ + 25 \\ \hline \end{array}$$

10.
$$\begin{array}{r} 3548 \cdot 2 \\ \hline \end{array}$$

12.
$$\begin{array}{r} 3203 \\ + 2020 \\ \hline \end{array}$$

139 | *MIK*

VODORAVNO:

1. $\begin{array}{r} 1520 \\ +4152 \\ \hline \end{array}$ 3. $\begin{array}{r} 5380 \\ +4410 \\ \hline \end{array}$ 5. $\begin{array}{r} 5000 \\ +5030 \\ \hline \end{array}$ 9. Zmnoži število 333 s številom 2.

NAVPIČNO:

2. $\begin{array}{r} 500 \\ -300 \\ \hline \end{array}$ 4. $\begin{array}{r} 6800 \\ +1132 \\ \hline \end{array}$ 6. $\begin{array}{r} 9000 \\ -2300 \\ \hline \end{array}$ 7. $500 + 90 =$

8. Mama je spekla 321 piškotov. Naslednji dan pa je spekla še en tako številčen pladenj piškotov. Koliko piškotov ima sedaj?

10. V akvariju je bilo 100 rib. 40 jih je umrlo. Koliko rib še živi?

	7.	6.	4.	2.
1.				
3.				
5.				

	8.	10.
9.		

Tara Kastelec, 4.a

VODORAVNO:

1. $\underline{65 \cdot 5}$

2. Jaka je imel 1000 bonbonov. Pojedel jih je 254. Koliko bonbonov ima sedaj?

3. $798 : 7 =$

NAVPIČNO:

4. $\begin{array}{r} 475 \\ -104 \\ \hline \end{array}$

5. $241 : 1 =$

6. $\begin{array}{r} 200 \\ +234 \\ +130 \\ \hline \end{array}$

	4.	5.	6.
1.			
2.			
3.			

Lija Jaušnik, 4.a

VODORAVNO:

1. $\underline{26 \cdot 3}$

2. 30

$+ 20$

$+ 10$

$\underline{+ 13}$

NAVPIČNO:

3. $\underline{6 \cdot 5}$

4. $\underline{9 \cdot 9}$

$+$

30

$\underline{+ 1}$

	3.	4.
1.		
2.		

Lija Jaušnik, 4.a

VODORAVNO:

1. $412 : 2$ 2. $873 - 431 =$ 3. $554 + 5 =$

NAVPIČNO:

4. $900 - 55 =$ 5. $550 - 305 =$ 6. $200 : 2 + 30 - 1 =$

	4.	5.	6.
1.			
2.			
3.			

Gašper Varžič, 4.a

VODORAVNO:

1. $\underline{427} \cdot 9$ 2. $9468 : 6 =$ 3. $7943 - 4710 =$

4. $2300 \cdot 2 + 179 =$

NAVPIČNO:

5. $3100 + 34 + 2 - 2 =$ 6. $4292 + 4200 + 35 =$

7. $2037 + 2700 =$ 8. $2839 + 1000 =$

	5.	6.	7.	8.
1.				
2.				
3.				
4.				

Gašper Varžič, 4.a

VODORAVNO:

$$\begin{array}{rclcl}
 1. & \underline{1425 \cdot 3} & & 2. & 9000 : 9 = & & 3. & 8993 & & 4. & 8000 \\
 & & & & & & & \underline{-1093} & & & +1130 \\
 & & & & & & & & & & \underline{+ 800}
 \end{array}$$

NAVPIČNO:

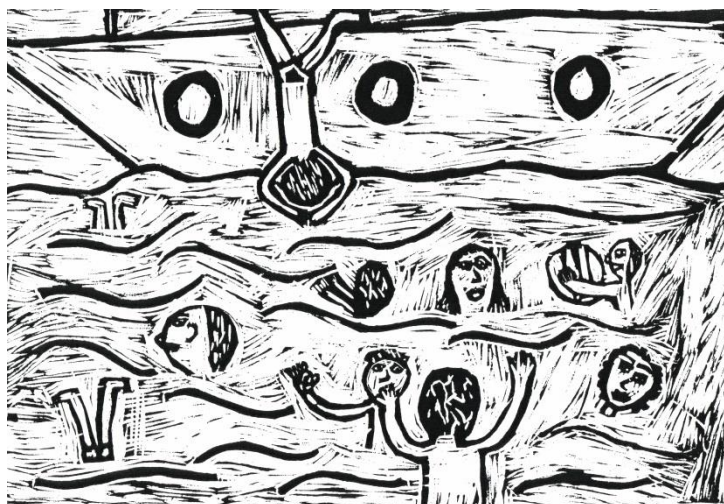
$$\begin{array}{rclcl}
 5. & 4292 & & 6. & 1885 & & 7. & 6973 & & 8. & \underline{1000 \cdot 5} \\
 & \underline{- 113} & & & \underline{+ 214} & & & \underline{+ 30} & & &
 \end{array}$$

	5.	6.	7.	8.
1.				
2.				
3.				
4.				

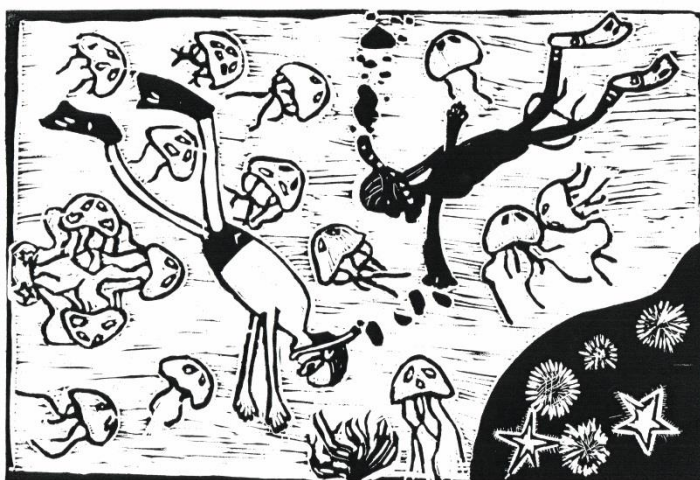
Filip Gračner, 4.a

Anesa Nadarević, 7. a

Rok Rozman Marinič, 7. b

Maša Jeza, 7. b